

Sonkajärven kunnan varhaiskasvatussuunnitelma

2026

Nimi	Sonkajärven kunnan varhaiskasvatussuunnitelma
Kunta	Sonkajärvi
Pdf luotu	17.8.2026

SISÄLTÖ

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä tarkentava varhaiskasvatuksen suunnittelu.	1
1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet.	2
1.2. Varhaiskasvatuksen paikallinen suunnittelu.	2
1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma.	3
1.4. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	5
2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet.	11
2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet.	11
2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot.	14
2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.	16
2.4. Arvoperusta.	16
2.5. Oppimiskäsitys.	18
2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus.	19
2.7. Laaja-alainen osaaminen.	20
2.7.1. Ajattelu ja oppiminen (001).	20
2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu (002).	21
2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot (003).	21
2.7.4. Monilukutaito (004).	22
2.7.5. Digitaalinen osaaminen (005).	22
2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen (006).	22
2.8. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	23
3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri.	26
3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet.	27
3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä.	27
3.1.2. Oppimiseen, leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö.	27
3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo.	28
3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus.	28
3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa.	28
3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt.	29
3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.	30
3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö.	30
3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa.	31
3.4. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	31
4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen.	38

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys.	38
4.2. Pedagoginen dokumentointi.	39
4.3. Monipuoliset työtavat.	39
4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä.	40
4.5. Oppimisen alueet.	42
4.5.1. Kielten rikas maailma (001).	42
4.5.2. Ilmaisun monet muodot (002).	43
4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme (003).	45
4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni (004).	46
4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityn (005).	47
4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia.	48
4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus.	49
4.7. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	50
5. Lapsen tuki.	56
5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut.	56
5.2. Yhteistyö tuen aikana.	57
5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö.	57
5.2.2. Monialainen yhteistyö.	58
5.2.3. Varhennettu oppivelvollisuus ja siihen liittyvä yhteistyö.	58
5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa.	58
5.3.1. Yleinen tuki.	59
5.3.2. Tehostettu tuki.	59
5.3.3. Erityinen tuki.	60
5.3.4. Tuen muodot.	60
5.4. Lapsen tuen arviointi.	61
5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana.	62
5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista.	63
5.7. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	64
6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus.	76
6.1. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	76
7. Arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa.	77
7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen.	77
7.2. Paikallisesti tarkennettavat asiat.	78

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä tarkentava varhaiskasvatuksen suunnittelu

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuslain¹ perusteella Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys, jonka mukaan varhaiskasvatusta suunnitellaan, toteutetaan, arvioidaan ja kehitetään. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan tämän määräyksen mukaisesti. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaa erityisesti varhaiskasvatuslaki, jossa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteista. Esiopetus, jota säätelee perusopetuslaki², on osa varhaiskasvatusta. Esiopetusta ohjaa Opetushallituksen määräyksenä annettu Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatus on osa suomalaista koulutusjärjestelmää sekä tärkeä vaihe lapsen kasvun ja oppimisen polulla. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea lapsen oppimisen edellytyksiä, edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti³. Periaatteisiin kuuluu kaikkia lapsia koskevat yhtäläiset oikeudet, tasa-arvoisuus, yhdenvertaisuus, syrjimättömyys, moninaisuuden arvostaminen sekä sosiaalinen osallisuus ja yhteisöllisyys⁴. Inklusiivisuus on käsitteenä laaja ja se tulee nähdä kaikkia lapsia koskevana ja varhaiskasvatuksen järjestämiseen liittyvänä periaatteena, arvona ja kokonaisvaltaisena tapana ajatella. Tämä perusteasiakirja on laadittu inklusion periaatteiden mukaisesti, joita tarkastellaan erityisesti arvoperustaa käsittelevässä luvussa 2, toimintakulttuurin näkökulmasta luvussa 3 ja lapsen tuen näkökulmasta luvussa 5. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lasten kasvatuksesta. Varhaiskasvatus tukee ja täydentää kotien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lasten kehityksestä, oppimisesta ja hyvinvoinnista.

Varhaiskasvatuksen ohjausjärjestelmän tarkoituksena on varmistaa koulutuksellinen tasa-arvo ja laatu sekä luoda yhdenvertaiset edellytykset varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvulle, kehitykselle ja oppimiselle. Ohjausjärjestelmän säädöspohjan muodostavat varhaiskasvatuslaki ja -asetus, valtioneuvoston asetukset ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Ohjausjärjestelmän eri osat uudistuvat, jotta varhaiskasvatuksen järjestämisessä pystytään ottamaan huomioon muutokset varhaiskasvatusta ympäröivässä maailmassa ja vahvistamaan varhaiskasvatuksen tehtävää kestävän tulevaisuuden rakentamisessa.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lähtökohtana ovat lasten kasvuympäristön ja varhaiskasvatuksen toimintaympäristön muutokset. Lisäksi perusteissa on otettu huomioon lainsäädännön muutokset. Perusteita on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusia tutkimus- ja kehittämistyön tuloksia.

Varhaiskasvatus on tavoitteellista ja sitä suunnitellaan paikallisesti. Paikallista suunnittelua toteutetaan varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet määrää varhaiskasvatuksen järjestämisestä sekä pedagogisista tavoitteista varhaiskasvatuksen pedagogisessa toiminnassa sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöistä⁵.

1 Varhaiskasvatuslaki (540/2018)

2 Perusopetuslaki (628/1998) ja perusopetusasetus (852/1998)

3 Varhaiskasvatuslaki 3 §

4 HE 148/2021 vp: Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi varhaiskasvatuslain muuttamisesta, s. 30–31

5 Varhaiskasvatuslaki 21 ja 23 §

1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä, toteuttamista ja kehittämistä sekä edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko maassa. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka⁶.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen toteuttamisen keskeisistä tavoitteista ja sisällöistä, varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä, monialaisesta yhteistyöstä sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä⁷.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuksen järjestäjiä ja henkilöstöä oikeudellisesti velvoittava määräys. Perusteasiakirja sisältää määräysten lisäksi kokonaisuuden ymmärtämistä avaavaa tekstiä. Jokaisen luvun päätteeksi on koottu paikallisesti tarkennettavia asioita, jotka ohjaavat varhaiskasvatuksen paikallista suunnittelua, toteuttamista, arviointia ja kehittämistä. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selvittää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Tässä perusteasiakirjassa tarkoitetaan varhaiskasvatuksen järjestäjällä⁸ kuntaa, kuntayhtymää tai yksityistä palveluntuottajaa, jos ei erikseen muuta mainita. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoittaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa.

1.2. Varhaiskasvatuksen paikallinen suunnittelu

Varhaiskasvatuksen paikallisessa suunnittelussa on otettava huomioon tämän perusteasiakirjan määräykset ja sisällöt. Varhaiskasvatusta suunnitellaan siten, että suunnittelu ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Varhaiskasvatuksen järjestäminen sisältää varhaiskasvatuksen suunnittelun lisäksi varhaiskasvatuksen toteuttamisen, arvioinnin ja kehittämisen. Paikallinen suunnittelu on strateginen ja pedagoginen työväline, joka tarkentaa varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaa ja toimipaikkojen työtä. Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi laatia tavoitteellisen varhaiskasvatuksen järjestämisen tueksi paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman⁹.

Paikallista suunnittelua tehdessä huomioidaan paikalliset erityispiirteet, eri toimintamuodot, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikallista suunnittelua voidaan tehdä eri varhaiskasvatuksen järjestäjien yhteistyönä. Paikallinen suunnittelu voi tarkentaa valtakunnallisia perusteita ja paikallisessa suunnittelussa tulee noudattaa lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämiä tavoitteita tai sisältöjä.

Varhaiskasvatuksen suunnittelussa otetaan huomioon paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma¹⁰
- kotoutumissuunnitelma¹¹
- yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma¹²

6 Varhaiskasvatuslaki 2 §

7 Varhaiskasvatuslaki 21 §

8 Varhaiskasvatuslaki 1 §

9 HE 111/2024 vp

10 Lastensuojelulaki (417/2007) 12 § (1292/2013)

11 Laki kotoutumisen edistämisestä (681/2023) 16 § ja 18–23 §

12 Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986) 5 b § ja Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 6 a §

- mahdollinen kestävän kehityksen suunnitelma ja kulttuurikasvatussuunnitelma.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä varmistaa ja antaa edellytykset varhaiskasvatuksen henkilöstölle suunnitella, toteuttaa, arvioida ja kehittää varhaiskasvatusta paikallisesti.

Lapsille ja huoltajille annetaan mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin (ks. lisää arvioinnista luvussa 7). Lasten näkemykset on selvitettävä ja otettava huomioon¹³ varhaiskasvatuksen suunnittelussa, toteuttamisessa, arvioinnissa ja kehittämisessä.

Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajille annetaan mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja kehittämiseen. Paikallisen suunnittelun yhteydessä tehdään yhteistyötä kunnan eri hallinnonalojen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien asiantuntijoiden ja viranomaisten kanssa (luku 3.3).

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii, että paikallisessa suunnittelussa huomioidaan suomen kielellä, ruotsin kielellä ja saamen kielellä järjestettävä varhaiskasvatus¹⁴. Tarvittaessa varhaiskasvatuksen järjestäjä huomioi suunnittelussa myös muilla kielillä¹⁵ annettavan varhaiskasvatuksen.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹⁶. Paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnissa voidaan hyödyntää kansallista varhaiskasvatuksen tietovaranto Vardasta¹⁷ tuotettua arviointitietoa sekä Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen¹⁸ tuottamia arviointityökaluja. Arviointia käsitellään tarkemmin luvussa 7.

1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatuslain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle varhaiskasvatussuunnitelma¹⁹. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohtana tulee olla lapsen etu²⁰ ja tarpeet. Lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida lapsen varhaiskasvatussuunnitelmapirosessissa²¹. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. On tärkeää, että sekä huoltajan että henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta otetaan huomioon.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa on tärkeä tuntea lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. Lisäksi laatisessa otetaan huomioon lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta. Suunnitelmaa laadittaessa tai päivitetäessä hyödynnetään lapsen mahdollista aiempaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä pedagogista dokumentointia (luku 4.2). Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan henkilöstön pedagogiselle toiminnalle. Ne kuvaavat sitä, miten pedagogisella toiminnalla ja oppimisympäristöillä tuetaan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Tavoitteita asetettaessa otetaan huomioon myös huoltajan ja mahdollisten muiden asiantuntijoiden näkemykset lapsen hyvinvoinnista, kehityksestä, oppimisesta, ja tuen tarpeista²².

13 Varhaiskasvatuslaki 20 §

14 Varhaiskasvatuslaki 8 §

15 HE 40/2018

16 Varhaiskasvatuslaki 24 §

17 Varhaiskasvatuslaki 65–73 §

18 Laki kansallisen koulutuksen arviointikeskuksesta (1295/2013)

19 Varhaiskasvatuslaki 23 §

20 Varhaiskasvatuslaki 4 § ja HE 148/2021 s. 34

21 Varhaiskasvatuslaki 23 §

22 HE 148/2021, s. 34

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on toiminnan suunnittelun ja arvioinnin väline. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmien tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä oppimisympäristöjen ja toimintakulttuurin kehittämisessä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Suunnitelmaa tarkennetaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa²³.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin sisältyy eri vaiheita. Prosessiin osallistuvat lapsen opetuksesta, kasvatuksesta ja hoidosta vastaavat henkilöt yhdessä huoltajan ja lapsen kanssa. Päiväkodeissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö. Varhaiskasvatuksen sosionomin²⁴ osaamista voidaan hyödyntää erityisesti lasten ja perheiden palvelujärjestelmän tuntemuksen osalta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja²⁵ osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen opettaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja voi osallistua perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja arviointiin osallistuvat tarvittaessa myös lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot²⁶.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuki, sen toteuttaminen sekä tuen vaikuttavuuden ja tukitoimien toteutumisen arviointi. Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa, laaditaan hänelle terveydenhuollossa lääkehoitosuunnitelma²⁷. Siltä osin kuin lääkehoitosuunnitelmaan sisältyvät tiedot ovat välttämättömiä lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseksi, kirjataan ne lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan²⁸. Lääkehoidon toteuttamisesta varhaiskasvatuksessa sovitaan paikallisesti. Varhaiskasvatuksessa annettavaa tukea käsitellään tarkemmin luvussa 5.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista sekä varhaiskasvatuksen pedagogisten toimintakäytäntöjen vaikutuksia lapsen kehitykseen ja oppimiseen seurataan säännöllisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy²⁹. Lapsen tuen tarvetta sekä tuen riittävyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava ja suunnitelmaa päivitettävä aina tuen tarpeen muuttuessa. Jos lapsi saa tehostettua tai erityistä tukea, lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti³⁰. Aloite suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla lapsen kanssa työskenteleviltä henkilöiltä tai lapsen huoltajalta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti pedagogiselle toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin, toiminnan järjestelyihin, pedagogiikan toteutumiseen ja tukitoimien vaikuttavuuteen.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:

- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat pedagogiset tavoitteet toiminnalle sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi ja toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (luku 5)
- varhaiskasvatuksen järjestämisen kannalta välttämättömät tiedot lapsen mahdollisesta lääkehoitosuunnitelmasta
- lapsen mielipiteet sekä henkilöstön ja huoltajan yhteisistä keskusteluista nousseet keskeiset näkemykset
- suunnitelman laatija ja suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat

23 Varhaiskasvatuslaki 23 §

24 Varhaiskasvatuslaki 23 §

25 Varhaiskasvatuslaki 15 d §

26 Varhaiskasvatuslaki 23 § ja HE 148/2021 s. 34

27 Terveystieteiden tutkimuskeskus (1326/2010) 8 §

28 Varhaiskasvatuslaki 41 §

29 Varhaiskasvatuslaki 23 §

30 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on salassa pidettävä³¹. Varhaiskasvatuslain mukaan lapsen varhaiskasvatuksesta vastaavilla henkilöillä ja tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin osallistuvilla henkilöillä on salassapitovelvollisuuden estämättä³² oikeus saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä varhaiskasvatuksen järjestäjälle ja tuottajalle sellaiset tiedot, jotka ovat varhaiskasvatuksen järjestämisen, tuottamisen ja tuen arvioinnin kannalta välttämättömiä. Tiedonsiirron tavoitteena on turvata lapsen edun mukaisen varhaiskasvatuksen toteutuminen. Tietojen saamista ja luovuttamista koskeva säännös koskee myös tilanteita, joissa lapsi siirtyy kunnan tai yksityisen palveluntuottajan järjestämästä varhaiskasvatuksesta toisen kunnan tai palveluntuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen tai joissa varhaiskasvatuksesta siirrytään esiopetukseen tai perusopetukseen. Lapsen asiakkuus varhaiskasvatuksessa on julkinen tieto. Lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseen voi kuitenkin liittyä tietoja, jotka ovat salassa pidettäviä³³.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan tässä luvussa ja muualla tässä perusteasiakirjassa kuvattuja tavoitteita ja periaatteita noudattaen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkentaa paikallisesti lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen käytännöt.

1.4. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii, että paikallisessa suunnittelussa noudatetaan varhaiskasvatussuunnitelman perusteita. Järjestäjä tarkentaa paikallisen suunnittelun avulla lain velvoittamista sekä tässä asiakirjassa määrittävistä asioista, sopii tarvittavien tahojen kanssa yhteisistä toimintatavoista ja konkretisoi varhaiskasvatuksen toteuttamista, arviointia ja kehittämistä toimipaikoissa. Paikallisen suunnittelun avulla järjestäjä huolehtii tavoitteellisen varhaiskasvatuksen toteutumisen edellytyksistä varhaiskasvatuksen toimipaikoissa ja lapsiryhmissä.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritellään kunkin pääluvun lopussa, mitä varhaiskasvatuksen paikallisessa suunnittelussa tarkennetaan. Paikallisesti määritellään, mitkä asiat vaativat järjestäjän osalta myös päätöksen tekemistä.

Paikallista suunnittelua tehdessä varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkentaa miten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden määräystä toteutetaan. Paikallisesti tarkennetaan

- miten paikallisessa suunnittelussa huomioidaan suomen kielellä, ruotsin kielellä ja saamen kielellä järjestettävä varhaiskasvatus sekä tarvittaessa muilla kielillä annettava varhaiskasvatus
- millaista paikallisen suunnittelun rakennetta käytetään. Jos varhaiskasvatuksen järjestäjä laatii paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman, voi sen tehdä kokonaan tai osittain järjestäjä-, yksikkö-, toimipaikka-, ryhmä- tai toimintamuotokohtaisena tai alueellisina suunnitelmoina
- miten paikalliset erityispiirteet, varhaiskasvatuksen erilaiset järjestämisen tavat, kehittämisen tavoitteet sekä lapsia koskevat paikalliset suunnitelmat otetaan huomioon
- miten varhaiskasvatuksen järjestäjä varmistaa, että varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on edellytykset osallistua paikalliseen suunnitteluun, arviointiin ja kehittämiseen
- miten lapset ja huoltajat osallistuvat varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja arviointiin toimipaikassa
- miten lapsen varhaiskasvatusta suunniteltaessa, toteutettaessa, arvioitaessa ja kehitettäessä selvitetään ja otetaan huomioon lapsen mielipide ja toivomukset
- miten huoltajille annetaan mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin

31 Varhaiskasvatuslaki 40 §

32 Varhaiskasvatuslaki 41 §

33 Varhaiskasvatuslaki 41 § sekä esimerkiksi laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta (621/1999) 24 §

- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta. Järjestäjä määrittelee lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan, seurantaan ja arviointiin liittyvän yhteistyön ja vastuut varhaiskasvatuslain sekä tämän perusteasiakirjan mukaisesti. Lisäksi tarkennetaan, miten huoltajille annetaan mahdollisuus valmistautua keskusteluun hyvissä ajoin sekä miten lapsen näkemykset otetaan huomioon lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa
- miten yhteistyö toteutetaan esiopetuksen, perusopetuksen ja hyvinvointialueen sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden sekä muiden tarvittavien yhteistyökumppaneiden kanssa
- varhaiskasvatuksen salassa pidettävien tietojen käsittelyyn ja säilyttämiseen liittyvät käytännöt
- varhaiskasvatuksen järjestämisen, tuottamisen ja tuen arvioinnin kannalta välttämättömien tietojen siirtämiseen ja vaihtamiseen liittyvät käytännöt sekä niihin liittyvät yhteistyökäytännöt
- miten paikallisesta suunnittelusta viestitään.

PAIKALLISET LINJAUKSET

PAIKALLISEN SUUNNITTELUN KÄYTÄNNÖT

Sonkajärven kunnan varhaiskasvatussuunnitelman paikalliset tarkennukset on laadittu suomenkielisenä ja ne kattavat kunnan kaikki varhaiskasvatuspalvelut: päiväkotiyksiköt, perhepäivähoidon sekä esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen. Varhaiskasvatussuunnitelmaa täydentää esioppilaiden kohdalla Sonkajärven esiopetuksen opetussuunnitelma. Varhaiskasvatussuunnitelman lisäksi jokaiselle lapselle laaditaan huoltajien kanssa yhdessä henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma. Esioppilaille laaditaan lapsen esiopetuksen suunnitelma, joka toimii myös henkilökohtaisena varhaiskasvatussuunnitelmana. Henkilökohtaiset suunnitelmat toimivat pohjana ryhmien varhaiskasvatussuunnitelmille sekä esiopetuksen pedagogisille suunnitelmille.

Varhaiskasvatussuunnitelman paikallisten tarkennuksien laadintaan on osallistunut koko varhaiskasvatuksen henkilöstö. Suunnitelman osa- alueita on käsitelty yksiköiden omissa kokouksissa. Yksiköiden varhaiskasvatuksen opettajat ovat tuoneet yksiköidensä ajatukset ja ideat esille varhaiskasvatussuunnitelmaa tekevään työryhmään. Työryhmään kuuluivat yksiköiden varhaiskasvatuksen opettajat ja varhaiskasvatuksen sosionomi, varhaiskasvatusjohtaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja sekä Männikön päiväkodin johtaja.

Kunnan varhaiskasvatuksen ohjaavina asiakirjoina on varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lisäksi varhaiskasvatusta ohjaavat lait ja asetukset tavoitteineen ja sisältöineen. Suunnitelmaa tehdessä on huomioitu paikalliset erityispiirteet, kuten luonnon läheisyys ja mahdollisuudet retkeilyyn, vahva yhteistyö eri toimijoiden välillä, pienet varhaiskasvatusyksiköt, palvelujen läheisyys, yhteisöllisyys, savolaisuus ja sonkajärveläisyys.

Varhaiskasvatussuunnitelmaa täydentävät myös seuraavat paikalliset suunnitelmat:

- Sonkajärven kuntastrategia
- Sonkajärven kunnan hyvinvointisuunnitelma
- Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet
- Sonkajärven esiopetuksen opetussuunnitelma
- Sonkajärven varhaiskasvatuksen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelma

Kunnan varhaiskasvatussuunnitelmasta on pyydetty luonnosvaiheessa kommentteja esi- ja perusopetuksesta, paikalliselta sosiaali- ja terveydenhuollolta, varhaiskasvatuksen henkilöstöltä sekä lasten vanhemmilta. Varhaiskasvatukseen osallistuvilta lapsilta kyseltiin ajatuksia varhaiskasvatuksesta. Lasten mielipiteitä kysyttiin mm.

- Onko varhaiskasvatuksessa hyvä ja turvallinen olla.
- Kuuntelevatko aikuiset lapsia.
- Saako varhaiskasvatuksessa leikkiä mieluisia leikkejä.
- Onko lapsella varhaiskasvatuksessa kavereita.
- Mitä asioita lapset toivoisivat varhaiskasvatukseen.

Eri tahoilta saadut kommentit on huomioitu suunnitelmaa tehdessä.

LAPSEN VARHAISKASVATUSSUUNNITELMAN LAATIMINEN

Jokaiselle varhaiskasvatuksessa olevalle lapselle laaditaan henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma (Vasu) yhdessä lapsen huoltajien kanssa. Suunnitelma laaditaan yhteisessä Vasu- keskustelussa . Vasu- keskustelu käydään vähintään kerran vuodessa. Keskustelun tarkoitus on varmistaa, että lapsen hyvinvointi, kehitys ja oppiminen toteutuvat parhaalla mahdollisella tavalla. Vasu- keskustelussa kartoitetut lapsen vahvuudet, kiinnostuksen kohteet ja yksilölliset tarpeet ohjaavat henkilökunnan ja toiminnan tavoitteen asettelua. Vasu- keskustelu on ammatillista , kunnioittavaa ja tasavertaista vuorovaikutusta, jossa sekä huoltajat että varhaiskasvatuksen henkilöstö tuo oman asiantuntemuksensa keskusteluun. Lapsen mielipide selvitetään ennen vasukeskustelua lapsen ikätasolle sopivalla tavalla esim. leikkejä ja kaverisuhteita havainnoimalla, keskustelemalla, toiveita kyselemällä ja kuvia apuna käyttäen. Huoltajille annetaan hyvissä ajoin ennen vasukeskustelua kotiin lomake, johon he saavat kirjata asioita lapsestaan sekä omia, että lapsensa toiveita varhaiskasvatukseen liittyen. Vastuu henkilökohtaisen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnasta on ryhmän varhaiskasvatuksen opettajalla ja muu henkilöstö on mukana suunnitelman laadinnassa. Suunnitelman tekoon voi tarpeen mukaan osallistua myös varhaiskasvatuksen erityisopettaja tai muu lapsen asioissa mukana oleva taho, esim. sosiaali- ja terveydenhuolto. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa oleviin toiminnan tavoitteisiin palataan päivittäisissä keskusteluissa huoltajien kanssa. Suunnitelmaa päivitetään, kun toiminnalle asetetut tavoitteet muuttuvat tai ne täyttyvät. Lapsen tietojen kirjaamisesta pedagogisiin asiakirjoihin noudatetaan opetushallituksen ohjeita.

HUOLTAJIEN JA LASTEN OSALLISTUMINEN TOIMINNAN SUUNNITTELUUN JA ARVIOINTIIN

Huoltajat voivat vaikuttaa varhaiskasvatuksen toimintaan ja arviointiin säännöllisillä asiakaskyselyillä. Ryhmissä pidettävissä vanhempainilloissa kysytään vanhempien mielipiteitä ja toiveita toiminnan sisältöön ja suunnitteluun. Varhaiskasvatusryhmissä on käytössä erilaisia käytäntöjä toiveiden esittämiseen tai palautteen antoon esim. idea- ja palautelaatikot. Huoltajat voivat esittää toiveita tai antaa palautetta myös päivittäisten tuonti- ja hakutilanteiden yhteydessä. Saatuja ideoita ja palautetta käytetään kunnan varhaiskasvatuksen kehittämisessä.

Sonkajärven varhaiskasvatusryhmissä on käytössä erilaisia keinoja lasten osallistamiseksi varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja arviointiin. Lapset voivat vaikuttaa arjen suunnitteluun päivän erilaisissa valintatilanteissa esimerkiksi päättämällä leikkipaikan, leikkivälineet, pienryhmän tai sen missä järjestyksessä toimintoja tehdään. Aikuiset kuuntelevat arjessa lasten toimintaan kohdistuvia toiveita ja muokkaavat toimintaa lasten toiveiden ja kiinnostuksen kohteiden mukaan. Leikkiympäristöjä muokataan lasten leikki- ideoiden mukaan ja lapset otetaan mukaan leikkiympäristöjen rakentamiseen. Lasten kanssa pidetään ideointituokioita, joissa lapset kertovat kiinnostuksen kohteitaan. Ideoiden pohjalta suunnitellaan tulevaa toimintaa ja lapsiryhmän projekteja. Ryhmissä pidetään myös lasten kokouksia ja äänestyksiä.

Varhaiskasvatuksessa lapset arvioivat toimintaa lapsentasoisilla menetelmillä. Visuaalisia menetelmiä ovat mm. piirtäminen, kuvien, esineiden tai hymiöiden käyttö. Kieliperustaisia tapoja arvioida toimintaa ovat mm. arjen keskustelut toimintojen jälkeen, sadutus, haastattelut, kokoukset, leikin palautekeskustelut, keskustelukorttien ja - kuvien käyttö. Palautteen antamisen keinoina käytetään myös toiminnallisia ja taiteellisia keinoja kuten draama ja leikki, rakentelun ja erilaisten materiaalien käyttö, liikunta, pelit, digitaaliset sisällöt, kuvien luominen ja käyttö ym.

YHTEISTYÖKÄYTÄNNÖT

Sonkajärven varhaiskasvatuksella on voimassaoleva yhteistyösuunnitelma Pohjois- Savon hyvinvointialueen pohjoisen alueen varhaiskasvatuksen, neuvolan ja lapsiperheiden sosiaalipalveluiden kanssa. Yhteistyösuunnitelman tavoitteena on edistää varhaista puheeksi ottamista, tuen tarpeen tunnistamista ja monitoimijaisen yhteistyön lisäämistä. Suunnitelman mukaiset käytännöt tukevat varhaista puuttumista ja parantavat eri palvelujen välistä yhteistyötä. Tämä yhteistyö vahvistaa varhaiskasvatuksen, neuvolan ja lapsiperheiden sosiaalipalveluiden yhteistoimintaa Pohjois-Savon hyvinvointialueen pohjoisella alueella.

Varhaiskasvatuksessa on käytössä Yhdessä aika- toimintamalli. Yhdessä aika on tarkoitettu lasten ja perheiden tueksi hyvin varhaisessa vaiheessa, silloin, kun huolet ovat vielä pieniä. Yhdessä ajalla pysähdytään miettimään keinoja ja ratkaisuja perheen tilanteeseen tarvittavien ammattilaisten kanssa. Varhaiskasvatuksen ammattilaiset keskustelevat yhdessä huoltajien kanssa ketä ammattilaisia kutsutaan mukaan.

Sonkajärven varhaiskasvatus- ja esiopetusyksiköt tekevät tiivistä yhteistyötä keskenään esimerkiksi järjestämällä toimintaa ja tapahtumia. Varhaiskasvatuksen opettajien työryhmä kokoontuu säännöllisesti keskustelemaan ajankohtaisista asioista ja suunnittelemaan varhaiskasvatuksen toimintaa. Ryhmien opettajat vastaavat sovittujen asioiden jalkauttamisesta työtiimeihin.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä esiopetuksen, perusopetuksen ja hyvinvointialueen sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden sekä muiden tarvittavien yhteistyökumppaneiden kanssa kanssa huoltajien suostumuksella lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseksi.

TIEDONSIIRRON KÄYTÄNNÖT

Lapsen siirtyessä perhepäivähoidosta päiväkotiin tai päiväkotiryhmästä toiseen päiväkotiryhmään, tiedonsiirto tapahtuu tietosuoja noudattaen. Lapsen siirtyessä siirtyy lapsen varhaiskasvatussuunnitelma liitteineen lapsen mukana. Yksiköiden työntekijät pitävät tiedonsiirtopalaverin ja tiedottavat siitä myös huoltajia. Huoltajilla on mahdollisuus osallistua halutessaan tiedonsiirtopalaveriin. Tiedonsiirto on tärkeää, jotta lapsen kasvun, kehityksen ja opetuksen kannalta tärkeät tiedot saadaan siirrettyä eteenpäin. Näin varmistetaan lapselle paras mahdollinen varhaiskasvatus. Lapsi voi myös siirtyä toiselta paikkakunnalta tai toiselle paikkakunnalle varhaiskasvatukseen. Tällöin tiedonsiirrosta sovitaan vanhempien kanssa ja ollaan yhteydessä toisen paikkakunnan varhaiskasvatusyksikköön. Tiedonsiirrosta noudatetaan asiaankuuluvia lakeja ja ohjeistuksia.

Varhaiskasvatus tekee yhteistyötä myös sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa. Varhaiskasvatuksessa on käytössä lasten 4- vuotisneuvolatarkastuksien yhteydessä täytettävä lomake, johon varhaiskasvatuksen henkilökunta kirjaa havaintoja lapsesta. Huoltajat toimittavat lomakkeen neuvolan terveydenhoitajalle 4- vuotistarkastuksen yhteydessä. Lapsikohtaisesta yhteistyöstä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoihin keskustellaan aina ensiksi lapsen huoltajien kanssa, poikkeuksena lastensuojelulain 5 luku 25 § mukainen ilmoitusvelvollisuus.

Varhaiskasvatus toimii lapselle siltana esiopetukseen ja myöhemmin perusopetukseen. Esiopetuksen järjestäjällä on oikeus saada, ja luovuttaa sellaiset tiedot, jotka ovat esiopetuksen ja tuen järjestämisen kannalta välttämättömiä. Tiedon siirrosta vastaavat lapsen varhaiskasvatuspaikan varhaiskasvatuksen opettaja/perhepäivähoitaja, esiopettaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja varhaiskasvatusjohtaja. Toisesta kunnasta siirtyvien tai kotoa esiopetukseen tulevien lasten kohdalla ollaan ensisijaisesti yhteydessä lapsen huoltajaan ja tämän jälkeen lapsen mahdolliseen edeltävään varhaiskasvatus- tai esiopetuspaikkaan.

Lapsen siirtyessä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen pidetään tiedonsiirtopalaveri esiopetusta edeltävänä keväänä. Palaveri voidaan järjestää huoltajien, mahdollisen edellisen varhaiskasvatuspaikan varhaiskasvatuksen opettajan/perhepäivähoitajan ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä tulevan esiopettajan kanssa. Tiedonsiirtoa tapahtuu myös varhaiskasvatuksen ammattilaisten välisenä yhteispalaverina, jossa käydään läpi varhaiskasvatusyksiköistä tulevat uudet esikoululaiset. Ammattilaisten välisistä tiedonsiirtopalavereista tiedotetaan huoltajille.

Esiopetusvuoden keväällä tuleva alkuopettaja tutustuu oppilaisiin mm. vierailemalla esiopetusryhmässä. Keväällä pidetään tiedonsiirtopalaveri tulevista ensimmäisen luokan oppilaista. Tiedonsiirrossa voivat olla mukana esiopettaja, huoltajat, varhaiskasvatuksen erityisopettaja, tulevat 1. luokkien opettajat, koulun erityisopettaja, varhaiskasvatusjohtaja ja perusopetuksen apulaisrehtori. Palaverissa oppilaasta siirretään opetuksen järjestämisen kannalta tarvittava tieto koululle sekä arvioidaan sen hetkinen tuen tarve. Kouluun tutustumispäivänä keväällä vanhemmat tutustuvat alkuopettajaan ja tulevaan luokkaan sekä saavat tarvittavaa tietoa koulun aloituksesta.

VARHAISKASVATUKSEN SALASSA PIDETTÄVIEN TIETOJEN KÄSITTELYYN JA SÄILYTTÄMISEEN LIITTYVÄT KÄYTÄNNÖT

Varhaiskasvatuksessa salassa pidettäviä tietoja ja lapsen asiakirjoja käsittelevät ainoastaan ne henkilöt, joille se tehtävien vuoksi kuuluu. Varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on oikeus lapsen tietoihin, joita työtehtävien hoitaminen edellyttää. Tämä koskee myös muun muassa loma- aikojen toimintaa. Loma- aikoina välitetään tai rajataan lapsen asiakirjoista luettavaksi vain se tieto, jonka henkilö tehtävänsä hoitamiseksi tarvitsee. Myös opiskelija voi tarvita harjoittelussaan tietoa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta. Sonkajärven kunnan varhaiskasvatuksen työntekijät ovat salassapitovelvollisia ja se jatkuu senkin jälkeen, kun työsuhde tai harjoittelu on päättynyt. Salassa pidettäviä asiakirjoja säilytetään varhaiskasvatusyksiköissä lukittavissa tiloissa ja säilytysajan päätyttyä ne hävitetään tietoturvallisesti. Varhaiskasvatuksessa salassa pidettävää on mm. :

- Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma
- Lapsen tuen tarve, tukitoimet ja tukea koskevat hallintopäätökset
- Terveystta, varallisuutta tai henkilökohtaisia oloja koskevat tiedot

LAPSEN LÄÄKEHOITOSUUNNITELMA

Jos lapsella on varhaiskasvatuksessa lääkehoitoa vaativa väliaikainen tai pitkäaikainen sairaus toimitaan lääkkeiden annostelussa Pohjois- Savon Hyvinvointialueen varhaiskasvatuksen lääkehoitosuunnitelmaa noudattaen. Lääkehoidon käytännön toteutuminen perustuu lapsen yksilölliseen lääkehoitosuunnitelmaan, joka tehdään yhteistyössä huoltajien ja varhaiskasvatuksen henkilöstön kanssa. Lapsen huoltajat vastaavat siitä, että lapsen lääkehoidon tarve ja lääkehoidon kannalta kaikki tarvittava tieto on käytettävissä lääkehoidon alkaessa ja ilmoittavat mahdollisista muutoksista.

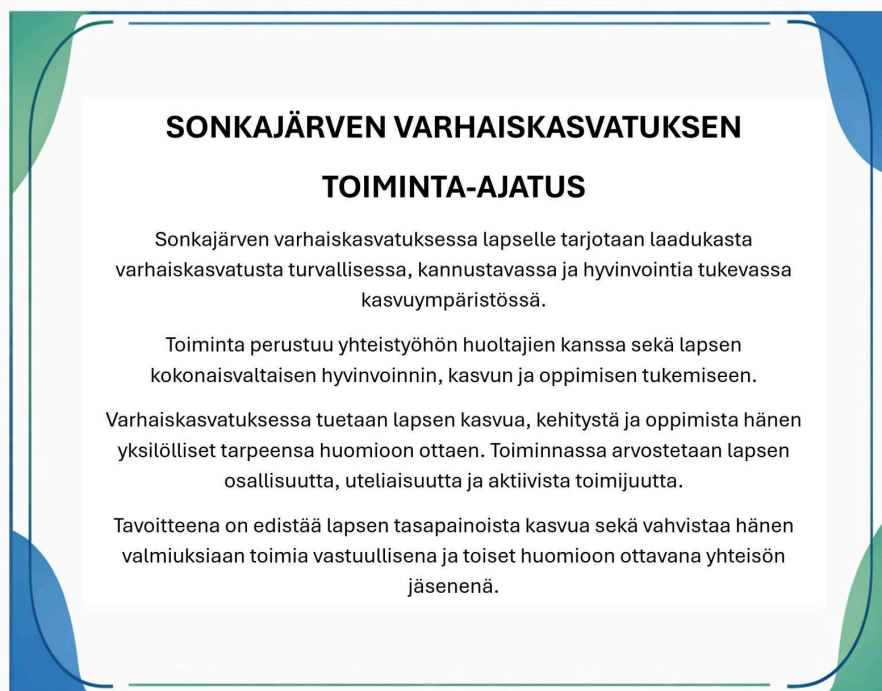
Hiekkaleikkejä

2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet

Varhaiskasvatus on yhteiskunnallinen palvelu, jolla on monia tehtäviä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä ja oppimista yhteistyössä huoltajien kanssa. Varhaiskasvatus edistää lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta ja ehkäisee syrjäytymistä ja eriarvoistumista. Varhaiskasvatuksessa opitut tiedot ja taidot vahvistavat lasten osallisuutta sekä aktiivista toimijuutta yhteiskunnassa. Lisäksi varhaiskasvatus tukee huoltajia kasvatustyössä³⁴ sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa työelämään tai opiskeluun.

PAIKALLISET LINJAUKSET

TOIMINTA-AJATUS

2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatus on pyrittävä järjestämään lähellä palvelun käyttäjiä ja paikallisia tarpeita vastaavina aukioloaikoina³⁵. Varhaiskasvatusta voidaan

³⁴ Varhaiskasvatuslaki 3 §

³⁵ Varhaiskasvatuslaki 5 § 4 momentti

varhaiskasvatustalain mukaan toteuttaa päiväkotitoimintana, perhepäivähoitona tai avoimena varhaiskasvatustoimintana³⁶. Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen³⁷ koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla³⁸.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatuspalveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatuspalveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatusta koskevien säädösten sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti³⁹. Varhaiskasvatuksen valvontaviranomaisia⁴⁰ ovat kunnan tai kuntayhtymän järjestämän ja tuottaman varhaiskasvatuksen osalta Lupa- ja valvontavirasto. Yksityisen palveluntuottajan ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta⁴¹ vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, sekä Lupa- ja valvontavirasto. Varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ilmoitusvelvollisuus huomata epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan lapsen varhaiskasvatuksen toteuttamisessa, ja ilmoituksen vastaanottaneen varhaiskasvatuksen toimipaikan toiminnasta vastaavan henkilön tulee viivytyksettä käynnistää tarvittavat toimet epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan poistamiseksi.

Kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä⁴². Muista kielistä määrätään luvussa 4.6.

Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet⁴³ perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatustalain ja varhaiskasvatuksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen sekä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatukseen sovelletaan myös hallintolakia⁴⁴ ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta⁴⁵. Suomen perustuslain⁴⁶ mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Varhaiskasvatuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki⁴⁷, tasa-arvolaki⁴⁸, Euroopan ihmisoikeussopimus⁴⁹, YK:n lapsen oikeuksien sopimus⁵⁰, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista⁵¹, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista⁵² sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteet⁵³.

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada tukea⁵⁴, riippumatta varhaiskasvatuksen järjestäjästä⁵⁵. Varhaiskasvatusta järjestetään ja kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti, jolloin kaikilla lapsilla on oikeus osallistua yhdessä

36 Varhaiskasvatustalaki 1 §

37 Varhaiskasvatustalaki 12 §

38 Varhaiskasvatustalaki 1 ja 12 §

39 Varhaiskasvatustalaki 5 § 2 momentti

40 Varhaiskasvatustalaki 50, 52 ja 53 §

41 Varhaiskasvatustalaki 50 ja 52 §

42 Varhaiskasvatustalaki 8 § ja HE 40/2018 vp, s. 89

43 Valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018)

44 Hallintolaki (434/2003)

45 Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999)

46 Suomen perustuslaki (731/1999) 6 §

47 Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014)

48 Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986)

49 Euroopan ihmisoikeussopimus 1990

50 YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

51 YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 2007 (27/2016)

52 YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista 2007

53 Kestävän kehityksen tavoitteet – Agenda 2030. YK:n yleiskokous 2015

54 Varhaiskasvatustalaki 15 a §

55 Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta. Varhaiskasvatuksen järjestäjän on tarpeen mukaan toimittava yhteistyössä sosiaali- ja terveydenhuollosta vastaavien tahojen kanssa lapsen tarvitseman tuen ja palvelujen⁵⁶ kokonaisuuden arvioimiseksi, suunnittelemiseksi ja toteuttamiseksi (katso luku 3.3).

Kun lapsi tarvitsee kehitykseensä, oppimiseensa ja hyvinvointiinsa tukea (myöhemmin lapsen tuki) ja saa sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimia ja palveluja, tällöin sovelletaan varhaiskasvatuslakia⁵⁷, sosiaalihuoltolakia⁵⁸, vammaispalvelulakia⁵⁹, kehitysvammaisten erityishuollosta annettua lakia⁶⁰ ja terveydenhuoltolakia⁶¹ sekä mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista muualla laissa säädetään.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatuslaissa. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen suunnittelun ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatuslain⁶² mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on

1. edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
2. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti;
3. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
4. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatusympäristö;
5. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä;
6. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
7. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
8. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
9. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
10. toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille⁶³ varhaiskasvatuksen tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa myös jo ennen kuin lapselle haetaan⁶⁴ varhaiskasvatuspaikkaa. Huoltajalle on annettava mahdollisuus⁶⁵ osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatukseen. Lisäksi huoltajalle annetaan mahdollisuus saada tietoa lapsen varhaiskasvatuspäivästä. Huoltajan osallistumisesta lapselle mahdollisesti annettavan tuen suunnitteluun ja arviointiin kuvataan tarkemmin luvussa 5.

56 Varhaiskasvatuslaki 7 §

57 Varhaiskasvatuslaki 15 a §

58 Sosiaalihuoltolaki (1301/2014)

59 Vammaispalvelulaki (675/2023)

60 Laki kehitysvammaisten erityishuollosta (519/1977)

61 Terveydenhuoltolaki (1326/2010)

62 Varhaiskasvatuslaki 3 §

63 Varhaiskasvatuslaki 16 §

64 Varhaiskasvatuslaki 17 §

65 Varhaiskasvatuslaki 20 §

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaan⁶⁶. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimitilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys⁶⁷. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu⁶⁸. Varhaiskasvatus on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamatonta. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta tarkennetaan luvussa 6.

Varhaiskasvatuksessa noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista ja mitoituksista annettuja säädöksiä⁶⁹. Kunnan käytettävissä on oltava varhaiskasvatuksessa esiintyvää tarvetta vastaavasti varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja⁷⁰. Henkilöstön kelpoisuuksia koskevista siirtymäsäännöksistä säädetään varhaiskasvatuslaissa⁷¹.

Varhaiskasvatuksessa otetaan huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä ohjaavat lait. Lapsia suojataan väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä⁷² suunnitelmallisen ennaltaehkäisemisen sekä välittömän puuttumisen avulla (Luku 3.1). Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua.

Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä⁷³ opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, lastenneuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa. Varhaiskasvatuksen henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä⁷⁴.

2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatuksen toimintamuodot ovat päiväkotitoiminta, perhepäivähoito sekä avoin varhaiskasvatustoiminta. Varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatuksen toimintamuotoja. Varhaiskasvatuslaissa määritellään, mitkä lain kohdat koskevat avointa varhaiskasvatusta.⁷⁵ Varhaiskasvatuksen toimintamuodot eroavat toisistaan. Esimerkiksi oppimisympäristöt, resurssit, henkilöstön koulutus ja kelpoisuusvaatimukset, henkilöstörakenne, lapsiryhmien koko sekä lasten ja henkilöstön välinen suhdeluku vaihtelevat. Myös tuen antamisen mahdollisuudet vaihtelevat. Eri toimintamuotojen ominaispiirteet otetaan huomioon varhaiskasvatusta suunniteltaessa ja tavoitteita täsmennettäessä. Varhaiskasvatuksen lapsiryhmät ja henkilöstörakenne⁷⁶ tulee muodostaa siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa.

On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Kunnan on järjestettävä ohjausta ja neuvontaa huoltajille tarjolla olevista varhaiskasvatuspalveluista. Tarvittaessa huoltajan kanssa keskustellaan siitä, mikä

66 Varhaiskasvatuslaki 7 §

67 Varhaiskasvatuslaki 10 §

68 Varhaiskasvatuslaki 11 §

69 Varhaiskasvatuslaki 25–33 § ja 75 § ja valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018)

70 Varhaiskasvatuslaki 25 §

71 Varhaiskasvatuslaki 75 §

72 Varhaiskasvatuslaki 10 §

73 Varhaiskasvatuslaki 7 §

74 Sosiaalihuoltolaki (1301/2014) 35 § ja lastensuojelulaki (417/2007) 25 § (88/2010) ja 25 a § (1302/2014)

75 Varhaiskasvatuslaki 1 §

76 Varhaiskasvatuslaki 34, 35 ja 38 §

varhaiskasvatuksen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua. Neuvontaa ja ohjausta⁷⁷ annetaan varhaiskasvatuspalveluihin hakeuduttaessa, sekä lapsen jo ollessa palvelujen piirissä.

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatuksen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarussuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa noudatetaan henkilöstön mitoittamiseen ja ryhmien enimmäiskokoon sekä tukeen liittyviä säännöksiä⁷⁸. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaan varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien koulutus ja osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Päiväkodeilla tulee olla toiminnasta vastaava johtaja⁷⁹.

Varhaiskasvatuslaki korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla varhaiskasvatuksen opettajien ja erityisopettajien pedagogista vastuuta⁸⁰. Kokonaisvastuu lapsiryhmien toiminnan suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on varhaiskasvatuksen opettajilla. Varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat, sosionomit, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat, toteuttavat, arvioivat ja kehittävät toimintaa yhteistyössä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä järjestetään perhepäiväkodissa, joka voi olla yksityiskoti tai muu kodinomainen hoitopaikka⁸¹. Perhepäivähoitoa voidaan järjestää yhden tai kahden hoitajan toteuttamana tai erityistapauksissa kolmen hoitajan yhteisesti toteuttamana varhaiskasvatuksena⁸². Perhepäiväkotien henkilöstömäärässä sekä muodostettaessa lapsiryhmiä tulee ottaa huomioon vammaiset ja muuten tukea tarvitsevat lapset⁸³. Perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Pedagoginen johtaminen ja toiminnan ohjaus tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Avoimen varhaiskasvatustoiminnan toteutus ja painopisteet vaihtelevat varhaiskasvatuksen järjestäjän päätösten mukaan. Avointa varhaiskasvatustoimintaa voidaan järjestää esimerkiksi leikkipuisto- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja. Avoimen toiminnan tulee olla suunniteltua, jotta varhaiskasvatuslain tavoitteet voidaan ottaa siinä huomioon. Tavoitteet tulee ottaa sitä kattavammin ja laaja-alaisemmin huomioon, mitä säännöllisemmin ja useammin lapset toimintaan osallistuvat. Toiminnan luonteen mukaan tietyt tavoitteet voivat painottua⁸⁴ muita enemmän.

Vuorohoitoa on järjestettävä tarpeen mukaisessa laajuudessa lapselle, joka tarvitsee sitä huoltajan työssäkäynnin tai opiskelun vuoksi. Vuorohoitoa voidaan järjestää iltaisin, viikonloppuisin ja öisin päiväkotitoimintana tai perhepäivähoitona. Vuorohoidossa lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen on usein epäsäännöllistä. Tämä tulee huomioida pedagogisen toiminnan ja lapselle annettavan tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa⁸⁵.

77 Varhaiskasvatuslaki 4 ja 16 §

78 Varhaiskasvatuslaki 34–38 §

79 Varhaiskasvatuslaki 25 §

80 Varhaiskasvatuslaki 2, 25 ja 35 §

81 Varhaiskasvatuslaki 1 ja 38 §

82 Valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018) 2 §

83 Varhaiskasvatuslaki 38 §

84 Varhaiskasvatuslaki 3 § 2 momentti ja HE 40/2018 vp, s.85

85 Varhaiskasvatuslaki 13 §

2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on tärkeä osa lapsen kasvun ja oppimisen polkua. Varhaiskasvatus luo perustaa elinikäiselle oppimiselle. Lapsi tuo varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltajan ja lapsen väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapsen kanssa. Huoltajan ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lapsen elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta. Keskusteltaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää. Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntee jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä⁸⁶.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia ja ennakoitavia. Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrosta noudatetaan voimassa olevia säädöksiä⁸⁷.

2.4. Arvoperusta

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, inklusiiviset periaatteet ja lapsen syrjintäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen⁸⁸, varhaiskasvatuslain⁸⁹ ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia⁹⁰ koskevan yleissopimuksen mukaisesti.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdä, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävän elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseän, muihin

⁸⁶ Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 5 kohta

⁸⁷ Esimerkiksi varhaiskasvatuslaki 40–42 §

⁸⁸ YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

⁸⁹ Varhaiskasvatuslaki 20 §

⁹⁰ YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 27/2016

ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään. Henkilöstön tehtävänä on aktiivisesti puuttua kiusaamiseen, rasismiin ja väkivaltaan. Henkilöstö huolehtii, että jokainen lapsi kokee varhaiskasvatuksessa olonsa turvalliseksi, eikä tule ulossuljetuksi.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä rakentaa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada riittävää ja oikea-aikaista tukea⁹¹ varhaiskasvatuksessa. Lapsella on oikeus⁹² saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita.

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, vammasta, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatusnäkemysiin luo edellytyksiä hyvälle kasvatusyhteistyölle⁹³. Lasten perheidentiteettiä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää tunnetaitojaan ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnistetaan ja noudatetaan kestävä elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyys- ja sosiaalisen kestävyys- ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

Paikalliset linjaukset

SONKAJÄRVEN VARHAISKASVATUKSEN ARVOT

91 Varhaiskasvatuslaki 15 a §

92 YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

93 Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 6 kohta

Sonkajärven varhaiskasvatuksen arvoperusta rakentuu edellä mainittujen arvojen lisäksi kunnanvaltuuston kuntastrategiassa päättämille Sonkajärven kunnan arvoille: avoimuus, yhdenvertaisuus, yhteistyö ja turvallisuus

2.5. Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset ovat synnynnäisesti uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset, kieli ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoidessa ja tarkkaillessa ympäristöään sekä jäljitellessä muiden toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiinnon kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuriseen taustaan. Lapset oppivat parhaiten voidessaan hyvin ja kokiessaan olonsa turvalliseksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjausta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatusikäisten lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasvatuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatus- ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta sekä henkilöstön yhteistä ymmärrystä siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää⁹⁴.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatusta, opetusta ja hoitoa muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseksi. Kasvatus, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeitä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti kestäväällä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohtana on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoidaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen tapoja. Opetuksessa huomioidaan lapsille luontainen uteliaisuus ja tutkimisen halu. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet, vahvuudet ja yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille (luku 3.2), laaja-alaiselle osaamiselle (luku 2.7), pedagogiselle toiminnalle (luku 4), ja lapsen tuelle (luku 5) asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimisesta sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus

ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen, ovat keskeinen osa lapsen päivää ja osa pedagogista toimintaa. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatus- ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

2.7. Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Tietojen ja taitojen käyttämiseen vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvamisen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidon alat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilönä ja yhteisönsä jäsenenä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisessa suunnittelussa.

Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa, opetuksessa ja hoidossa. Luvussa 4.5 kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan kuusi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-alueita:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito
- digitaalinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

2.7.1. Ajattelu ja oppiminen (001)

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmettelulle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoitaan ja tutkia maailmaa. Lasten taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan lasten iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyyteen ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään erilaisia ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2)

sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omiin kykyihinsä.

2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu (002)

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida ja pohtia omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille toisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

Sonkajärven kunnassa kulttuuri-identiteetin esille tuominen näkyy myös varhaiskasvatuksessa. Osallistumme erilaisiin oman kunnan juhliin ja tapahtumiin (esimerkiksi eukonkannon markkinat, elekko-muistohiihto, eläkeläisten juhlat.) Kunnassa myös varhaiskasvatuksessa näkyy perinnetavat esimerkiksi päiväkodin ruokailussa (mykyrokka, mustikkakukko,) ja tutustuen kotiseututalolla entisajan erilaisiin tavaroihin ja elämään.

2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot (003)

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävän elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä, kuten lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikkumisen ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ja käyttäytymisen säätelyssä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, ymmärtämään, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

Sonkajärven kunnan varhaiskasvatuksessa on joka vuosi erilaisia tapahtumia ja teemoja, jotka tukevat lapsen liikkumista turvallisesti liikenteessä ja lähiympäristössä (esimerkiksi pyöräilytapahtuma joka kevät, turvahirvi lähtee kiertämään ryhmissä.)

Tunnetaitoja harjoitellaan vahvuusvariksen-sovelluksen avulla.

2.7.4. Monilukutaito (004)

Monilukutaitoa tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito edistää lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkin ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitelmä, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

2.7.5. Digitaalinen osaaminen (005)

Digitaalisuus on osa yhteiskuntaa, jossa lapsi kasvaa. Digitaalista osaamista tarvitaan ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa, yhteiskunnassa toimimisessa ja oppimisessa. Digitaalisen osaamisen vahvistaminen edistää lasten koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on yhteistyössä kotien kanssa tukea lapsen ymmärrystä digitaalisuudesta.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan digitaalisuuden roolia arkielämässä. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään dokumentoinnissa, leikeissä, vuorovaikutuksessa, peleissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet harjoitella, kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna digitaalisia välineitä edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä monilukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia digitaalisten ympäristöjen monipuoliseen, vastuulliseen ja turvalliseen käyttöön.

2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen (006)

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyy, itseluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

Sonkajärven varhaiskasvatuksessa lapset pääset osallistumaan ja vaikuttamaan ryhmässä erilaisilla lasten kokouksilla. Tarvittaessa päivän toimintaa muutetaan lasten mielenkiinnon kohteiden mukaan.

2.8. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Suunniteltaessa varhaiskasvatusta paikallisesti keskustellaan siitä, mitä tässä luvussa määrätty varhaiskasvatuksen tehtävät ja yleiset tavoitteet (luvut 2.1–2.3 ja 2.6) merkitsevät ja miten varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden toteutumisesta voidaan huolehtia eri toimintamuodoissa. Lisäksi paikallisesti keskustellaan miten arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5) ja laaja-alainen osaaminen (luku 2.7) huomioidaan paikallisessa suunnittelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa.

Paikallisesti tarkennetaan lisäksi

- varhaiskasvatuksen järjestäminen ja eri toimintamuodot sekä niiden välinen yhteistyö paikallisesta näkökulmasta
- miten neuvontaa ja ohjausta tarjotaan huoltajille heidän käytettävissään olevista varhaiskasvatuspalveluista
- periaatteet, joilla lapsiryhmät muodostetaan
- siirtymäkäytännöt, kun lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa, siirtyy varhaiskasvatuksen aikana toiseen ryhmään tai toiseen toimipaikkaan sekä lapsen siirtyessä esiopetukseen tai toisen varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaan.

Tämän luvun sisältöjä ja tavoitteita syvennetään seuraavissa luvuissa, joissa käsitellään toimintakulttuuria, pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

PAIKALLISET LINJAUKSET

Varhaiskasvatuksen järjestäminen ja eri toimintamuodot sekä niiden välinen yhteistyö paikallisesta näkökulmasta, ryhmien muodostamisen periaatteet

Sonkajärven kunta järjestää varhaiskasvatusta päiväkodeissa, perhepäivähoidossa ja esiopetuksessa. Sonkajärven kunnassa on kolme päiväkotia: Nallelan päiväkotia ja Nallemuurin päiväkotia Sonkajärvellä ja Männikön päiväkotia Sukevalla. Päiväkotiryhmiä muodostettaessa huomioidaan huoltajien toive varhaiskasvatusmuodosta, lasten ikä, sisarussuhteet, mahdolliset tuen tarpeet sekä varhaiskasvatuksen kokonaistilanne kunnassa. Nallemuurin päiväkodin varhaiskasvatuspaikat täytetään ensisijaisesti vuorohoitoa tarvitsevilla lapsilla. Varhaiskasvatuksessa ei ole erityisopetuksen ryhmiä, vaan lasten tarvitsema tuki toteutetaan lapsen tarpeiden mukaisesti yleisissä ryhmissä.

Nallemuurin ja Männikön päiväkodeissa tarjotaan perheille vuorohoitoa tarpeen mukaisessa laajuudessa huoltajan työssäkäynnin tai opiskelun vuoksi. Sonkajärven kunnassa on määritelty varhaiskasvatuksen vuorohoitolinjaukset, jotka yhtenäistävät vuorohoidon käytänteitä ja palvelevat ohjekirjana varhaiskasvatuksen vuorohoidon asiakasperheitä. Sonkajärven yhtenäiskoulun esiopetusryhmässä tarjotaan aamuisin ja iltapäivisin täydentävää varhaiskasvatusta. Sonkajärven yhtenäiskoulun esikoululaiset ovat tarvittaessa vuorohoidossa Nallemuurin päiväkodissa.

Perhepäivähoito on varhaiskasvatusta, joka tapahtuu perhepäivähoitajan kodissa. Sonkajärvellä kunnallisia perhepäivähoitajia on kaksi. Perhepäivähoidon vahvuuksia ovat laadukas vuorovaikutus, kodinomaisuus, kohtaaminen, perushoidon pedagogiikka ja yhteinen osallisuus. Perhepäivähoitajat osallistuvat ryhmiensä kanssa päiväkotiryhmien yhteisiin toimintoihin ja tapahtumiin.

Yhteistyötä tehdään toisten yksiköiden ja perhepäivähoidon kesken. Järjestämme koko varhaiskasvatuksen yhteisiä tapahtumia. Päiväkotiryhmät suunnittelevat myös yhteisiä toimintoja arjessa yhdessä toteutettavaksi toisen päiväkotiryhmän kanssa. Sonkajärvellä

varhaiskasvatusyksiköt ovat pieniä. Henkilökunta ja lapset tuntevat toisensa ryhmärajoista riippumatta. Lomien aikana yksiköiden toimintoja yhdistetään ja eri yksiköiden työntekijät toimivat kaikissa yksiköissä.

Sonkajärvellä kunnan varhaiskasvatus järjestää Perheentalo- toimintaa. Perheentalo on avoin kohtaamispaikka, joka tarjoaa toimintaa lapsille, vanhemmille ja perheille. Perheentalo toimii ammatillisen yhteistyöverkoston ja paikallisten seurojen ja järjestöjen voimin. Toiminta mahdollistaa yhdessäolon, vertaistuen sekä vahvistaa yhteisöllisyyttä. Se kokoaa ja jakaa eri toimijoiden tietoa ja asiantuntemusta sekä auttaa lisäävun saannissa. Vanhemmat voivat toivoa paikalle asiantuntijavieraita ja ehdottaa ideoita ohjattuun toimintaan. Toiminta on maksutonta eikä se vaadi erillistä ilmoittautumista. Perheentalolla on tarjolla maksuton välipala.

Varhaiskasvatuksen neuvonta ja ohjaus, varhaiskasvatukseen hakeminen

Palveluohjaus on varhaiskasvatusjohtajan, päiväkodin johtajan ja henkilökunnan toimesta tapahtuvaa neuvontaa ja ohjaamista palveluiden hakemiseen liittyen. Sonkajärven kunnan verkkosivut ovat merkittävä osa palveluohjausta. Palveluohjauksen tavoitteena on antaa tietoa huoltajille varhaiskasvatuksen eri palvelumuodoista huomioiden ensisijaisesti lapsen etu ja auttaa huoltajia valitsemaan lapselleen ja perheen tilanteeseen parhaiten sopivan palvelun. Palveluohjausta tehdään myös lapsen aloitettua varhaiskasvatuksessa. Lapsen kasvua, kehitystä ja oppimista seurataan yhteistyössä huoltajien kanssa ja pohditaan minkä laajuinen ja muotoinen varhaiskasvatus tukee lasta parhaiten.

Huoltajat hakevat varhaiskasvatukseen sähköisten palveluiden kautta. Linkki sähköisiin palveluihin löytyy Sonkajärven kunnan verkkosivulta (varhaiskasvatus ja koulutus> varhaiskasvatus> varhaiskasvatukseen hakeminen ja esiopetukseen ilmoittautuminen). Varhaiskasvatusjohtaja ottaa yhteyttä perheeseen ja keskustele varhaiskasvatuksen aloittamiseen liittyvistä asioista. Varhaiskasvatusjohtaja tekee viranhaltijapäätöksen lapsen varhaiskasvatuspaikasta, joka tulee huoltajille postitse. Huoltajat ottavat yhteyttä varhaiskasvatuspaikkaan ja sopivat tutustumisesta. Varhaiskasvatuksen alkaessa tehdään hoitosopimus, johon kirjataan mm. huoltajien yhteystiedot, lapsen hakijat, lupa- asiat ja hoitoon vaikuttavat asiat. Hoitosopimus päivitetään vuosittain toimintakauden alussa. Huoltajat täyttävät esitietolomakkeen, jossa kysytään olennaisia lapsen kasvuun, kehitykseen ja hoitoon liittyviä tietoja.

Siirtymäkäytännöt

Varhaiskasvatus toimii lapselle siltana esiopetukseen ja myöhemmin perusopetukseen. Lapsen siirtyessä varhaiskasvatusyksiköstä toiseen, esiopetukseen tai varhaiskasvatuspaikan sijaintikunnan vaihtuessa tiedonsiirto tapahtuu tietosuojaa noudattaen. Varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen järjestäjällä on oikeus saada, ja luovuttaa sellaiset tiedot, jotka ovat varhaiskasvatuksen ja lapsen tuen järjestämisen kannalta välttämättömiä. Tiedon siirrosta vastaavat lapsen varhaiskasvatuspaikan varhaiskasvatuksen opettaja/perhepäivähoitaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja varhaiskasvatusjohtaja. Toisesta kunnasta siirtyvien lasten kohdalla ollaan ensisijaisesti yhteydessä lapsen huoltajaan ja tämän jälkeen lapsen mahdolliseen edeltävään varhaiskasvatuspaikkaan.

Lapsen siirtyessä varhaiskasvatuspaikasta toiseen tai esiopetukseen pidetään tiedonsiirtopalaveri. Palaveri voidaan järjestää huoltajien, edellisen varhaiskasvatuspaikan varhaiskasvatuksen opettajan/perhepäivähoitajan ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä tulevan esiopettajan kanssa. Tiedonsiirtoa tapahtuu myös varhaiskasvatuksen ammattilaisten välisenä yhteispalaverina, jossa käydään läpi siirtyvien lasten varhaiskasvatuksen ja lapsen tuen järjestämisen kannalta välttämättömät asiat. Tiedonsiirrossa siirretään lapsen varhaiskasvatussuunnitelma liitteineen tulevaan ryhmään. Ammattilaisten välisistä tiedonsiirtopalaverista tiedotetaan huoltajille.

Rengasmatkalla

3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri

Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjän ja varhaiskasvatusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja yksiköissä. Toimintakulttuurin kehittämisen lähtökohtana on inklusiivinen varhaiskasvatus, jossa kukin lapsi voi toimia, kehittyä ja oppia omana ainutlaatuisena yksilönään sekä yhteisön jäsenenä.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa

- arvoista ja periaatteista
- työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta
- oppimisympäristöistä ja työtavoista
- yhteistyöstä ja sen eri muodoista
- vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä
- henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta
- johtamisrakenteista ja -käytännöistä
- toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.

Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnistetaanko sen merkitys vai ei.

Varhaiskasvatuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelemaan. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat varhaiskasvatusyhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria⁹⁵ kehitetään inklusion periaatteiden mukaisesti, ja se liittyy kokonaisvaltaisesti pedagogisen toiminnan toteuttamiseen. Inklusiivinen toimintakulttuuri edistää lasten osallisuutta ja oppimista ja vastaa kaikkien lasten erilaisiin tarpeisiin. Jokaisella lapsella on oikeus kuulua ryhmään, osallistua yhteiseen toimintaan sekä kasvaa omaan potentiaaliinsa vahvuuksien ja myönteisten oppimiskokemusten avulla yhdessä vertaistensa kanssa. Lapsille tarjotaan sopivia oppimisen haasteita, ja heille turvataan tarvittava tuki (luku 5). Oppimisympäristöjä arvioidaan ja kehitetään yhdessä lasten kanssa heille sopiviksi.

Inklusiivisen varhaiskasvatuksen toteuttamisen edellytyksenä on laadukas pedagoginen ja erityispedagoginen osaaminen ja toiminta, huolenpito lasten hyvinvoinnista sekä henkilöstön sitoutuminen inklusion periaatteisiin. Inklusiivisen toimintakulttuurin toteuttaminen edellyttää inklusion johtamista, kehittämistä ja toteutumisen arviointia.

Toimintakulttuuri vaikuttaa varhaiskasvatuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Varhaiskasvatustyön tavoitteita tukeva toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle.

Johtaminen vaikuttaa keskeisesti varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin, sen kehittämiseen ja laatuun. Varhaiskasvatuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin ja sen inklusiivisuuden kehittäminen edellyttää pedagogiikan johtamista, joka on varhaiskasvatuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyvälle työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle (luku 4.1).

95 HE 148/2021 s. 30–31

3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä arvioidaan ja kehitetään siten, että se tukee varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumista. Yhteisiin tavoitteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Varhaiskasvatusta suunniteltaessa, järjestettäessä ja kehitettäessä on ensisijaisesti huomioitava lapsen etu. Lapsen etua on harkittava yksittäisen lapsen, lapsiryhmän ja yleensä lasten kannalta tapaus- ja tilannekohtaisesti⁹⁶.

Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännössä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti. Lapset ja huoltajat ovat mukana toimintakulttuurin kehittämisessä ja arvioinnissa.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä

Varhaiskasvatuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia toimintatapoja. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyYTEEN sekä sallii myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.

Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.

3.1.2. Oppimiseen, leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä oppimisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialueille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu henkilöstön keskinäinen yhteistyö sekä vuorovaikutus huoltajien ja lähiympäristön kanssa. Yhteisön jäsenet kunnioittavat toisiaan ja arvostavat yhteistyötä. Yhteisö rohkaisee lapsia hyvään vuorovaikutukseen sekä toimimaan

ryhmän jäsenenä. Henkilöstö tukee lasten vertaissuhteiden syntymistä ja vaalii ystävyyssuhteita. Turvallisessa yhteisössä puututaan ristiriitoihin ja opetellaan rakentavia keinoja niiden ratkaisemiseen.

3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta⁹⁷ ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista kehittyä osallisuuden kautta. Osallisuutta vahvistaa lasten sensitiivinen kohtaaminen ja myönteinen kokemus kuulluksi ja nähdyksi tulemisesta. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin edistää osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa varhaiskasvatusyhteisöä.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä⁹⁸. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevista asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Varhaiskasvatus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennako-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus

Varhaiskasvatus on osa kulttuurisesti muuntuvaa ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnistetaan, että oikeus omaan kieleen, kulttuuriin, uskontoon ja katsomukseen on perusoikeus. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan ja hyödynnetään moninaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta. Tämä edellyttää henkilöstöltä tietoa kulttuureista ja katsomuksista sekä taitoa nähdä ja ymmärtää asioita monesta näkökulmasta ja asettua toisen asemaan. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävä kehitystä.

Kielitietoisessa varhaiskasvatuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisuuden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Varhaiskasvatuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana

⁹⁷ Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 6 kohta

⁹⁸ Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 7 ja 8 §

rauhottumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Varhaiskasvatuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lasta tulee suojata väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä⁹⁹. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Varhaiskasvatuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa, syrjintää eikä häirintää. Kiusaaminen tunnistetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti osana toimintakulttuurin kehittämistä. Olennaista kiusaamisen ennaltaehkäisyssä on tukea lasten vertaissuhteita ja yhteisön hyvinvointia. Henkilöstöllä on keskeinen rooli lasten sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen harjoittelun ja kehittymisen tukemisessa. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Häirintä-, kiusaamis- tai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmallinen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Varhaiskasvatus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmennetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, kohtuullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä.

3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, inklusiivinen, terveellinen ja turvallinen sekä esteetön oppimisympäristö¹⁰⁰. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristön käsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa, ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet (luku 4). Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

99 Varhaiskasvatuslaki 10 §

100 Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 2 kohta ja 10 §

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten saatavilla ja käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia, ikätasoisia, pedagogisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on huomioitava saavutettavuus, lasten yksilölliset tuen tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Teknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia digitaalisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla, ja niiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa sekä fyysiset että virtuaaliset vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, konsertteihin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä edistetään varhaiskasvatuksen tavoitteita sekä varhaiskasvatuksen laadukasta pedagogista toimintaa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä¹⁰¹.

3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa¹⁰². Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Perusteasiakirjaan kirjatusta arvoista, tavoitteista ja toteuttamisesta keskustellaan yhdessä huoltajan kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi¹⁰³.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (luku 1.3). Yhteistyön merkitys huoltajan kanssa korostuu lapsen tukea suunniteltaessa ja toteutettaessa (luku 5). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajan ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

101 Varhaiskasvatuslaki 7 §

102 Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 10 kohta

103 Kielilaki (423/2003) 18 § ja ulkomaalaislaki (301/2014) 203 §

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua¹⁰⁴ lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, arviointiin ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä hyödynnetään saavutettavia digitaalisia palveluja. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa

Yhteistyön tavoitteena on varmistaa laadukkaan varhaiskasvatuksen toteuttaminen ja kehittäminen. Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet¹⁰⁵. Yksityisen palveluntuottajan on tarpeen mukaan toimittava monialaisessa yhteistyössä¹⁰⁶.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi muusta opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, katsomusyhteisöt kuten seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien sekä kuntien välinen yhteistyö ja sen kehittäminen on tärkeää. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat kehittää toimintaansa yhteistyössä korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten ja viranomaisten kanssa¹⁰⁷.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä myös lastenneuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kanssa. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä¹⁰⁸.

3.4. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Paikallisesti tarkennetaan

- varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin kehittämisen tavoitteet ja toteuttaminen sekä arvioinnin käytännöt
- inklusiivisten toimintatapojen kehittäminen ja toteuttaminen
- varhaiskasvatuksen käytettävät oppimisympäristöt sekä niiden arviointiin liittyvät käytännöt
- huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt
- monialaisen yhteistyön tavoitteet, rakenteet ja toimintatavat
- mahdollinen toiminnan kehittämisen yhteistyö muiden tahojen kanssa: kuntien ja muiden varhaiskasvatuksen järjestäjien, viranomaisten, korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten sekä järjestöjen kanssa
- eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt
- miten kiusaamista, väkivaltaa, syrjintää ja häirintää ehkäistään esimerkiksi laatimalla yhteiset säännöt ja toimintatavat yhdessä varhaiskasvatusyhteisön kesken

104 Varhaiskasvatuslaki 20 §

105 Varhaiskasvatuslaki 7 §

106 Varhaiskasvatuslaki 7 §

107 Varhaiskasvatuslaki 7 §

108 Valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisystä suun terveydenhuollosta (338/2011) 7, 9 ja 13 § sekä varhaiskasvatuslaki 7 §

- miten kiusaamiseen, väkivaltaan, syrjintään ja häirintään puututaan ja miten toimenpiteiden toteutumista seurataan ja arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii, että kukin varhaiskasvatuksen toimintayksikkö voi täsmentää toimintakulttuuriinsa ja oppimisympäristöjen kehittämiseen liittyviä tavoitteita sekä yhteistyöhön liittyviä käytäntöjä. Täsmennykset voidaan kirjata paikalliseen suunnitelmaan varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaisesti.

PAIKALLISET LINJAUKSET

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin kehittämisen tavoitteet ja toteuttaminen sekä arvioinnin käytännöt:

Toimintakulttuurin arviointi ja kehittäminen on koko kasvattajayhteisön tehtävä. Kehittämisen tavoitteena on varhaiskasvatuksen laadun parantaminen, myönteisen ilmapiirin luominen, leikillisuus, tasa- arvoisuus, lasten osallisuus, kiireettömyys sekä lasten hyvinvointi ja turvallisuus. Tärkeää on, että jokainen lapsi tuntee kuuluvansa ryhmään ja pystyy osallistumaan kaikkeen toimintaan omista lähtökohdistaan käsin inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Toimintakulttuurissa painottuvat lisäksi myönteinen vuorovaikutus ja hyvät käytöstavat.

Toimintakulttuuria arvioidaan säännöllisesti sekä yksikkökohtaisesti että koko kunnan tasolla. Yksikkökohtaisia arviointikäytäntöjä ovat mm. ryhmän pedagogisten suunnitelmien (ryhmävasu, tiimisopimus, kiusaamisen ehkäisemisen ja puuttumisen suunnitelma, tasa- arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelma) laatiminen ja niiden arviointi. Kuntakohtaisia arviointimenetelmiä ovat mm. asiakaskyselyt ja Valssi- laadunarviointimenetelmä.

Sonkajärven kunnan varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

OPPIVA YHTEISÖ TOIMINTAKULTTUURIN YTIMENÄ

- Yhdessä oppiminen
- Kokeillaan rohkeasti uusia toimintatapoja
- Kannustetaan toinen toisiamme, lapset ja aikuiset
- Virheet ovat sallittuja, yritetään yhdessä uudelleen, sinnikkyys!
- Tiimipalaverit kehittämisen apuna, laadun arvioinnin käytännöt
- Palautteiden huomioinen arjen työssä

OPPIMISEEN, LEIKKIIN JA VUOROVAIKUTUKSEEN KANNUSTAVA YHTEISÖ

- Leikkiä arvostetaan, sen tärkeys ymmärretään
- Toimintaympäristöjen muokkaaminen
- Mahdollisimman paljon vapaata leikkiä, pitkäkestoisen leikin tärkeys (ei tarvitse aina siivota leikkiä pois, voi jatkaa), joustetaan arjen aikatauluissa
- Avoimuus: tartutaan lasten leikkiehdotuksiin, sallitaan lasten muokata leikkiympäristöä
- Toisia kunnioittava ja keskustelevala ilmapiiri
- Ristiriitatilanteiden selvittäminen myönteisellä otteella ja rakentavilla keinoilla

OSALLISUUS, YHDENVERTAISUUS JA TASA-ARVO

- Aikuiset mallina vuorovaikutuksessa: äänenkäytön huomiointi ja arvostava puhetapa
- Huomioidaan lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteet toiminnassa
- Lapsi voi osallistua ryhmän toimintaan omien edellytystensä mukaan (inklusiivisuus)
- Myönteinen ja kannustava vuorovaikutus
- Huoltajien osallisuuden lisääminen
- Positiivinen pedagogiikka

KULTTUURINEN MONINAISUUS JA KIELITIE TOISUUS

- Kulttuurien moninaisuus nähdään voimavarana
- Tutustutaan oman perheen ja paikkakunnan kulttuuriin liittyviin asioihin ja perinteisiin
- Katsomuksellinen monimuotoisuus ryhmässä (otetaan huomioon eri kulttuuritaustat, tutustutaan niihin)
- Kieli on olennainen osa lasten kehitystä, aikuiset kielenkäytön mallina
- Huomioidaan lasten erilaiset kielelliset lähtökohdat

HYVINVOINTI, TURVALLISUUS JA KESTÄVÄ ELÄMÄNTAPA

- Liikkuva varhaiskasvatus-ohjelma: kehitetään liikunnallista toimintakulttuuria ohjelman avulla pienin askelin eteenpäin, juurrutetaan liikunnalliset tavat osaksi päiväkodin arkea, henkilökunnan liikuntamyönteisyys
- Riittävä ravinto ja lepo turvataan päivittäin
- Riskeihin varautuminen ja niiden jatkuva ja säännöllinen arviointi. Riskien tiedostaminen, poistaminen / vaikutusten minimointi
- Fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen turvallisuus sekä lapsilla että aikuisilla
- Huomioidaan kestävä elämäntavan eri ulottuvuudet: vastuu ympäristöstä, sosiaaliset taidot, kohtuullinen kuluttaminen sekä moninaisuuden, perinteiden ja eri kulttuurien arvostus

Toimintakulttuuri

Inklusiivisten toimintatapojen kehittäminen ja toteuttaminen

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada tukea, riippumatta varhaiskasvatuksen järjestäjästä. Varhaiskasvatusta järjestetään ja kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti, jolloin kaikilla lapsilla on oikeus osallistua yhdessä varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään inklusioperiaatteiden mukaisesti, ja se liittyy kokonaisvaltaisesti pedagogisen toiminnan toteuttamiseen. Inklusiivinen toimintakulttuuri edistää lasten osallisuutta ja oppimista ja vastaa kaikkien lasten erilaisiin tarpeisiin. Jokaisella lapsella on oikeus kuulua ryhmään, osallistua yhteiseen toimintaan sekä kasvaa omaan potentiaaliinsa vahvuuksien ja myönteisten oppimiskokemusten avulla yhdessä vertaistensa kanssa. Inklusiivisen varhaiskasvatuksen toteuttamisen edellytyksenä on laadukas pedagoginen ja erityispedagoginen osaaminen ja toiminta, huolenpito lasten hyvinvoinnista sekä henkilöstön sitoutuminen inklusioperiaatteisiin. Inklusiivisen toimintakulttuurin toteuttaminen edellyttää inklusioperiaatteen johtamista, kehittämistä ja toteutumisen arviointia. Lapsen tuen järjestämisestä tarkemmin luvussa 5.

Varhaiskasvatuksen käytettävät oppimisympäristöt sekä niiden arviointiin liittyvät käytännöt

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja toteutetaan lapsiryhmän tarpeiden ja mielenkiinnon mukaan. Oppimisympäristöjen kehittämisessä keskeistä on monipuolisuus ja muunneltavuus sekä

teknologian mahdollisuuksien hyödyntäminen. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia leikkiä ja työskennellä rauhassa kiireettömässä ilmapiirissä. Tarjolla on riittävästi erilaiseen leikkiin ja oppimiseen soveltuvia välineitä ja materiaaleja. Leikki- ja muilla toimintavälineillä on selkeät paikat ja ne ovat lasten saatavilla. Toimintaympäristöä muokataan teemojen ja lasten kiinnostuksen kohteiden mukaan. Lapset otetaan mukaan suunnittelemaan ja muokkaamaan ympäristöä.

Oppimisympäristöjä ja välineistöä suunnitellaan, arvioidaan ja muokataan ryhmän pedagogisen suunnitelman mukaisesti. Oppimista tapahtuu erilaisissa ympäristöissä, eikä se ole sidottu varhaiskasvatuksen tiloihin. Toimintaympäristönä käytetään myös lähellä olevia rakennettuja ja luontoympäristöjä. Sonkajärvellä kaikki on lähellä ja lasten kanssa on helppo kulkea kävellen. Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä kunnan muiden toimialojen, järjestöjen, yhdistysten ja seurakuntien kanssa. Lähiseudun kohteisiin ja tapahtumiin tutustuminen tukee kotiseutukasvatusta ja paikallistietoisuutta. Erilaisten tilojen ja toimintaympäristöjen käyttöön vaikuttavat mm. vuodenkierto, juhlapyhät sekä lasten kiinnostuksen kohteet.

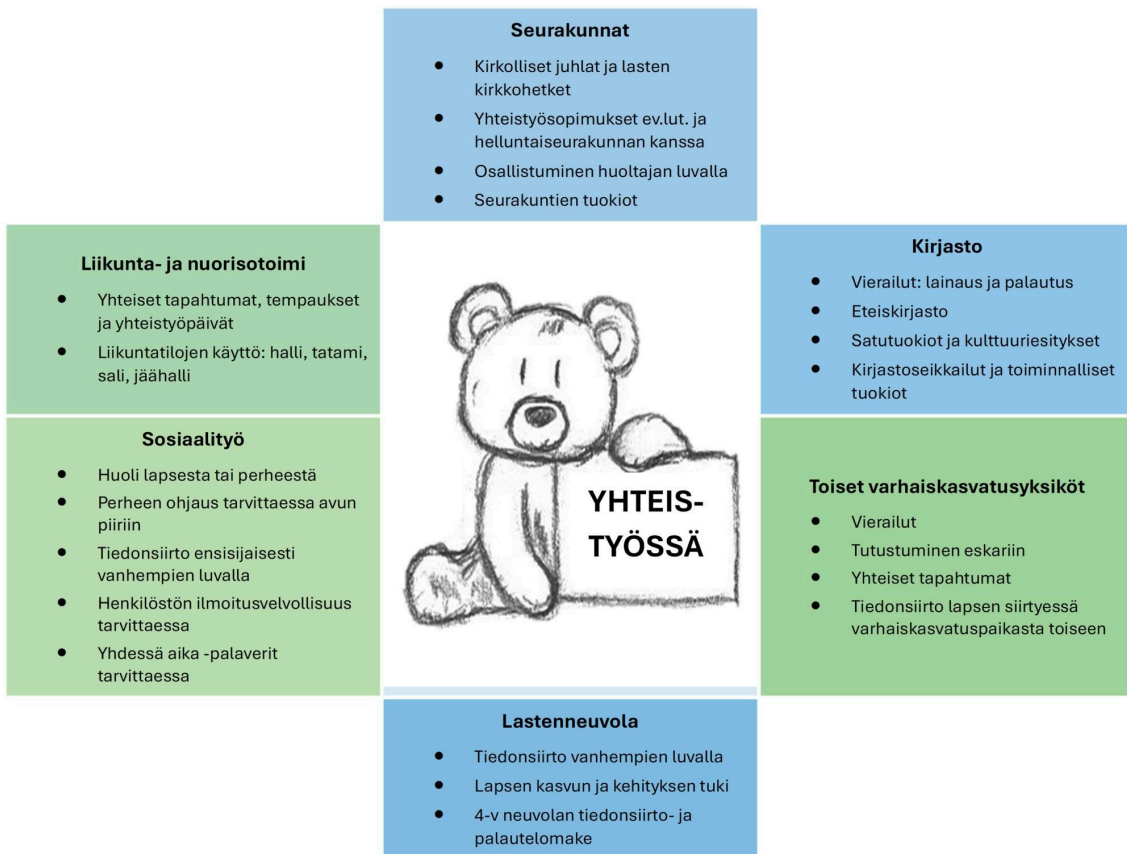
Huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on hyvä, joustava, säännöllinen ja avoin yhteistyö huoltajien kanssa. Päivittäisissä kohtaamisissa keskustellaan avoimesti lapsen kasvusta, kehityksestä, oppimisesta sekä mahdollisista haasteista. Lapsen päivästä kerrotaan monipuolisesti myönteisellä tavalla huomioiden lapsen ja perheen tarpeet. Huoltajille kerrotaan mm. syömisestä, nukkumisesta ja touhuista sekä myös mahdollisista lasten välisistä ristiriitatilanteista. Varhaiskasvatuksessa on käytössä viestintäryhmät, joiden kautta varhaiskasvatus tiedottaa huoltajia kiireellisistä arjen asioista. Huoltajat voivat olla henkilökohtaisesti yhteydessä varhaiskasvatukseen puhelimitse, sähköpostitse tai viestittämällä. Hoitoaika- ja palvelus Edlevon kautta lähetetään myös viralliset tiedotteet.

Huoltajat voivat vaikuttaa varhaiskasvatuksen toimintaan ja arviointiin säännöllisin väliajoin toteutettavalla asiakaskyselyllä. Vanhempainilloissa kysytään huoltajien mielipiteitä ja toiveita toiminnan sisältöön ja suunnitteluun. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmakeskusteluissa huoltajien kanssa keskustellaan lapsen asioista ja otetaan huomioon heidän toiveensa. Päiväkodeissa on käytössä myös erilaisia ryhmäkohtaisia palautteenantokäytäntöjä kuten palaute- ja toivelaatikoita, joihin perheet voivat jättää palautetta ja toiveita toiminnasta. Palautetta voi antaa myös päivittäisten tuonti- ja hakutilanteiden yhteydessä.

Monialaisen yhteistyön tavoitteet, rakenteet ja toimintatavat

SONKAJÄRVEN VARHAISKASVATUKSEN TÄRKEIMMÄT YHTEISTYÖTAHOT

YHTEISTYÖ

Pohjois- Savon hyvinvointialueen pohjoisella alueella on laadittu varhaiskasvatuksen, neuvolan ja lapsiperheiden sosiaalipalveluiden yhteistyösuunnitelma. Yhteistyösuunnitelmassa on määritelty yhteistyön rakenne, joka tukee neuvolan, varhaiskasvatuksen ja lapsiperheiden sosiaalipalveluiden keskinäistä osaamisen jakamista ja kehittämistä. Yhteistyön tavoitteena on edistää varhaista puheeksi ottamista, tuen tarpeen tunnistamista ja monitoimijaisen yhteistyön lisäämistä.

Varhaiskasvatus tekee yhteistyötä myös palokunnan, poliisin, paikallisten yhdistysten ja seurojen kanssa. On myös mahdollista sopia vierailuita esimerkiksi lasten huoltajien työpaikoille tai paikallisiin yrityksiin.

Jokaisessa varhaiskasvatussyksikössä on sovittu tiimeittäin vastuista esimerkiksi liikuntavastaava, kirjastovastaava tai vastaava opettaja, joilla jaetaan kausittain vastuuta yhteistyöstä muiden toimijoiden kanssa. Varhaiskasvatusjohtaja tai päiväkodinjohtaja vastaavat laajemmista seutukunnallisessa yhteistyössä luoduista monialaisista yhteistyöryhmistä, ja välittävät tietoa yksiköihin. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja koordinoi lapsikohtaisia monialaisia yhteistyöryhmiä joissa rakennetaan tukirakenteita paikallisesti sekä tekee yhteistyötä lapsen ja perheiden tukeen liittyvissä asioissa.

Mahdollinen toiminnan kehittämisen yhteistyö muiden tahojen kanssa: kuntien ja muiden varhaiskasvatuksen järjestäjien, viranomaisten, korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten sekä järjestöjen kanssa

Sonkajärven kunnassa pyritään avoimeen yhteistyöhön eri tahojen kanssa. Varhaiskasvatuksessa on mahdollista tehdä erilaisia opintoihin liittyviä harjoittelujaksoja kuten Tet-jaksoja, toisen asteen opintojen harjoitteluja tai korkeakouluharjoitteluja. Harjoittelujen osalta harjoittelujaksoa arvioidaan mahdollisen ohjaavan opettajan, opiskelijan sekä työelämän edustajan kanssa.

Viranomaistahojen tai tutkimuslaitosten kanssa tehtävästä yhteistyöstä vastaa varhaiskasvatusjohtaja.

Eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt

Yhteistyötä arvioidaan yhteistyötahokohtaisesti esimerkiksi keskusteluin, kyselyin ja joissain tapauksissa sopimusten tavoitteiden tai arviointikriteeristöjen mukaisesti.

Kiusaamisen, väkivallan, syrjinnän ja häirinnän ehkäiseminen, puuttuminen, seuraaminen ja arviointi

Kiusaamiseen puututaan varhaiskasvatuksessa suunnitelmallisesti. Jokaiseen varhaiskasvatusryhmään laaditaan kiusaamisen ehkäisemisen ja puuttumisen suunnitelma. Suunnitelma laaditaan toimintakausittain ja se arvioidaan vähintään kerran toimintakauden aikana. Suunnitelma liitetään osaksi ryhmien pedagogisia suunnitelmia.

Kiusaamista ennaltaehkäistään aikuisten läsnäololla arjen eri tilanteissa. Aikuiset suhtautuvat lasten välisiin vuorovaikutustilanteisiin sensitiivisesti. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu arvostava ja toisia kunnioittava vuorovaikutus, johon kuuluu käytettävät sanat, äänensävyt, eleet ja teot, joita aikuiset mallintavat lapsille. Kiusaamista ennaltaehkäisee varhaiskasvatuksen ja kodin yhteistyössä toteutettava tunnekasvatus ja kaveritaitojen opettelu. Varhaiskasvatusryhmissä on käytössä tunnekasvatukseen tarkoitettuja erilaisia materiaaleja ja menetelmiä. Kaveritaitoja ja yhdessä toimimisen pelisääntöjä opitaan parhaiten arjen erilaisissa tilanteissa aikuisen ohjauksessa.

Kiusaamista ei hyväksytä missään muodossa varhaiskasvatuksessa ja aikuiset puuttuvat siihen heti. Aikuiset keskustelevat tilanteesta lasten kanssa kuunnellen kaikkia osapuolia. Aikuisten on tärkeää yrittää selvittää syy tilanteen taustalla, jotta vastaavien tilanteiden syntymistä voidaan ennaltaehkäistä jatkossa. Lasten kanssa pohditaan yhdessä vaihtoehtoisia toimintatapoja ongelmatilanteisiin. Aikuiset opettavat ja mallintavat lapsille empaattista suhtautumista ja käytöstä toisia kohtaan. Anteksi pyytämiseen kannustetaan, lasten kanssa keskustellaan oikeasta ja väärästä sekä katumuksen tunteesta. Kiusaamistilanteista puhutaan vanhempien kanssa avoimesti, jotta he voivat tarvittaessa keskustella asioista myös kotona lapsen kanssa.

Sonkajärven varhaiskasvatukseen on laadittu tasa-arvo - ja yhdenvertaisuussuunnitelma, joka täydentää Sonkajärven kunnan varhaiskasvatussuunnitelmaa. Suunnitelma on työkalu käytännön toiminnan tueksi varhaiskasvatuksen arkeen. Sen avulla varmistetaan, että työtä tehdään järjestelmällisesti tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden toteutumiseksi. Lähtökohtana on lapsen edun toteuttaminen. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdyksi, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä. Yksikkökohtainen suunnitelma toteutetaan asiakirjaan liitettyllä toimintamallilla tasa-arvotilanteen selvityksestä ja suunnittelusta. Yksikkökohtainen suunnitelma liitetään osaksi ryhmien pedagogisia suunnitelmia. Suunnitelmaan kirjattujen toimenpiteiden toteutumista ja vaikuttavuutta arvioidaan vuosittain ryhmien varhaiskasvatussuunnitelmien päivittämisen yhteydessä. Perhepäivähoitoon on laadittu yhteinen yksikkökohtainen tasa-arvotilanteen selvitys ja suunnitelma.

Yhteistyöllä

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessä ideoima sekä henkilöstön suunnittelema toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen ja inklusiivisen toiminnan perustan luovat arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5), niihin pohjautuva toimintakulttuuri (luku 3) sekä monipuoliset oppimisympäristöt (luku 3.2), yhteistyö (luku 3.3), työtavat (luku 4.3) ja lapsen tuki (luku 5). Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvu ympäristöönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös luvussa 4.5 kuvatut oppimisen alueet. Laadukkaan pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (luvut 4.2 ja 7). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua (luku 2.7).

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisella suunnittelulla (luku 1.2). Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja sitä tarkentava paikallinen suunnittelu sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat (luku 1.3) ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella

on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

4.2. Pedagoginen dokumentointi

Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnot, dokumentit ja niiden vuorovaikutuksellinen tulkinta muodostavat ymmärrystä pedagogisesta toiminnasta. Pedagoginen dokumentointi mahdollistaa lasten ja huoltajien osallistumisen toiminnan arviointiin, suunnitteluun ja kehittämiseen.

Pedagoginen dokumentointi tuottaa tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta ja tarpeista sekä lapsiryhmän toiminnasta konkreettisella ja monipuolisella tavalla. Yksittäisten dokumenttien, esimerkiksi valokuvien, piirrosten tai henkilöstön havaintojen, avulla voidaan yhdessä lasten kanssa tarkastella heidän kehitystään ja oppimistaan. Lasten jo saavuttamat tiedot ja taidot, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet tulevat näkyväksi pedagogisen dokumentoinnin kautta ja ovat toiminnan suunnittelun perusta.

Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on, että henkilöstö oppii tuntemaan yksittäistä lasta, ymmärtämään lasten välisiä suhteita sekä ryhmän henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on toteuttaa varhaiskasvatusta lapsilähtöisesti. Dokumentoinnin avulla saatuja tietoja ja ymmärrystä hyödynnetään esimerkiksi työtapojen, oppimisympäristöjen, toiminnan tavoitteiden, menetelmien ja sisältöjen jatkuvassa muokkaamisessa lasten kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia (luku 1.3). Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lapselle annettavan tuen tarpeiden arvioinnissa (luku 5).

Pidemmältä aikaväliltä kootut dokumentit ovat tärkeä osa pedagogisen toiminnan arviointia, henkilöstön toiminnan itsearviointia (luku 7.1) sekä toimintakulttuurin kehittämistä.

4.3. Monipuoliset työtavat

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten omaehtoinen ja ohjattu leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset työtavat ovat sekä oppimisen väline että opettelun kohde. Tämän vuoksi on tärkeää, että henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättelämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Lasten aloitteet voivat olla kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista.

Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan sekä kokeilla erilaisia työtapoja. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia. Monipuoliset työtavat edellyttävät monipuolisia oppimisympäristöjä. Työtapojen käytössä hyödynnetään henkilöstön ja lasten osaamista sekä kokeillaan ja kehitetään uusia työtapoja.

4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota kaikille lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelemään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtap. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittelyssä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisan sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien esimerkiksi hyppy-, heitto- ja kiinniottoleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lorut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset inklusiivisten periaatteiden mukaisesti, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havaintoja käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit sekä digitaaliset välineet ja sovellukset tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustele leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

LEIKKI JA LEIKKIYMPÄRISTÖT SONKAJÄRVEN VARHAISKASVATUKSESSA

- Leikille on aikaa. Ei ole ” pikkuleikkiä”.
- Leikki ulos laatikosta, välineet esillä.
- Aikuinen suunnittelee ja toteuttaa lasten kiinnostuksen kohteita ja ideoita. Leikkiympäristöjen järjestämisessä huomioidaan esteettisyys ja elämyksellisyys.
- Lapset ovat mukana leikkiympäristöjen toteuttamisessa.
- Leikkiympäristöjen vaihtuvuus, uusien leikkiympäristöjen rakentaminen.
- Mahdollistamme pitkäkestoisen leikin, leikki saa jäädä, leikki järjestellään ei siivota.
- Leikki lähtee lapsen motivaatiosta ja se on vapaaehtoista.
- Aikuinen on mukana lasten leikissä.
- Leikki saa liikkua.
- Hyväksymme lasten leikkikulttuurin.
- Rohkaisemme lapsia kokeilemaan uudenlaisia leikkejä.
- Leikkiympäristöt houkuttelevat lasta kokeilemaan uudenlaisia leikkejä.

Leikkisoppi

4.5. Oppimisen alueet

Oppimisen alueet kuvaavat varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan keskeisiä tavoitteita ja sisältöjä. Ne ohjaavat henkilöstöä monipuolisen ja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa yhdessä lasten kanssa. Lapsilla on oikeus saada monipuolisia kokemuksia oppimisen eri alueista. Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Oppimisen alueet on ryhmitelty esiopetuksen opetussuunnitelman perusteiden¹⁰⁹ mukaisesti viideksi kokonaisuudeksi:

- Kielten rikas maailma
- Ilmaisun monet muodot
- Minä ja meidän yhteisömme
- Tutkin ja toimin ympäristössäni
- Kasvan, liikun ja kehityn.

Oppimisen alueita yhdistelevä ja soveltava pedagoginen toiminta mahdollistaa asioiden ja ilmiöiden laaja-alaisen tarkastelun ja tutkimisen. Lasten mielipiteet, mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

4.5.1. Kielten rikas maailma (001)

Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten **kielellisten taitojen ja valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.7). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan jokaisen lapsen opetuskielen taitojen kehittymistä. Kasvatuksessa ja opetuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä, ja että he voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään luvussa 4.6.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että saman ikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Kielelliset identiteetit kehittyvät**, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

¹⁰⁹ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014

Kuvio 2. Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet varhaiskasvatuksessa

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin. Tarvittaessa lapsia tuetaan käyttämään omaa vaihtoehtoista kommunikaatiotapaa osana ryhmän vuorovaikutusta.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa** ja **sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi lorujen ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänteisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikkillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, auditiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

4.5.2. Ilmaisun monet muodot (002)

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten **musiikillisen, kuvallisen, käsityöllisen, sanallisen ja kehollisen ilmaisun** kehittymistä sekä tutustuttaa heitä taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvaa sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun

lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja muuta kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen **musiikillisen ilmaisun** tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoa, tasoa, sointiväriä ja voimaa, kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, lorullaan, kokeillaan ja soitetaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehosoitamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, hienomotorisia taitoja, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta sekä muotoilua harjoitellaan lapsille soveltuvien käsityön teknisen työn ja tekstiilityön työtapojen avulla. Näitä työtapoja voivat olla esimerkiksi rakentelu, muovailu, leikkaaminen, naulaaminen, sahaaminen ja ompelu. **Käsityöllisen ilmaisun** tavoitteena on tarjota lapsille kokeilun, tutkimisen, yhteisöllisen tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia käsityön tekniikoita. Lapset saavat ideoida ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten kanssa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Lapsia rohkaistaan **sanalliseen ja keholliseen ilmaisuun** esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työskentään yhdessä. Lapset saavat

kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme (003)

Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään **eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden** sekä **median** näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (luku 2.7).

Eettisen ajattelun taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyyteen, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvalliseksi ja hyväksytyksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.

Varhaiskasvatuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Lasten kanssa voidaan tarkastella myös laajemmin uskontoja ja katsomuksia. Vastaavasti tarkastellaan uskonnottomuutta. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenkiertoon liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä, esimerkiksi syntymästä ja kuolemasta.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (ks. luku 2.7).

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta.

Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla.

Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Varhaiskasvatuksessa **mediakasvatuksen** tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni (004)

Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten **matemaattisen ajattelun** kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös **ympäristökasvatusta** ja **teknologiakasvatusta**. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa **matemaattisen ajattelunsa** eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osa-alueisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Keskeisiä matematiikan osa-alueita ovat matemaattiset ajattelu- ja päättelytaidot, lukukäsite ja laskemisen taidot, aritmeettiset taidot, geometriset taidot, mittaaminen ja aika sekä näihin liittyvät käsitteet. Matemaattisen ajattelun kehittyminen on yhteydessä avaruudelliseen hahmottamiseen sekä kielellisiin ajattelun taitoihin. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja lähiympäristössä ilmeneviin muotoihin, määriin ja muutoksiin. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan ilmaisemalla ja tarkastelemalla niitä esimerkiksi kehollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia ja muutoksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhdekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsittelyä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikojen havainnoimalla.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestävä elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa heitä kiinnostavista asioista. Luonto, esimerkiksi metsä, puisto, niitty tai ranta-alue voi olla myös esteettisen kokemuksen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävään elämäntapaan kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin. On tärkeä huolehtia siitä, että lapset kokevat voivansa omilla teoillaan vaikuttaa kestävään elämäntapaan mutta ilman että heidän tarvitsee kantaa lapsina liian suurta vastuuta kestävä elämäntavan ylläpitämisestä.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan digitaalisiin laitteisiin ja sovelluksiin sekä niiden toimintaan. Erityistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja tai soittimia ja muita arjen teknologisia ratkaisuja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityn (005)

Kasvan, liikun ja kehityn -oppimisen alueeseen sisältyy **liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikkumisen iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikkumiseen sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveelle kasvulle, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikkumisen tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattua liikkumista. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkumisen tulee vaihdella luontevasti kestoiltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikoja tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodenajalle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikkumisella on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikkumisen ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syömiseen kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen ja makuominaisuuksiin. Ruokakasvatus tukee kestävästä elämäntapaa ja vahvistaa lasten ymmärrystä esimerkiksi ruoan alkuperästä, merkityksestä ja arvosta. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen** ja **turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikumisen, levon ja hyvien ihmissuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Lasten ikätasoista uteliaisuutta seksuaalisuuteen ja kehoon ohjataan kunnioittavasti. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvien näkökohtien katsotaan koskevan jokaista varhaiskasvatukseen osallistuvaa lasta. Lasten vaihtelevat kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisöä myönteisellä tavalla rikastuttavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta.

Varhaiskasvatustilain mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Viittomakieltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatusta viittomakielellä. Varhaiskasvatusta voidaan antaa myös romanikielellä¹¹⁰. Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Henkilöstön, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielisissä ympäristöissä lapsia rohkaistaan vuorovaikutukseen.

Varhaiskasvatukseen osallistuu lapsia, jotka puhuvat äidinkielenään sekä **ruotsia** että **suomea**. Näiden kaksikielisten lasten kielellisen kehityksen sekä identiteettien kehityksen kannalta on tärkeää, että molempia kieliä tuetaan ja lapsia kannustetaan niiden käyttöön.

Saamelaislasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa¹¹¹. Toiminnassa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Silloin kun varhaiskasvatus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen kehittymistä, ymmärtämistä ja käyttöä. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, oppia saamen kieltä ja saamen kielellä. Henkilöstö vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Romanilasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteettikehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten

¹¹⁰ Varhaiskasvatustilain 8 § ja HE 40/2018 vp, s. 88–89 sekä viittomakielilaki (359/2015)

¹¹¹ Suomen perustuslaki (731/1999) 17 § 3 momentti

osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille järjestetään tilaisuuksia käyttää ja omaksua romanikieltä. Henkilöstö vahvistaa romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Viittomakieltä käyttävien lasten varhaiskasvatus voidaan toteuttaa joko viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kieli- ja kulttuuri-identiteettiä antamalla heille mahdollisuus käyttää ja omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisu- ja viittomavarantoa.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan monipuolisesti **vieraskielisten** ja **monikielisten** lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään tavoitteellisesti ja pedagogisesti suunniteltuna kielellisten taitojen ja valmiuksien osa-alueilla lasten tarpeista ja edellytyksistä lähtien. Monipuolisten vuorovaikutustilanteiden ja oppimisympäristöjen avulla lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua suomea/ruotsia toisena kielenä erilaisissa kasvatus- ja opetustilanteissa. Suomen/ruotsin kielen omaksumisen lähtökohtana on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuväline. Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa. Lapsi saa valmiuksia havaintojen tekemiseen sekä oman ajattelunsa, tunteidensa ja mielipiteidensä ilmaisemiseen tilanteeseen ja itselleen sopivalla tavalla. Osa lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan varhaiskasvatukseen. Lapsen kielen kehitykseen liittyvää suomen/ruotsin kieleen tutustumista ja opettelua ei tule rinnastaa varhaiskasvatuksessa annettavaan tukeen (luku 5). Huoltajille kerrotaan suomalaisen varhaiskasvatustoiminnan tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä. Varhaiskasvatus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja omaksua myös omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen toisena kielenä rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä. Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molemminpuolinen ymmärrys.

4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus

Kaksikielisen varhaiskasvatuksen järjestäminen perustuu kunnan tai yksityisen toimijan päätökseen. Kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyödyntää lasten varhaisen kielenoppimisen herkkyyksikautta tarjoamalla lapsille tavanomaista monipuolisempaa kielikasvatusta. Lapsille tarjotaan tilaisuuksia omaksua kieliä ja käyttää niitä toiminnallisesti ja leikinomaisesti. Samalla luodaan pohjaa elinikäiselle kielten opiskelulle. Tavoitteena on, että toiminta monikielisessä ympäristössä herättää lasten kielellisen uteliaisuuden ja kokeilunhalun. Myös monenlaiset kulttuurit kohtaavat luontevasti tällä tavoin järjestetyssä varhaiskasvatuksessa.

Kaksikielinen varhaiskasvatus jaetaan laajamittaiseen ja suppeampaan. Suppeamman kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on herättää lasten mielenkiinto ja myönteinen asenne kieliä kohtaan. Laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa pyritään luomaan lapsille valmiuksia toimia kaksi- tai monikielisessä ympäristössä.

Laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy varhaiskasvatuksessa

Ruotsinkielistä kielikylpyä voidaan järjestää suomenkielisessä varhaiskasvatuksessa ja suomenkielistä kielikylpyä ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa. Lisäksi sekä suomen- että

ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää saamenkielistä kielikylpyä. Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy on ohjelma, joka alkaa varhaiskasvatuksessa ja jatkuu perusopetuksen loppuun. Varhaiskasvatuksen kieli, esiopetuksen ja koulun opetuskieli sekä toinen kotimainen tai saamen kieli muodostavat kokonaisuuden. Varhaiskasvatus toteutetaan pääosin kielikylpykielillä. Lasten äidinkielen tai äidinkielten taitojen kehittymistä tuetaan yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa. Toiminnassa pyritään siihen, että kukin henkilöstöön kuuluva käyttää johdonmukaisesti vain yhtä kieltä: joko kielikylpykieltä tai kieltä, jolla varhaiskasvatus on järjestetty. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön, mutta heillä tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään. Tavoitteena on valmius siirtyä kielikylpynä toteutettuun esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen.

Muu laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Muussa laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa osa toiminnasta (vähintään 25 %) toteutetaan jollakin muulla kielellä kuin varhaiskasvatuslaissa säädetyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Jotkut lapsista voivat puhua kyseistä kieltä äidinkielenään. Toiminta suunnitellaan siten, että eri kieliryhmät saavat kielen kehitykselleen tarvittavaa tukea. Ryhmissä voi olla myös lapsia, joille kumpikaan varhaiskasvatuksessa käytettävä kieli ei ole äidinkieli. Varhaiskasvatuksen järjestäjä harkitsee tapauskohtaisesti huoltajan kanssa keskustellen, milloin tällainen järjestely tukee lapsen kehitystä.

Kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa toiminta suunnitellaan niin, että kahdella kielellä toteutetusta varhaiskasvatuksesta muodostuu kokonaisuus, jossa molemmat kielet ovat läsnä ja kehittyvät vähitellen henkilöstön mallintamisen ja lasten aktiivisen toiminnan kautta. Mikäli mahdollista, kukin henkilöstöön kuuluva jäsen käyttää vain jompaakumpaa kieltä aktiivisesti. Lapsella tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Lapsia kannustetaan molempien kielten käyttöön. Tavoitteena on valmius siirtyä joko kaksikieliseen tai suomen-/ruotsinkieliseen esiopetukseen ja perusopetukseen.

Suppeampi kaksikielinen varhaiskasvatus

Kielirikasteinen varhaiskasvatus

Kielirikasteisella varhaiskasvatuksella tarkoitetaan varhaiskasvatusta, jossa alle 25 prosenttia toiminnasta järjestetään säännöllisesti ja suunnitellusti jollakin muulla kuin varhaiskasvatuslaissa määritellyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Tavoitteena on kieltenoppimisen tukeminen, lasten motivoiminen ja kielivalintojen monipuolistaminen. Lisäksi tavoitteena voi olla siirtyminen kielirikasteiseen tai muuhun kaksikieliseen esi- ja perusopetukseen tai muulla tavalla varhennettuun kieltenopetukseen.

Kielipesä

Kielipesätoiminnalla tarkoitetaan varhaiskasvatuksessa toimintaa, jossa vahvistetaan lasten tietämystä omasta kulttuuristaan ja tarjotaan mahdollisuus oppia perheessä tai suvussa puhuttua uhanalaista vähemmistökieltä tai alkuperäiskansan kieltä. Kielipesätoiminnan periaatteet voivat olla kielikyllyn kaltaisia.

4.7. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Paikallisesti tarkennetaan seuraavia tavoitteita, sisältöjä ja periaatteita huomioiden lasten ikä ja kehitys sekä eri toimintamuotojen ominaispiirteet:

- pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytäntöjä
- varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä
- monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita
- käytäntöjä, jotka tukevat lasten leikkiä inklusiivisten periaatteiden mukaisesti
- oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä
- lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa

- eri kieli- ja kulttuuriryhmien varhaiskasvatuksen toteuttamista
- kaksikielisen varhaiskasvatuksen toteuttamista, mikäli sitä järjestetään
- vieras- ja monikielisten lasten suomen/ruotsin kielen oppimisen tukemista
- perheen kielivalintoihin ja äidinkielen tukemiseen liittyvää yhteistyötä ja käytäntöjä.

Paikalliset linjaukset

Pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytäntöjä

Lasten kanssa keskustellaan heidän toimintaan liittyvistä toiveistaan, taidoistaan ja arvioidaan taitojen kehittymistä. Heidän kanssaan sovitaan, mitä taitoja vielä harjoitellaan.

Syksyllä laadimme huoltajien kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman, jonka pohjalta teemme ryhmän varhaiskasvatussuunnitelman. Henkilöstö tekee tiimisopimuksen, jossa sovitaan pedagogisesta toiminnasta.

Viikko- ja tiimipalavereissa suunnitellaan ja arvioidaan tavoitteellista toimintaa huomioiden lasten ikä- ja kehitystaso. Lastenkokouksia järjestetään säännöllisin väliajoin, joissa lapset saavat esittää ideoita ja toiveita, joita huomioidaan mahdollisuuksien mukaan toimintaa suunnitellessa.

Lapsia rohkaistaan luottamaan omaan osaamiseensa sekä kehittämään oppimisen taitojaan. Henkilöstö kannustaa ja antaa positiivista palautetta.

Henkilöstön suorittama arviointi

Pedagogisen toiminnan arviointi (esimerkiksi lapsiryhmän havainnointi, pedagoginen dokumentointi, tiimikeskustelut)

Tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi

Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmien, tiimisopimusten ja esiopetusryhmän pedagogistensuunnitelmien arviointi

Lasten suorittama arviointi

Visuaaliset keinot (esimerkiksi piirtäminen ja kuvien käyttö)

Kieliperustaiset keinot (esimerkiksi haastattelut, sadutus, kokoukset)

Taiteelliset keinot (esimerkiksi teatterin ja draaman keinot, askartelut, digitaaliset sisällöt)

Huoltajien suorittama arviointi

Varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelut

Päivittäinen palaute

Vanhempainillat

Ryhmäkohtaiset keinot (esimerkiksi palaute- ja toivelaatikot)

Asiakaskyselyt

Hallinnon suorittama arviointi

Kunnan varhaiskasvatussuunnitelman arviointi

Pedagogisten painopistealueiden arviointi

Valtakunnallisten arviointityökalujen käyttö (esimerkiksi Valssi- laadunarviointijärjestelmä)

Asiakaskyselyt

Kehittämishankkeiden arviointi

Tiimihavainnointi

Henkilöstökyselyt

Arviointikäytännöt

Varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä

Varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumista ja laatua arvioidaan pedagogisen dokumentoinnin keinoin (mm. valokuvaaminen, kasvun kansiot, henkilöstön havaintojen kirjaaminen, lasten töiden tarkastelu, lasten kokemusten kirjaaminen, erilaiset kyselyt). Henkilöstö sopii ryhmässä käytettävistä pedagogisen dokumentoinnin menetelmistä. Erittäin tärkeää on huoltajilta ja lapsilta arjessa saatu palaute toiminnasta ja tavoitteiden vaikutuksista. Pedagogista dokumentointia ja saatua palautetta käsitellään henkilöstön kesken yhteisissä keskusteluissa, viikko- ja tiimipalaverissa. Kerätyn tiedon ja arvioinnin perusteella tehdään tarvittavia muutoksia ryhmän toimintaan. Muutokset kirjataan tarvittaessa myös ryhmän pedagogisiin suunnitelmiin.

Varhaiskasvatuksen sosiaalisen median tileillä (Facebook ja Instagram) tehdään varhaiskasvatuksen toimintaa näkyväksi kaikille.

Lapsen henkilökohtaisia tavoitteita ja niiden toteutumista arvioidaan henkilöstön kesken ja lasten, huoltajan ja henkilöstön välisissä keskusteluissa. Arvioinnin tulokset otetaan huomioon toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä tuen tarpeen arvioinnissa. Tieto kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Vanhemmille voidaan lähettää oman lapsensa päivän kuulumisia

Monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Sonkajärvellä luonto on lähellä, joten sitä käytetään paljon oppimisen ympäristönä. Luonnossa lapset pääsevät tutkimaan ja oppimaan kaikkia aistejaan ja kehoaan käyttäen. Lasten luovuutta ja taiteellista ilmaisua tuetaan esimerkiksi tarjoamalla välineitä vapaaseen käyttöön ja antamalla aikaa vapaalle toiminnalle. Liikkumisen merkitys korostuu päivittäin ja olemmekin osa Liikkuva varhaiskasvatus- ohjelmaa. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset työtavat ovat sekä oppimisen väline että opettelun kohde. Henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Toiminnassa käytetään monipuolisesti yksilö-, pari- ja ryhmätyöskentelyä, jotta opitaan toimimaan erilaisten ihmisten kanssa ja sopeutumaan erilaisiin tilanteisiin. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä. Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Lasten aloitteet voivat olla kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista. Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia.

Käytäntöjä, jotka tukevat lasten leikkiä inklusiivisten periaatteiden mukaisesti

Varhaiskasvatuksen toimintaa suunnitellaan ja toteutetaan siten, että jokainen lapsi kokee kuuluvansa ryhmään. Toimintaympäristöissä on huomioitu lasten erilaiset tarpeet ja kiinnostuksen kohteet esim. esteettömyys, aistimaailma, välineistö, erilaiset tilat.

Aikuinen huolehtii siitä, että leikissä mahdollistuu lasten välinen turvallinen vuorovaikutus ja yhteiset kokemukset. Leikissä jokainen lapsi voi tuoda omat vahvuutensa ja luovuutensa osaksi leikkiä. Lapsia kannustetaan leikkimään erilaisilla leluilla ja eri lasten kanssa, jotta leikkitaidot kehittyvät monipuolisesti. Esimerkiksi autoleikissä ja kotileikissä kehittyvät hyvin erilaiset taidot. Aikuiset ovat leikkitalassa fyysisesti läsnä. Se edistää lasten leikkirauhaa ja lasten keskittymistä leikkiin. Aikuinen auttaa tarvittaessa leikit alkuun ja seuraa, että leikit lähtevät sujumaan hyvin. Kun aikuinen on mukana leikeissä, hän kannattelee leikin kulkua, rikastuttaa sen juonta, jakaa rooleja, ohjaa ristiriitatilanteiden selvittämistä sekä edistää vuorottelua ja lelujen jakamista. Leikillisyyys on vahvasti läsnä arjen toiminnassa. Yhteinen hassuttelu on tärkeää sillä se lisää viihtyvyyttä sekä aikuisten että lasten keskuudessa. Lapset oppivat huumoria ja vitsailua aikuisilta: aina ei tarvitse ottaa kaikkea niin tosissaan. Jaettu ilo synnyttää vahvaa ryhmähenkeä, opettaa asettumaan toisen asemaan ja ymmärtämään erilaisuutta.

Maatilaleikeissä

Oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä

Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Lasten tarpeet, mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

KIELTEN RIKAS MAAILMA

Aikuinen sanoittaa arkea: kielen rikastaminen, keskustelut lasten kanssa

sadut/kirjat/kuvat, lorut/riimit/laulut, leikki/roolileikki

Lasten omat kertomukset

Monikielisyyden arvostaminen

Ympäristön tekstit: kirjaimet, sanat ja nimet näkyville, kuvien ja tukiviittomien käyttö

Kaveritaitojen harjoittelu kielen avulla

Kielen yhdistäminen liikkeeseen

ILMAISUN MONET MUODOT

Musiikillinen ilmaisu: esim. laulut, soittaminen, musiikki mukana toiminnoissa

Kuvallinen ilmaisu: esim. askartelu, monipuoliset materiaalit, piirtäminen. digitaalinen ilmaisu

Käsityöllinen ilmaisu: esim. rakentelu, ompelutyöt, muovailu, monipuoliset materiaalit

Sanallinen ilmaisu: esim. lorut, tarinat, saduttaminen, draama, kirjallisuus

Kehollinen ilmaisu: esim. liikkuminen

MINÄ JA MEIDÄN YHTEISÖMME

Eettinen ajattelu: keskustelu lasten kanssa, oikea ja väärä, yhteiset säännöt, tunnetaitojen harjoittelu, suvaitsevaisuus

Katsomuskasvatus: lapsiryhmässä läsnä olevat katsomukset, yhteistyö seurakuntien ja perheiden kanssa, suvaitsevaisuus

Lähiyhteisön menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus: paikkakunnan kulttuuri ja perinteet, retket lähiympäristöön, keskustelu eri aikakausista, suomalaiset juhlaperinteet

Mediakasvatus: tutustutaan erilaisiin

TUTKIN JA TOIMIN YMPÄRISTÖSSÄNI

Matemaattinen ajattelu: ongelmaratkaisutaitojen kehittäminen, numerot ja lukumäärät, lajittelu ja luokittelu, kalenteri, avaruudellinen hahmottaminen

Ympäristökasvatus: vastuullisuus, luonnon puhtaana pitäminen, lasten luontosuhteen vahvistaminen, luonnon ilmiöiden, eläinten ja kasvien tutkiminen, kierrättäminen

Teknologiakasvatus: tutkiva ja kokeileva työtapana, huomioidaan lasten ideat, yhteiset projektit, laitteisiin tutustuminen ja käytön opettelu

KASVAN, LIIKUN JA KEHITYN

Liikkuminen: monipuolinen ohjattu ja vapaa liikunta, liikuntavälineet vapaassa käytössä, lajikokeilut, perheiden kannustus liikunnan pariin, Liikkuva varhaiskasvatus -ohjelma

Ruokakasvatus: kauniit pöytätavat, keskustelut, omatoimisuuden harjoittelu, kiireetön ja positiivinen ilmapiiri, varhaiskasvatuksen ruokailuositusten noudattaminen, ruokakasvatuksen liittäminen muuhun toimintaan

Terveys ja turvallisuus: riittävä lepo, ravinto ja liikunta, turvalliset ihmissuhteet, turvallisuus arjen tilanteissa

Oppimisen alueet

Lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa

Varhaiskasvatuksen henkilöstö keskustelee lasten kanssa ja havainnoi lasten toimintaa selvittääkseen lasten mielenkiinnon kohteita. Kasvattajatiimeissä keskustellaan havainnoista ja

muokataan tämän jälkeen toimintaa ja ympäristöä tarpeen mukaan. Lapset otetaan mukaan suunnittelemaan ja toteuttamaan leikkiympäristöjä. Ryhmissä on erilaisia keinoja mahdollistaa lasten ajatusten ja toiveiden esille tuominen esimerkiksi lastenkokoukset, haastattelut, piirtäminen, perheiden toiveet, leikki ja lelupäivät. Aikuiset ovat tietoisia lasten kulttuurista ja sen kehityksestä, jonka kautta lasten maailmaa voidaan ottaa huomioon pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Eri kieli- ja kulttuuriryhmien varhaiskasvatuksen toteuttamista, vieras- ja monikielisten lasten suomen/ruotsin kielen oppimisen tukemista, perheen kielivalintoihin ja äidinkielen tukemiseen liittyvää yhteistyötä ja käytäntöjä

Lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa käydään perheen kanssa aloituskeskustelu, jossa selvitetään mm. lapsen perhetilanne, perheen muutto Suomeen, perheen kotikielet, lapsen vahvuudet ja haasteet, huoltajien toiveet perushoitoon liittyen, perheen katsomukseen ja kulttuuriin liittyvien asioiden huomioiminen varhaiskasvatuksessa ja lapsen osallistuminen esim. juhlien viettoon. Tarvittaessa käytetään tulkkauspalvelua.

Lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksen kiinnitetään erityistä huomiota siihen, että lapsi pääsee osaksi ryhmää ja sen toimintaa, pääsee leikkeihin mukaan ja kokee olonsa turvalliseksi. Aikuisen on mukana lapsen toiminnassa ja auttaa lasta toimimaan ryhmän mukana yhdessä toisten kanssa esimerkiksi ohjaamalla lyhyin ja selkein ohjein, olemalla mukana leikeissä ja siten auttamalla lasta tulemaan ymmärretyksi.

Lapsen perhettä kannustetaan käyttämään kotona perheen kotikieltä. Suomen kielen oppiminen on varhaiskasvatuksen tehtävänä. Varhaiskasvatuksessa tuetaan myös mahdollisuuksien mukaan lasta hänen oman kotikulttuurinsa ja -kielensä oppimista esimerkiksi tutustumalla tapoihin ja kieleen osana pedagogista toimintaa. Lapsen suomenkielen oppimista tuetaan esimerkiksi monipuolisissa arjen keskustelutilanteissa, leikeissä ja muussa toiminnassa. Tarvittaessa lasta tuetaan lapsikohtaisesti mietityillä tavoilla esimerkiksi aikuisen lähituella, kuvin tai kääntäjäsovellusten avulla. Suomenkielen kehittymistä seurataan aktiivisesti ja tarvittaessa erilaisin kartoituksin yhdessä perheen kanssa.

Eri kieli- ja kulttuuritaustoista tuleville perheille kerrotaan tarvittaessa suomalaisesta varhaiskasvatuksesta ja lapsen tulevasta koulupolusta. Perhettä neuvotaan suomalaisen palvelujärjestelmän käytössä kuten lastenneuvolapalvelut ja perheneuvolapalvelut. Perheitä tuetaan kotoutumisessa esimerkiksi ohjaamalla tai kertomalla paikallisista palveluista, lapsiperheiden tapahtumista ja harrastusmahdollisuuksista.

Lapsen varhaiskasvatuskeskustelussa käytetään ensisijaisesti tulkkauspalvelua, jotta keskustelu olisi jouhevaa eikä väärinymmärtämisen mahdollisuutta tulisi.

5. Lapsen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada yleistä, tehostettua tai erityistä tukea siten kuin varhaiskasvatuslaissa on säädetty¹¹². Oikea-aikaisella, yksilöllisesti kohdennetulla, lapsiryhmässä toteutetulla ja lapsen tarpeiden mukaisella tuella edistetään lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla ehkäistään lapsen ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista sekä riskiä syrjäytyä.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen, kehitykseen ja hyvinvointiin liittyvät tarpeet. Lasta kuullaan lapsen ikä ja kehitys huomioiden. Varhaiskasvatuksessa tuki rakentuu lapsen yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä. Lapsen tarvitsema tuki ja toimenpiteet kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä¹¹³ on velvollinen antamaan lapselle hänen tarvitsemaansa tukea päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Lapsen tuen tarve arvioidaan ja tukea järjestetään viivyttyä. Tuki varhaiskasvatuksessa järjestetään yleisenä, tehostettuna ja erityisenä tukena inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Jokaisella lapsella on lähtökohtaisesti oikeus saada tukea omassa lapsiryhmässään erilaisin joustavin järjestelyin. Mikäli lapsen tuen tarpeet sitä edellyttävät, lapsella on oikeus osallistua varhaiskasvatukseen pienryhmässä tai erityisryhmässä.

Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen aikana sekä lapsen siirtyessä perusopetukseen.

Tuen järjestämisen ja toteuttamisen vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää tuen järjestämisen käytännöistä, toteuttamisesta, toimintatavoista ja arvioinnista päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi annettavan tuen vaikuttavuutta ja riittävyyttä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää yhteistyörakenteista, vastuista ja toimintatavoista liittyen huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä monialaiseen yhteistyöhön. Monialaisen yhteistyön osalta päätetään myös työnjako eri toimijoiden kanssa tuen järjestämisessä. Varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden tulee osallistua arvioinnin tekemiseen, jos tuen tarpeen arviointi sitä edellyttää¹¹⁴.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että lapsen oikeus saada varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja sekä varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämiä tulkitsemis- ja avustamispalveluja ja apuvälineitä toteutuu¹¹⁵.

Päätöksen tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta¹¹⁶. Jos kyseessä on yksityisen palveluntuottajan järjestämä varhaiskasvatus, päätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta.

¹¹² Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹¹³ Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

¹¹⁴ Varhaiskasvatuslaki 15 d §

¹¹⁵ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

¹¹⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 e §

Jos tukea tarvitseva lapsi osallistuu useamman kuin yhden varhaiskasvatuksen järjestäjän¹¹⁷ varhaiskasvatukseen, on tuki suunniteltava, toteutettava ja arvioitava yhteistyössä¹¹⁸.

Tuen tarpeen arviointi, tuen antaminen sekä toimintakulttuurin ja toimintatapojen kehittäminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviensa ja vastuidensa mukaan.

Toimipaikan johtaja vastaa varhaiskasvatuksessa annettavasta laadukkaasta tuesta, sen toteutumisesta ja henkilöstön ajantasaisesta osaamisesta lasten tuen tarpeita vastaavalla tavalla¹¹⁹. Johtaja huolehtii, että henkilöstö suunnittelee lapsen tuen osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa. Suunniteltu tuki arvioidaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluihin ja opetukseen hänen tuen tarpeensa sitä edellyttäessä. Erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden ja niiden toteuttamisen suunnitteluun ja arviointiin tarvittaessa. Erityisopettajan antama opetus toteutuu pääsääntöisesti ryhmässä toteutettavana opetuksena joko osa- tai kokoaikaisesti. Sitä voidaan toteuttaa samanaikaisopetuksena tai yhteisopetuksena lapsen ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan asiantuntemusta hyödynnetään myös henkilöstön ja huoltajien konsultoinnissa¹²⁰. Tukipalveluna järjestettävä erityisopettajan antama konsultaatio ja opetus suunnitellaan lapsen yksilöllisen tarpeen mukaan, ja se voi olla lyhyt- tai pitkäaikaista ja säännöllistä. Varhaiskasvatuksen opettajaksi ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajaksi kelpoinen henkilö on vastuussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavasta tuen suunnittelusta ja toteuttamisen arvioinnista.

Perhepäivähoitaja vastaa ryhmänsä lasten tuen toteuttamisesta. Tuen suunnittelu ja arviointi voidaan tehdä yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja/tai erityisopettajan kanssa¹²¹. Lapsen edun sitä edellyttäessä, voidaan yhteistyössä huoltajan kanssa keskustella, että lapsi siirtyy päiväkotiin saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Varhaiskasvatuksessa voi olla lapsi- tai ryhmäkohtaisia avustajia¹²², joiden tehtävänä on tukea lasta tai lapsia ryhmässä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa toimintaan. Tämä voi myös tarkoittaa esimerkiksi sitä, että avustaja auttaa muita lapsia, kun varhaiskasvatuksen opettaja toimii tukea tarvitsevan lapsen kanssa ja tuo vuorovaikutustilanteeseen lapsen yksilöllisiin tavoitteisiin liittyviä pedagogisia sisältöjä.

5.2. Yhteistyö tuen aikana

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa sekä tarvitsemaansa tukea¹²³. Lapsen tuki edellyttää toimivia paikallisia yhteistyörakenteita ja yhteisöllisten toimintatapojen kehittämistä.

5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajan ja varhaiskasvatuksen henkilöstön jaettu tieto lapsesta ja hänen tarpeistaan on lähtökohta varhaisen ja riittävän tuen antamiseen. Huoltajan kanssa keskustellaan lapsen oikeudesta tukeen, tuen järjestämisen keskeisistä periaatteista sekä lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla. Lasta kuullaan ja hänen mielipiteensä huomioidaan¹²⁴.

117 Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

118 Varhaiskasvatuslaki 15 b §

119 Varhaiskasvatuslaki 31 §

120 Varhaiskasvatuslaki 15 d §

121 Varhaiskasvatuslaki 15 c §

122 Varhaiskasvatuslaki 35 ja 38 §

123 Varhaiskasvatuslaki 15 a §

124 Varhaiskasvatuslaki 20 §

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta¹²⁵. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia. Lapsen tuen toteuttamisen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön.

Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä¹²⁶.

5.2.2. Monialainen yhteistyö

Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvonnan ja muiden sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen sekä muiden mahdollisten yhteistyötahojen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puuttumista. Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa salassapitoa ja tietojen vaihtoa koskevia säännöksiä¹²⁷.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun vastaavan tahon keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen.

5.2.3. Varhennettu oppivelvollisuus ja siihen liittyvä yhteistyö

Lapsi voi oppimiskykyyn vaikuttavan vamman, sairauden tai toimintakyvyn rajoitteen vuoksi tarvita varhennettua oppivelvollisuutta¹²⁸. Varhennetun oppivelvollisuuden päätöksen saaneen lapsen oppivelvollisuus alkaa esiopetuksessa¹²⁹ sinä vuonna, kun lapsi täyttää kuusi vuotta. Lapsella on oikeus saada esiopetusta myös varhennettua oppivelvollisuutta edeltävänä vuonna¹³⁰. Huoltaja päättää, osallistuuko lapsi esiopetukseen 5-vuotiaana. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa varhennetusta oppivelvollisuudesta.

Kokonaiskuvan muodostamiseksi lapsen vammaa, sairautta tai toimintakyvyn rajoitetta tulee tarkastella suhteessa lapsella ilmeneviin tuen tarpeisiin ja oppimisen edellytyksiin. Hallintopäätöksen valmistelussa tehdään yhteistyötä varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen asiantuntijoiden kesken. Varhennettua oppivelvollisuutta koskevaa päätöstä tehtäessä hyödynnetään lapsesta mahdollisesti annettuja psykologisia tai lääketieteellisiä lausuntoja tai muuta vastaavaa selvitystä. Varhaiskasvatuksen tai opetuksen järjestäjä päättää varhennetusta oppivelvollisuudesta¹³¹ hallintolain mukaisesti ennen perusopetuksen alkamista. Varhennettuun oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisesta määrätään tarkemmin Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa¹³².

5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatukseen osallistuminen on hyvä perusta lapsen kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennalta pedagogisilla järjestelyillä ja erilaisilla työtavoilla.

125 Varhaiskasvatuslaki 40–41 §

126 Varhaiskasvatuslaki 7 § ja HE 40/2018 vp, s. 87–88

127 Varhaiskasvatuslaki 40–42 §

128 Oppivelvollisuuslaki (1214/2020) 2 §

129 Oppivelvollisuuslaki 3 §

130 Perusopetuslaki 26 a §

131 Oppivelvollisuuslaki 2 §

132 Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014, luku 5.5.1

Näihin kuuluvat muun muassa suunnitelmallinen toiminnan eriyttäminen, ryhmien joustava muuntelu ja oppimisympäristöjen muokkaaminen. Selkeä päiväjärjestys ja päivittäisten toimintojen rytmittäminen tukevat kaikkia lapsia. Mikäli laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tarpeisiin annetaan lapsen tarpeen mukaisia tuen muotoja ja tukipalveluita¹³³. Tuki voi olla yleistä, tehostettua tai erityistä tukea¹³⁴ tuen muotojen ja tukipalveluiden määrästä ja intensiteetistä riippuen. Varhaiskasvatuksen tuen muodot tarkoittavat lapsen tarvitsemia pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia tukitoimia. Aloite lapsen tuen vahvistamisesta voi tulla ryhmän henkilöstöltä, huoltajalta tai muilta asiantuntijoilta.

Lapsella on oikeus saada tukea sopivalla tuen tasolla heti, kun tuen tarve on havaittu. Lapsen tuen saanti ei edellytä lääketieteellistä diagnoosia tai muuta terveydenhuollon tai sosiaalihuollon lausuntoa. Lapsella on myös oikeus tuen palveluihin ja apuvälineisiin tuen tarpeen mukaan¹³⁵. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa niistä tuen muodoista, kuten apuvälineistä, joita lapsi tarvitsee varhaiskasvatukseen osallistumiseensa. Tällaisia ovat esimerkiksi

- liikkumiseen ja muihin fyysisiin toimintoihin liittyvät järjestelyt, kuten pyörätuoliliuskat ja kaiteet tai
- lapsen kommunikaatioon, näköön, kuuloon, liikkumiseen tai muuhun fyysiseen tarpeeseen liittyvät apuvälineet, kuten kommunikointia tukevat lelut, digitaaliset sovellukset, pelit tai äänikirjat.

Varhaiskasvatuksessa käytettävät tuen tasot ovat yleinen tuki, tehostettu tuki ja erityinen tuki. Tuen tasojen välillä siirrytään joustavasti ja tuen tarve arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Tehostetun tai erityisen tuen edellytyksenä ei ole, että lapsi on ensin saanut muulle tasolle kuulunutta tukea. Tehostettua tai erityistä tukea saava lapsi on otettava huomioon päiväkodin ja perhepäivähoidon henkilöstön mitoituksessa¹³⁶.

5.3.1. Yleinen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada hänen yksilöllisen kehityksensä, oppimisensa tai hyvinvointinsa edellyttämää yleistä tukea heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Yleistä tukea toteutetaan lapsen omassa ryhmässä.

Yleinen tuki on ensimmäinen keino vastata lapsen tuen tarpeeseen. Yleinen tuki muodostuu yksittäisistä pedagogisista, hoidollisista tai rakenteellisista tuen muodoista, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Lapsen tuki on lyhytkestoista ja/tai intensiteetiltään matalampaa verrattuna tehostettuun ja erityiseen tukeen. Lapsen yksilöllisiin tuen tarpeisiin vastataan käyttämällä esimerkiksi soveltuvia materiaaleja, välineitä, opetusohjelmia tai osa-aikaista erityisopettajan antamaa opetusta.

Yleinen tuki ei edellytä hallintopäätöksen antamista, vaan tukea annetaan aina tuen tarpeen ilmetessä. Yleinen tuki järjestetään varhaiskasvatuksen opettajan ja muun henkilöstön yhteistyössä. Tukipalveluista eli varhaiskasvatuksen erityisopettajan antamasta konsultaatiosta ja opetuksesta sekä tulkitsemis- ja avustamispalveluista ja apuvälineistä, tehdään hallinnollinen päätös myös yleisessä tuessa¹³⁷. Tukipalveluita annetaan yksittäisinä tukimuotoina, mikäli lapsen yksilöllinen kehitys, oppiminen ja hyvinvointi sitä edellyttää.

5.3.2. Tehostettu tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti ja yhteisöllisesti suunniteltuna tehostettuna tukena, kun yleinen tuki ei riitä. Tuki on intensiteetiltään voimakkaampaa ja

¹³³ Varhaiskasvatuslaki 15 b ja 15 c §

¹³⁴ Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹³⁵ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

¹³⁶ Varhaiskasvatuslaki 35 ja 38 §

¹³⁷ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

yksilöllisempää kuin yleinen tuki. Tukea annetaan lyhytkestoisesti tai pidempään jatkuvana lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaisesti ja se aloitetaan heti tuen tarpeen ilmettyä. Tehostettua tukea annetaan niin kauan kuin lapsi tarvitsee sitä.

Lapsen tukea tehostetaan tuen suunnittelulla ja toteuttamistapojen lisäämisellä tai niitä vahvistamalla. Tuki muodostuu säännöllisistä ja samanaikaisesti toteutettavista useista tuen muodoista. Oikea-aikaisesti annettu tehostettu tuki ennaltaehkäisee lapsen myöhempää tuen tarpeiden moninaistumista.

Lapsen mahdollista myöhempää diagnoosia tai kuntoutuksen aloittamista ei voida käyttää tuen saamisen ehtona¹³⁸. Tehostetun tuen antamisesta tehdään hallintopäätös¹³⁹.

5.3.3. Erityinen tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti suunniteltuna erityisenä tukena, kun yleinen tuki tai tehostettu tuki ei riitä. Erityistä tukea voidaan antaa vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästymisestä tai muusta, merkittävästi toimintakykyä alentavasta lapsen oppimisen ja kehityksen tuen tarpeesta johtuen. Erityinen tuki on vahvin varhaiskasvatuksessa annettavan tuen taso. Lapsen tuen tarpeen vaatiessa tuki voidaan aloittaa suoraan erityisen tuen tasolla.

Lapsella on oikeus saada erityistä tukea heti tuen tarpeen ilmetessä. Erityinen tuki muodostuu useista tuen muodoista ja tukipalveluista, ja on jatkuvaa ja kokoaikaista. Erityisen tuen antamisesta tehdään hallintopäätös¹⁴⁰.

5.3.4. Tuen muodot

Tuen eri muotoja käytetään kaikilla tuen tasoilla lapsen tuen tarpeen mukaisesti¹⁴¹. Tuen muotoja voi toteuttaa samanaikaisesti heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tuen muodot suunnitellaan pedagogisesti niin, että lapsen osallisuus, oikeus oppia ja toimia osana vertaisryhmää toteutuvat lapsen edun mukaisesti. Lapsen tuki voi sisältää **pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia** tuen muotoja.

Lapsen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Lapsiryhmän kokoa muodostettaessa huomioidaan tukea tarvitsevien lasten etu, tuen tarve ja taso sekä se, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Mikäli päiväkodissa tai perhepäivähoidossa on tehostettua tai erityistä tukea tarvitseva lapsi, tulee tämä ottaa huomioon lasten tai varhaiskasvatuslain mukaisen henkilöstön lukumäärässä¹⁴², jollei lasta varten ole henkilökohtaista tai ryhmäkohtaista avustajaa.

Pedagogisiin tuen muotoihin lukeutuvat toistuvien toimintojen sekä lapselle selkeän ja ennakoitavan päivärutmin luominen. Lapsen tukeen kuuluvat muun muassa sensitiiviset ja saavutettavat vuorovaikutus- ja kommunikointitavat. Näitä voivat olla puhetta korvaavat kommunikaatiomenetelmät, kuten viittomat, kuvat tai erilaiset teknologiset ratkaisut. Lapsen tarpeisiin vastaaminen edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä yhteisiä ja johdonmukaisia pedagogisten ja erityispedagogisten työtapojen ja menetelmien käyttöä. Pedagogisiin tuen muotoihin kuuluvat myös varhaiskasvatuksen toiminnan suunnittelu, havainnointi, dokumentointi ja arviointi.

Lapsen yksilöllisistä tarpeista nousevia, erityispedagogisia menetelmiä voidaan suunnitella, soveltaa ja toteuttaa joko yhden lapsen, pienen ryhmän tai koko lapsiryhmän yhteisenä toimintana. Varhaiskasvatuksen inklusiivisen arvoperustan mukaisesti pedagogisen tuen suunnittelussa ja

138 HE 148/2021 vp, s. 32

139 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

140 Varhaiskasvatuslaki 7 § ja HE 40/2018 vp, s. 87–88

141 Varhaiskasvatuslaki 15 b §

142 Varhaiskasvatuslaki 35 § ja 38 §

toteutuksessa tulee ensisijaisesti käyttää toimintatapoja, joissa lapsen tarvitsema tuki toteutuu osana vertaisryhmää.

Rakenteellisiin tuen muotoihin kuuluu lapsen tuen tarpeen havaitsemiseen ja sen toteuttamiseen liittyvän henkilöstön osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen lisääminen. Rakenteellisia tuen muotoja ovat myös ryhmän lapsimäärän pienentäminen sekä henkilöstön mitoittamiseen ja/tai rakenteeseen liittyvät ratkaisut sekä niiden muuttaminen lapsen tuen tarpeen mukaan¹⁴³. Ryhmän henkilöstörakennetta voidaan vahvistaa esimerkiksi varhaiskasvatuksen erityisopettajalla. Lapsimäärän pienentämisellä muutetaan henkilöstön ja lasten suhdelukua siten, että lapsen tukea voidaan suunnitellusti toteuttaa ja varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Lisäksi varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämät tulkittamis- ja avustamispalvelut, apuvälineiden käyttäminen, esteettömyyden huomioiminen sekä pien- tai erityisryhmä voivat olla lapsen tarvitsemia rakenteellisia tuen muotoja.

Hoidollisen tuen muodot tarkoittavat menetelmiä ja toimintatapoja, joilla vastataan lapsen tarvitsemaan hoitoon ja hoivaan. Lapsen terveydenhoidolliset tarpeet huomioidaan osana hoidollisen tuen muotoja. Näitä voivat olla esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvät avustamisen tarpeet ja apuvälineet. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa tehdään yhteistyötä esimerkiksi varhaiskasvatuksen henkilöstön ohjauksen ja konsultaation osalta.

Varhaiskasvatuksen toimipaikoissa arvioidaan aina tapauskohtaisesti, voidaanko lääke- tai sairaudenhoito toteuttaa osana lapsiryhmän perustoimintaa. Jokaisen lapsen kohdalla tehdään lapsen tilanteen kokonaisarviointi. Lapsen lääke- tai sairaudenhoito ei ole riippuvainen varhaiskasvatuslain mukaisesta tuen tasosta, vaan hoitoa annetaan tuen tasosta riippumatta lapsen tarpeen mukaan.

Tuen pedagogisten, rakenteellisten ja hoidollisten toimintatapojen tulee olla lapsen edun ja tuen tarpeen mukaisia, ja niissä käytetään paikallista ja tapauskohtaista harkintaa. Esimerkiksi lapsen apuvälineiden käyttöä tai avustamista suunniteltaessa tulee ensisijaisesti järjestää nämä tukitoimet niin, että lapsi on osa vertaisryhmää ja mukana samoissa tiloissa ja tilanteissa muun lapsiryhmän kanssa.

5.4. Lapsen tuen arviointi

Varhaiskasvatuksessa lapsen tukea arvioidaan kaikilla tuen tasoilla¹⁴⁴. Lapsen tuen tarvetta, sekä tuen riittävyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa esimerkiksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen yhteydessä tai tuen tarpeen tai oppimisympäristön muuttuessa. Lapsen tuen tarpeen arvioinnin prosessi voi alkaa varhaiskasvatuksen henkilöstön tekemien havaintojen pohjalta. Myös huoltaja, lastenneuvolan tai sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö voi tehdä aloitteen.

Tuen antamisen kokonaisuutta tarkasteltaessa arvioidaan aina kunkin lapsen kohdalla, mitkä ratkaisut parhaiten toteuttavat lapsen etua. Lapsen mielipide ja toivomukset huomioidaan ja huoltajan kanssa toimitaan yhteistyössä arvioitaessa tuen tarvetta ja tarvittavien tuen muotojen toteuttamista¹⁴⁵.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen arviointiin tarpeen mukaan. Sosiaali- ja terveysviranomaiset osallistuvat arvioinnin tekemiseen varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä, jos arviointi edellyttää myös muuta kuin varhaiskasvatushenkilöstön pedagogista asiantuntemusta tuen tarpeen arvioimiseksi ja tuen ratkaisujen perusteeksi.

¹⁴³ Varhaiskasvatuslaki 35 § 2 mom. ja 38 § 2 momentti

¹⁴⁴ Varhaiskasvatuslaki 15 a ja d §

¹⁴⁵ Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 20 §

5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki eli tuen taso, tuen muodot ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan¹⁴⁶. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Henkilöstön tehtävänä on tukea huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa. Tavoitteena on toimia yhteisymmärryksessä lapsen ja huoltajan kanssa. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa (luku 1.3).

Tuen tarvetta ja toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan tarpeen mukaan vähintään kerran vuodessa tai tuen tarpeen muuttuessa¹⁴⁷. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen kirjataan ja tavoitteita muutetaan lapsen muuttunutta tuen tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen oppimisen ja esiopetukseen osallistumisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen osalta mahdollinen tuki tulee yhteensovittaa esiopetuksessa annettavan tuen kanssa ja kirjata lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ennen tehostetun tai erityisen tuen aloittamista lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdollisten aiemmin toteutettujen tuen muotojen ja niiden vaikuttavuuden arviointi. Arviointi sisältää perustelut siitä, millaisista tuen muodoista lapsi hyötyy ja mitkä parhaiten toteuttavat yksilöllisesti lapsen etua¹⁴⁸.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa hyödynnetään tehtäessä hallinnollista päätöstä annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista¹⁴⁹. Mikäli lapsen tuen tarvetta on arvioitu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa, tulee arviointi huomioida annettaessa tehostetun tai erityisen tuen hallinnollista päätöstä tai päätöstä tukipalveluista. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti.

Kun lapsi saa varhaiskasvatuksessa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa kirjataan luvussa 1.3 kuvatus lisäksi seuraavat asiat lapsen tarpeen mukaan:

Pedagogiset tuen muodot

- varhaiskasvatuspäivän rakenteeseen ja päivärytmiin liittyvät ratkaisut
- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- tarvittavat erityispedagogiset menetelmät
- vuorovaikutus- ja kommunikointitavat, esimerkiksi viittomien ja kuvien käyttö
- käytännöt, miten lapsi pääsee osalliseksi vertaisryhmän toimintaa, esimerkiksi esteettömyyden huomiointi.

Rakenteelliset tuen muodot

- tuen toteuttamiseen liittyvän osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen vahvistaminen
- henkilöstön mitoittamiseen ja rakenteeseen liittyvät ratkaisut
- lapsiryhmän kokoon ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut
- tulkittamis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö
- pien- tai erityisryhmä tai muu tarvittava ryhmämuoto
- varhaiskasvatuksen erityisopettajan osa- tai kokoaikainen opetus tai konsultaatio.

Hoidolliset tuen muodot

- perushoittoon, hoivaan ja avustamiseen liittyvät menetelmät

¹⁴⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 23 §

¹⁴⁷ Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 23 §

¹⁴⁸ HE 148/2021 vp, s. 34

¹⁴⁹ Varhaiskasvatuslaki 15 e §

- terveydenhoidolliset tarpeet, esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvä avustaminen ja apuvälineet.

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa
- lapsen tuen toteuttamisen vastuut
- erityisasiantuntijoiden palvelujen käyttö
- sosiaali- ja terveydenhuollon sekä muiden asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio
- mahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut.

Tuen vaikuttavuuden arviointi

- tuen tarpeen, riittävyyden ja toteutumisen seuranta
- tukitoimien vaikutusten arviointi, arvioinnin perusteella tehtävät johtopäätökset ja toimenpiteet sekä arviointiajankohdat.

Lisäksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdolliset sosiaali- ja terveystalvet, kuten lapsen saama kuntoutus, jos se on olennaista lapsen varhaiskasvatuksen järjestämisen näkökulmasta¹⁵⁰.

5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista

Lapselle annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävä viipymättä hallintopäätös, joka perustuu tuen tarpeen arviointiin¹⁵¹. Hallintopäätösmentelyssä noudatetaan hallintolakia. Ennen päätöksen tekemistä varhaiskasvatuksen järjestäjän on kuultava lapsen huoltajaa tai muuta laillista edustajaa¹⁵². Myös huoltaja voi hakea tehostettua tai erityistä tukea lapselle¹⁵³. Hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta, ja päätös on toistaiseksi voimassa. Huoltaja voi tehdä päätöksestä oikaisuvaatimuksen¹⁵⁴. Päätökseen on liitettävä ohje oikaisuvaatimuksen tekemiseen. Päätös on aina perusteltava¹⁵⁵. Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu¹⁵⁶.

Tehostetun ja erityisen tuen päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tuen muodoista
- varhaiskasvatuksen toimipaikasta
- tukipalveluista¹⁵⁷.

Jos lapsen tuesta ei tehdä tehostetun tai erityisen tuen päätöstä, silloin tukipalveluista tehdään erillinen hallintopäätös. Päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tukipalvelut¹⁵⁸.

Varhaiskasvatuslain piiriin kuuluvassa yksityisessä varhaiskasvatuksessa olevan lapsen hallintopäätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen

150 HE 148/2021 vp, s. 35

151 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

152 Hallintolaki 34 §

153 HE 148/2021 vp, s. 35

154 Varhaiskasvatuslaki 62 §

155 Varhaiskasvatuslaki 62 §

156 HE 148/2021 vp, s. 36

157 HE 148/2021 vp, s. 34

158 Varhaiskasvatuslaki 15 c ja e §

toimipaikan sijaintikunta¹⁵⁹. Lapsen saadessa varhaiskasvatusta ostopalveluna hankitussa varhaiskasvatuksessa hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta. Myös palvelusetelin myöntänyt kunta tekee tukea koskevan hallintopäätöksen¹⁶⁰.

Lapsen varhaiskasvatusta voi järjestää useampi kuin yksi varhaiskasvatuksen järjestäjä. Mikäli lapsi osallistuu kahden eri kunnan järjestämään varhaiskasvatukseen esimerkiksi vuoroasumistilanteessa, hallintopäätöksen tekevät erikseen molemmat kunnat. Tällöin varhaiskasvatuksen järjestäjillä on velvollisuus toimia tuen suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa yhteistyössä lapsen edun mukaisesti. Kukin toimija tekee hallintopäätöksen itse.

Hallintopäätös tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on pantava täytäntöön heti. Päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Täytäntöönpanolla ennen päätöksen lainvoimaa on keskeinen merkitys oikeusturvan kannalta. Päätöksellä ei voida päättää lapsen sosiaali- ja terveystalvakuista, kuten lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineistä tai vammaispaalvelulain mukaisista palveluista ja tukitoimista.

Lapsen tuen tarvetta, riittävyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan (ks. luku 5.4). Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen tai muun arvioinnin yhteydessä.

5.7. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Paikallisesti tarkennetaan varhaiskasvatuksessa annettavan tuen järjestämisen käytännöt päiväkodissa ja perhepäivähoidossa.

Paikallisesti tarkennetaan

- lapsen tuen järjestämistä ohjaavat paikalliset periaatteet ja käytännöt
- lapsen tuen tarpeen arviointiin liittyvät käytännöt ja vastuut
- tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa: pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot
- tukipalveluiden järjestämiseen liittyvät paikalliset käytännöt
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman täydentäminen tuen näkökulmasta luvun 5.5 mukaisesti, suunnitelman laatimiseen ja arviointiin liittyvät paikalliset vastuut ja käytännöt
- lasten ja huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön käytännöt tuen aikana
- monialainen yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- varhennetun oppivelvollisuuden tarpeen arviointi sekä siihen liittyvän yhteistyön rakenteet ja käytännöt
- toiminta siirtymävaiheissa varhaiskasvatuksen aikana ja siirryttäessä esiopetukseen
- tuen suunnittelun, toteuttamisen ja arvioinnin kannalta välttämättömien tietojen siirtämiseen ja vaihtamiseen liittyvät käytännöt sekä niihin liittyvät yhteistyökäytännöt
- tehostetun ja erityisen tuen sekä tukipalveluiden hallintopäätösmentelyt (huoltajan ja lapsen kuuleminen sekä päätöksen laatiminen, muuttaminen ja kumoaminen).

Yleinen tuki

- yleisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja yleisen tuen järjestämisessä.

Tehostettu tuki

- tehostetun tuen käytännön järjestäminen
- toimintatavat lapsen tehostetun tuen aloittamisessa, toteuttamisessa ja päättämisessä

¹⁵⁹ Varhaiskasvatustalvi 15 e §

¹⁶⁰ HE 148/2021 vp, s. 30

- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan, arviointiin ja tarkistamiseen liittyvät käytänteet
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, tehostetun tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja tehostetun tuen järjestämisessä.

Erityinen tuki

- erityisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- yhteistyö muun varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen kanssa sekä muu yhteistyö, eri toimijoiden vastuut ja työnjako
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- toimintatavat, kun erityinen tuki päätetään lopettaa ja tuki jatkuu tehostettuna tai yleisenä tukena.

Varhaiskasvatuslaissa säädetyt tuen muodot

- tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken
- huoltajalle ja lapselle tiedottamiseen ja huoltajan ja lapsen kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät toimintatavat.

Paikallisesti määritellään tulkitsemis- ja avustamispalveluihin sekä apuvälineisiin liittyvät hallinnolliset käytänteet varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla.

PAIKALLISET LINJAUKSET

Lapsen tuen tarpeen havaitseminen

Jokainen tarvitsee joskus tukea elämänsä varrella ja alle kouluikäinen tarvitsee luonnostaan paljon aikuisten huolenpitoa ja tukea. Kasvu, kehitys ja hyvinvointi rakentuvat arjen hyvinvoinnin tekijöistä, jotka ovat riittävä uni, monipuolinen ravinto ja liikunta sekä mahdollisuus kiireettömään yhdessäoloon ja leikkiin. Lapsen kehitys ei aina ole suoraviivaista. Yksilöllinen vaihtelu on suurta erityisesti ensimmäisten kolmen vuoden. Jotta lapsi saisi oikea-aikaista ja oikein kohdennettua tukea, on lapsen toimintaa, kasvua ja kehitystä havainnoitava arjen eri tilanteissa.

Varhaiskasvatuksen kasvatushenkilöstö havainnoi lapsen tuen tarpeita varhaiskasvatuksessa monipuolisesti arjen tilanteissa kuten perushoitotilanteissa, ulkoilussa, leikeissä, retkillä ja ohjatussa toiminnassa. Havaintoja kerätään monipuolisesti ja niitä dokumentoidaan tietosuojaperiaatteita noudattaen. Dokumentointi voi olla mm. valokuvia, videoita, kirjauksia ja muistiinpanoja tai esimerkiksi lapsen tekemiä töitä. Huoltajilta saatu palaute ja arjen havainnot kotoa ovat ensiarvoisen tärkeitä sujuvien varhaiskasvatuspäivien luomiseksi ja lapsen tukemiseksi. Myös mahdolliset lasta ja perhettä tukevien tahojen palaute, havainnot ja työskentelytavat lapsen ja perheen kanssa ovat tärkeää tietoa varhaiskasvatuksen havaintojen

rinnalla. Huoltaja voi myös itse ottaa puheeksi havaitsemansa tuen tarpeen tai huolen liittyen lapsen tai perheen tilanteeseen.

Ompelutöitä

Kasvatusyhteistyö

Kun lapsen kasvusta, kehityksestä tai hyvinvoinnista herää huoli, otetaan se puheeksi lapsen huoltajien kanssa. Huoli otetaan puheeksi matalalla kynnyksellä ja viivyttämättä, jotta huoltajalla on ajantasaista tietoa lapsesta ja epäsuotuisaan kehitykseen voidaan reagoida oikea-aikaisesti. Huolen puheeksi otosta vastaa ryhmän varhaiskasvatuksen opettaja, varhaiskasvatuksen sosionomi, esiopetuksen opettaja tai perhepäivähoitaja. On myös tärkeää tehdä lapsen onnistumisia ja edistymistä näkyväksi niin lapselle itselleen, kuin lapsen huoltajille. Huoltajille kerrotaan kuulumisia lapsen päivästä, havaintoja lapsen toiminnasta ja keskustellaan mahdollisista huolista. Jokaiselle lapselle tulee mahdollistaa onnistumisen kokemuksia päivittäin. Onnistumisten mahdollistaminen ja onnistumisten huomioiminen vaatii kasvattajalta ammattitaitoa, sensitiivisyyttä ja lapsen tuntemusta.

Varhaiskasvatuksen henkilöstö konsultoi tarpeen mukaan varhaiskasvatuksen erityisopettajaa, jonka asiantuntijaosaaminen on käytettävissä jokaisessa varhaiskasvatussyksikössä. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja työskentelee lapsiryhmissä antaen tukea varhaiskasvatushenkilöstölle, lapsille ja huoltajille tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen erityisopettajan osaamiseen kuuluu lapsen kasvun ja kehityksen poikkeavuuksien tunnistaminen, tuen suunnittelu, toteuttaminen ja arviointi, erityispedagogiset menetelmät ja yhteistyö eri tahojen kanssa. Varhaiskasvatuksen sosionomin sosiaalipedagogista osaamista voidaan hyödyntää lapsiryhmän sosioemotionaalisissa tarpeissa, huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä ja osallisuuden tukemisessa sekä palveluverkoston käytössä.

Lastenneuvola sekä kasvatus- ja perheneuvola ovat myös tärkeitä yhteistyötahoja lapsen ja perheen tukemisessa. Tieto lapsen tuen tarpeista varhaiskasvatuksessa välittyy useimmiten huoltajien välityksellä eri ikäkausitarkastuksissa tai tietoa voidaan välittää suoraan varhaiskasvatuksesta huoltajien suostumuksella. Neuvoloista saatua palautetta hyödynnetään lapsen tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa varhaiskasvatuksessa.

Perhetilanteen muutokset voivat näkyä esimerkiksi lapsen käytöksessä varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksessa on hyvä tietää, mikäli perhetilanteessa on muutoksia, jotka voivat vaikuttaa lapseen. Kodin haastaviin kasvatustilanteisiin voi saada apua ja tukea varhaiskasvatuksesta esimerkiksi lapsen varhaiskasvatuskeskusteluissa, vanhempainilloissa tai huoltaja voi ottaa askarruttavan asian puheeksi muussa tilanteessa. Joskus perhe voidaan ohjata esimerkiksi neuvolapalveluihin, josta perhe saa sosiaali- ja terveystieteiden ammattilaisilta tukea perheen arkeen.

Perheen kanssa tehtävällä yhteistyöllä voidaan tukea varhaiskasvatuksessa toteutettavan tuen laatua ja vaikuttavuutta. Perheen osallisuus, sitoutuminen yhteisiin tavoitteisiin ja toimintatapoihin tukee lapsen kasvua, kehitystä ja hyvinvointia. Tuen toteuttaminen erilaisissa arjen ympäristöissä lisää mahdollisuuksia harjoitella haastavia asioita hyödyntäen lapsen mielenkiinnonkohteita, vahvistaa jo opittua, sekä rakentaa lapselle mielikuvaa hänestä välittävistä aikuisista jokaisessa arjen ympäristössä.

Monialainen yhteistyö

Sonkajärven kunnassa käytetään Pohjois-Savon hyvinvointialueen organisoimaa Yhdessä aika -toimintatapaa, jonka tarkoituksena on mahdollistaa perheiden tarpeisiin vastaavaa nopeaa konsultaatiota ja avunsaantia. Varhaiskasvatuksessa Yhdessä ajan koolle kutsujana toimii perheen lähityöntekijä, kuten varhaiskasvatuksen opettaja, varhaiskasvatuksen sosionomi, esiopetuksen opettaja tai perhepäivähoitaja, joka ottaa yhteyttä tarvittaviin tahoihin. Yhdessä ajalle kokoontuvat perheen tarpeiden mukaan kutsuttavat asiantuntijat, joiden kanssa perheen tilanteeseen pyritään löytämään ratkaisuja varhaisessa vaiheessa.

Monialaista yhteistyötä tehdään lisäksi myös konsultoimalla eri asiantuntijoita kuten neuvolan terveydenhoitajaa, puheterapeutteja, toimintaterapeutteja ja perheneuvolan psykologeja, joka tapahtuu lähtökohtaisesti huoltajan suostumuksella. Lapsen tuen tarpeesta voidaan konsultoida asiantuntijoita myös nimettömästi, jolloin konsultoitavalle taholle ei kerrota lapsen tai perheen tietoja tunnistettavasti.

Yhteistyötä tehdään myös perinteisinä yhteistyöpalaverina, jolloin esimerkiksi lapsen vasukeskusteluun kutsutaan huoltajien lisäksi lapsikohtaisia asiantuntijatahoja, jotka työskentelevät lapsen ja perheen kanssa. Tällaisia tahoja voivat olla esimerkiksi sosiaalityöntekijät, puheterapeutit, toimintaterapeutit, ravitsemusterapeutit tai muut lasta hoitavat tai tutkivat tahot. Tällaisen yhteistyöpalaverin tarkoituksena on koota kaikkien lapsen kanssa toimivien asiantuntijatahojen osaaminen lapsen tuen toteuttamiseksi varhaiskasvatuksessa tai siirtymävaiheessa esimerkiksi varhaiskasvatuksesta esiopetukseen.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma ja tuen kirjaukset

Varhaiskasvatuksessa lapselle annettavaa tukea säätelee varhaiskasvatuslaki, valtakunnallinen varhaiskasvatussuunnitelma, tuen kirjaukset lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa sekä mahdolliset hallintopäätökset liittyen lapsen tukeen. Lapsella on lähtökohtaisesti oikeus

tarvitsemaansa tukeen siinä intensiteetissä ja laajuudessa, jossa hän sitä tarvitsee. Varhaiskasvatuksen kasvatushenkilöstö on velvollinen havainnoimaan tuen tarpeita, arvioimaan tuen toteutumista ja sen riittävyyttä sekä toteuttamaan tukitoimenpiteitä suunnitelmallisesti osana laadukasta varhaiskasvatustoimintaa.

Tukea tarvitsevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelman kirjaamisesta vastaa varhaiskasvatuksen opettaja tai esiopetuksen opettaja. Perhepäivähoitaja vastaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman ja siihen kirjattavan tuen kirjaamisesta yhteistyössä varhaiskasvatusjohtajan tai varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa. Lapsen tuen havainnoimisesta, dokumentoinnista, tukitoimien suunnittelusta, toteuttamisesta, arvioinnista ja tukipäätöksen valmistelusta vastaa lapsiryhmän varhaiskasvatuksen opettaja, esiopetuksen opettaja tai perhepäivähoitaja yhteistyössä varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa. On tärkeä huomata, että tavoitteita ei kirjata lapselle vaan varhaiskasvatuksen henkilöstölle, joka tukee lasta hänen tarvitsemallaan tavalla. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja ohjaa henkilöstöä lapsen tuen tarpeen havaitsemisessa, tukitoimien suunnittelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa. Lisäksi varhaiskasvatuksen erityisopettaja koordinoi lapsikohtaisia monialaisia yhteistyöryhmiä ja tekee yhteistyötä lasta tutkivien asiantuntijoiden sekä perheen kanssa työtä tekevien asiantuntijoiden kanssa tarpeen mukaan.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan yhdessä lapsen huoltajien, varhaiskasvatushenkilöstön sekä varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa. Huoltajien suostumuksella myös mahdolliset yhteistyötahot kuten neuvolan terveydenhoitajan, perheneuvolan psykologi, puheterapeutti, toimintaterapeutti tai sosiaalityöntekijä voivat osallistua lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan ja arviointiin. Tuen suunnittelussa ja arvioinnissa hyödynnetään lasta tukevien ja tutkivien tahojen asiantuntijuutta, lausuntoja ja havaintoja. Lapsen huoltajat vastaavat mahdollisten tutkimuslomakkeiden, asiantuntijalausuntojen ja muiden sosiaali- ja terveydenhuollon asiakirjojen toimittamisesta varhaiskasvatukseen ja tutkivalle taholle. Varhaiskasvatuksessa lapsen asiakirjoja säilytetään tietosuojaperiaatteita sekä vaitiolovelvollisuutta noudattaen ja lapsen hyvinvointi- ja terveystietoja saavat lukea ja kuulla ainoastaan lapsen varhaiskasvatusryhmässä työskentelevät kasvatustyöntekijät, joille lapsen tiedot kuuluvat oleellisesti osaksi työtä. Myös varhaiskasvatuksessa harjoittelua tekevät opiskelijat kuten lastenohjaaja-, lähihoitaja-, sosionomi- tai varhaiskasvatuksen opettaja -opiskelijat voivat perustellusta syystä tutustua tuen kirjaamiseen ja lapsen tukemiseen osana harjoitteluaan. Tietosuojaperiaatteiden sekä vaitiolovelvollisuuden noudattaminen velvoittavat myös opiskelijoita.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa päivitetään vähintään kerran toimintakauden aikana ja aina tuen tarpeen muuttuessa. Päivityksiä lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjaa varhaiskasvatuksen opettaja, esiopetuksen opettaja, perhepäivähoitaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Huoltajien kanssa käytävät päivittäiset keskustelut tuovat arvokasta lisätietoa lapsen tuen arviointiin ja toteuttamiseen sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman päivittämiseen.

Lapselle annettavan tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Kun lapsen kasvu ja kehitys eivät etene toivotulla tavalla, voi olla tarve antaa lapselle yksilöllisempää tukea varhaiskasvatuksessa. Lapsen tuki toteutetaan inklusiivisten periaatteiden mukaisesti lapsen lähiympäristössä ja lapsen edun mukaisesti. Inklusiivisuudella tarkoitetaan kokonaisvaltaista tapaa toteuttaa kaikkia lapsia tukevaa varhaiskasvatusta, jossa kaikki voivat olla mukana ja toimia omista lähtökohdistaan käsin. Lapselle annettava tuki toteutetaan pääsääntöisesti lapsen omassa lapsiryhmässä varhaiskasvatushenkilöstön toimesta yhteistyössä varhaiskasvatuksen erityisopettajan ja muiden mahdollisten asiantuntijatahojen kanssa.

Jokainen varhaiskasvatusryhmässä työskentelevä kasvatushenkilö osallistuu lapsen tuen tarpeen tunnistamiseen, suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu matalalla kynnyksellä lapsen tuen tunnistamiseen, arviointiin ja suunnitteluun. Erityispedagogisen tiedon ja työtapojen vahvistaminen ryhmässä tukee sekä henkilöstöä että lasta. Kun lapsen arvioidaan tarvitsevan vahvempaa ja yksilöllisempää tukea, tukea toteuttaa varhaiskasvatusryhmän kasvatushenkilöstön lisäksi varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Moniammatillinen yhteistyö eri ammattiryhmien välillä tukee varhaiskasvatusryhmien laadukasta pedagogista toimintaa ja lapsen tuen toteutumista oikea-aikaisesti.

Varhaiskasvatushenkilöstön antaman tuen lisäksi lapsella voi olla kuntouttavien tahojen, kuten puheterapeutin tai toimintaterapeutin terapioida varhaiskasvatusajalla tai sen ulkopuolella. Huoltajat vastaavat pääsääntöisesti yhteydenpidosta ja tiedonsiirrosta hoitavaan tahoon. Lapsen kuntoutus on terveydenhuollon ammattilaisten vastuulla, mutta varhaiskasvatuksessa tehdään aktiivisesti yhteistyötä ja osallistutaan mahdollisuuksien mukaan varhaiskasvatusyksikössä toteutettaville terapiakäynneille. Varhaiskasvatusryhmän varhaiskasvatuksen opettaja, varhaiskasvatuksen sosionomi, esiopetuksen opettaja tai perhepäivähoitaja vastaavat oman lapsiryhmänsä osalta yhteistyöstä lapsen terapiaa antavan asiantuntijan kanssa ja pyrkivät tukemaan terapiatavoitteiden toteutumista myös varhaiskasvatuksen arjessa.

Yleinen, tehostettu ja erityinen tuki

Mikäli laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tarpeisiin annetaan lapsen tarpeen mukaisia tuen muotoja ja tukipalveluita. Tuki voi olla yleistä, tehostettua tai erityistä tukea tuen muotojen ja tukipalveluiden määrästä ja intensiteetistä riippuen.

Lapsen tuen toteuttamisesta vastaavat ensisijaisesti lapsiryhmän varhaiskasvatuksen työntekijät yhteistyössä varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä muiden mahdollisten asiantuntijatahojen kanssa. Lapsen arjessa toteutettavat ja useasti toistuvat tukikeinot - ja menetelmät tukevat lasta kokonaistavaltaisesti.

Varhaiskasvatuksen laadukkaan perustan takaavat henkilökunnan toimiva yhteistyö, vahva perusosaamisen taso sekä lapsen kehityksen tuntemus. Laadukkaaseen perustaan kuuluvat myös muun muassa lapsen ikätason mukaiset lapsiryhmät ja tilat sekä toiminnan yleinen suunnittelu ja kehittäminen. Jos laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tuen tarpeisiin, otetaan ensisijaisesti käyttöön yleisen tuen keinoja. Yleisessä tuessa lapsen tuen tarve on lyhytaikaista ja vähäistä. Tällöin lasta pyritään tukemaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa yksittäisillä tukitoimilla.

Tuki annetaan eriyttämällä toimintaa suunnitelmallisesti, muuntelemalla ryhmiä joustavasti, muokkaamalla oppimisympäristöjä, luomalla selkeä päiväjärjestys ja rytmittämällä päivittäisiä toimintoja erilaisin joustavin järjestelyin, kuten pienryhmä- ja yksilötyöskentelynä. Lapsen hyvä arki mahdollistuu läsnä olevien, ammattitaitoisten ja sensitiivisten aikuisten avulla. Sensitiivinen aikuinen kohtelee lasta tasa-arvoisesti ja kunnioittavasti sekä huomioi lapsen tunnetilat ja vastaa niihin tarpeen mukaan.

Sonkajärven varhaiskasvatuksessa on käytössä alueellisesti laadittu yleisen tuen työkalupakki. Työkalupakissa on listattu erilaisia tukikeinoja ilmapiiriin, yhteistyöhön, oppimisympäristöön sekä opetus- ja toimintatapoihin liittyen. Listauksen perusteella varhaiskasvatuksen työntekijät voivat arvioida, mitä tukitoimenpiteitä on kokeiltu, miten ne ovat toimineet ja mitä vielä voitaisiin kokeilla. Näin varhaiskasvatuksen työntekijät voivat hyödyntää työkalupakkia arjen havainnoinnissa, suunnittelussa, arvioinnissa ja kehittämisessä.

Yleinen tuki on kaikkien lasten oikeus, mutta kaikki lapset eivät sitä välttämättä tarvitse. Yleisestä tuesta ei tehdä hallinnollista päätöstä, mutta yleisessä tuessa käyttöön otetuista tukipalveluista (esimerkiksi varhaiskasvatuksen erityisopettajan säännöllinen työskentely lapsen kanssa tai ryhmäavustajan tuen kohdentaminen lapsen tarpeisiin) tehdään hallinnollinen päätös.

Kun lapsen tuen tarve lisääntyy ja moninaistuu, lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tuetaan tehostetusti. Tällöin lapsi tarvitsee enemmän ja säännöllistä tukea tai samanaikaisesti useita tuen muotoja toisiaan täydentävinä. Tehostetussa tuessa lapsen haasteisiin vastataan erilaisin pedagogisin menetelmin, välinein ja mukauttamalla ympäristöä varhaiskasvatuksen arjessa. Lisäksi lapsen arkeen voi kuulua yksilöllistä kuntoutusta esimerkiksi puhe-, toiminta- tai fysioterapiatai psykologin tutkimuksia. Tehostettu tuki on luonteeltaan vahvempaa ja pitkäkestoisempaa, kuin yleinen tuki. Tehostetusta tuesta tehdään hallinnollinen päätös.

Kun lapsella on laaja-alaisia kuntoutuksellisia ja/tai kasvatuksellisia tarpeita, on kyseessä varhaiskasvatuksen erityinen tuki. Lapsi tarvitsee tällöin kokoaikaista, jatkuvaa ja yksilöllistä tukea. Tuen tarve voi johtua lapsen vaikeasta vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästyelmästä tai sosioemotionaaliseen kehitykseen liittyvästä tuen tarpeesta. Lapsella voi olla haasteita usealla

kehityksen osa-alueella tai jollain alueella erittäin suuri tuen tarve. Erityisen tuen tarpeen arviointi ja tuen suunnittelu edellyttävät lapsen kehityksen tuntemusta, erilaisten ohjausmenetelmien tuntemusta, erityispedagogista osaamista sekä laajaa monialaista yhteistyötä. Erityisessä tuessa päivittäistä toimintaympäristöä ja kasvatustoimintaa mukautetaan lapsen tarpeiden mukaisesti. Lisäksi vahvistetaan jo olemassa olevia varhaiskasvatuksen kuntouttavia elementtejä: struktuuri, hyvä vuorovaikutus, lapsen oman toiminnan ohjaus ja ryhmätoiminta. Erityinen tuki ei ole erillisiä tai erityisiä toimenpiteitä vaan lapsen yksilöllisten tavoitteiden mukaista varhaiskasvatusta. Erityisestä tuesta tehdään hallinnollinen päätös.

Mikäli lapsi ei tarvitse enää tehostettua tai erityistä tukea tai yleisen tuen tukipalveluita, arvioidaan tuen tarve uudelleen. Mikäli tuen tarve ei ole enää yhtä vahvaa, haetaan hallintopäätöstä tuen muutosta yleiseksi tai tehostetuksi tueksi. Lapselle annetaan tukea lapsen tarvitsemalla tavalla tuen tarpeen arvioinnin jälkeen.

Varhaiskasvatuksen tuen muodot pedagoginen, rakenteellinen ja hoidollinen tuki

Tuen eri muotoja käytetään kaikilla tuen tasoilla lapsen tuen tarpeen mukaisesti. Tuen muotoja voi toteuttaa samanaikaisesti heti tuen tarpeen ilmettyä osana laadukasta varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tukitoimet suunnitellaan pedagogisesti niin, että lapsen osallisuus, oikeus oppia ja toimia osana vertaisryhmää toteutuvat lapsen edun mukaisesti. Lapsen tuki voi sisältää pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia tuen muotoja. Tuen pedagogisten, rakenteellisten ja hoidollisten toimintatapojen tulee olla lapsen edun ja tuen tarpeen mukaisia, ja niissä käytetään paikallista ja tapauskohtaista harkintaa. Esimerkiksi lapsen apuvälineiden käyttöä tai avustamista suunniteltaessa tulee ensisijaisesti järjestää nämä tukitoimet niin, että lapsi on osa vertaisryhmää ja mukana samoissa tiloissa ja tilanteissa muun lapsiryhmän kanssa.

Pedagoginen tuki	Rakenteellinen tuki	Hoidollinen tuki
• varhaiskasvatuspäivän rakenteeseen ja päivärytmiin liittyvät ratkaisut • oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut • tarvittavat erityispedagogiset menetelmät • vuorovaikutus- ja kommunikointitavat, esimerkiksi viittomien ja kuvien käyttö • käytännöt, miten lapsi pääsee osalliseksi vertaisryhmän toimintaa, esimerkiksi esteettömyyden huomiointi. • toistuvat toiminnot, selkeä ja ennakoitava päivärytmi • puhetta korvaavat kommunikaatiomenetelmät: viittomat, kuvat, teknologiset ratkaisut • toiminnan suunnittelu, havainnointi, dokumentointi ja arviointi • tuen toteuttaminen osana lapsen vertaisryhmää	• tuen toteuttamiseen liittyvän osaamisen ja henkilöstön erityispedagogisen osaamisen vahvistaminen • henkilöstön mitoitukseen ja rakenteeseen liittyvät ratkaisut, henkilöstömitoitukset • lapsiryhmän kokoon ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut, ryhmän lapsimäärän pienentäminen • tulkitsemis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö • pien- tai erityisryhmä tai muu tarvittava ryhmämuoto • varhaiskasvatuksen erityisopettajan osa- tai kokoaikainen opetus tai konsultaatio.	• perushoitoon, hoivaan ja avustamiseen liittyvät menetelmät • terveydenhoidolliset tarpeet, esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvä avustaminen ja apuvälineet. • sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden konsultaatiot ja varhaiskasvatuksen henkilökunnan ohjaus.

Tukipalvelut

Tukipalveluista, kuten varhaiskasvatuksen erityisopettajan antamasta konsultaatiosta ja opetuksesta sekä tulkitsemis- ja avustamispalveluista ja apuvälineistä, tehdään hallinnollinen päätös myös yleisessä tuessa. Tulkitsemis- ja avustamispalveluita sekä apuvälineitä suunniteltaessa, hankittaessa ja toteuttaessa tehdään yhteistyötä Pohjois-Savon hyvinvointialueen, lasta tutkivien ja hoitavien tahojen sekä perheen kanssa. Tukipalveluita annetaan yksittäisinä tukimuotoina, mikäli lapsen yksilöllinen kehitys, oppiminen ja hyvinvointi sitä edellyttää. Mikäli varhaiskasvatuksessa on tehostettua tai erityistä tukea tarvitseva lapsi, otetaan tämä huomioon lasten tai varhaiskasvatuslain mukaisen henkilöstön lukumäärässä. Ryhmään voidaan tarpeen mukaisesti sijoittaa lisäresurssiksi ryhmäkohtainen avustaja, henkilökohtainen avustaja tai lisää kasvatusvastuullisia työntekijöitä, mikäli lapsen tai lapsiryhmän tuen tarve sitä edellyttää.

Lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluihin ja opetukseen hänen tuen tarpeensa sitä edellyttäessä. Erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden ja niiden toteuttamisen suunnitteluun ja arviointiin tarvittaessa. Erityisopettajan antama tuki voi olla lapsikohtaista ja/tai ryhmässä toteutettavaa opetusta. Tuki voi olla säännöllistä, osa- tai kokoaikaista. Erityisopetus toteutuu pääsääntöisesti ryhmässä toteutettavana opetuksena joko osa- tai kokoaikaisesti. Sitä voidaan toteuttaa samanaikaisopetuksena tai yhteisopettajuutena yhteisopetuksena lapsen ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan asiantuntemusta hyödynnetään myös henkilöstön ja huoltajien konsultoinnissa. Varhaiskasvatuksen opettajaksi ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajaksi kelpoinen henkilö on vastuussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavasta tuen suunnittelusta ja toteuttamisesta yhteistyössä varhaiskasvatuksen henkilöstön kanssa.

Hallintopäätös

Kun käsitellään lapselle annettavan tuen tason muuttamista tasolta toiselle tai viranhaltijapäätökseen pohjautuvien tukitoimien käyttöönottoa, toimitaan moniammatillisesti. Varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa tehtävä yhteistyö määrittää myös moniammatilliseksi yhteistyöksi. Tuen tarvetta arvioidaan lapsen tuen tarpeen kannalta oleellisten ammattilaisten kanssa, ja lapsen tukeen liittyvissä yhteistyöpalaverissa on aina mukana

vähintään lapsen huoltaja, varhaiskasvatusryhmän henkilöstöstä varhaiskasvatuksen opettaja/ perhepäivähoitaja/esiopettaja sekä varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Muita tuen tarpeen arviointiin osallistuvia ammattilaisia voivat olla lasta hoitava tai tutkinut terapeutti, psykologi tai muu asiantuntija. Varhaiskasvatuksen opettaja, esiopettaja tai perhepäivähoitaja vastaa siitä, että lapsen verkostoon kuuluvat henkilöt kutsutaan palaveriin. Tuen asioissa on tärkeää tehdä yhteistyötä kaikkien lasta hoitavien ja tutkivien tahojen kanssa. Yhteistyöstä vastaa lapsiryhmän varhaiskasvatuksen opettaja tai esiopettaja, mutta on tärkeää, että kaikilla tuen tasoilla yhteistyöhön lapsen ja huoltajien kanssa sitoutuu koko lapsiryhmän henkilökunta.

Sonkajärven varhaiskasvatuksessa varhaiskasvatusjohtaja tekee kolmitasoisien tuen tukitoimiin liittyvät hallintopäätökset. Hallinnolliset päätökset tehdään tehostettuun tai erityiseen tukeen siirtyessä tai tuen päättyessä. Yleisessä tuessa käyttöön otetuista tukipalveluista tehdään myös hallinnollinen päätös. Tällaisia tukipalveluita voivat olla esimerkiksi säännöllinen varhaiskasvatuksen erityisopettajan työskentely kyseessä olevan lapsen kanssa, ryhmäavustajan tuki tai yksilöllisen kuvaohjauksen käyttö.

Hallintopäätös yleiseen, tehostettuun tai erityiseen tukeen siirtymisestä, yleisen tuen tukipalvelujen käytöstä sekä tuen tason muutoksesta tehdään lapsen vanhempien, ryhmän henkilöstön ja varhaiskasvatuksen erityisopettajan esityksestä. Kun lapsen palaverissa on todettu tehostetun tai erityisen tuen tarve tai tarve yleisen tuen tukipalveluihin laaditaan esitys lapsen tuen hakemisesta. Esitykseen kirjataan lapsen tarvitsema tuki, arvio lapsen tarvitsemista tukimuodoista ja tukipalveluista, perustelut tuen hakemiselle, selvitys lapselle jo annetusta tuesta ja sen vaikutuksista. Esitykseen kirjataan myös huoltajien kuuleminen. Varhaiskasvatusjohtaja tutustuu esitykseen ja tekee joko myönteisen tai kielteisen päätöksen asiasta. Hän myös tiedottaa lapsen huoltajia ja lapsen varhaiskasvatuspaikkaa päätöksestä, joka on voimassa toistaiseksi. Varhaiskasvatuksen opettaja, esiopettaja, perhepäivähoitaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja kirjaa tehdyn päätöksen ja sovitut tukitoimet lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Jos lapsen tuen tarve muuttuu, eikä lapsi enää tarvitse hänelle myönnettyä tehostettua tai erityistä tukea tai yleisen tuen tukipalveluita, tehdään tuen purkamisesta hallintopäätös vastaavalla tavalla. Hallintopäätökset tehdään vastaavalla tavalla myös esioppilaille täydentävän varhaiskasvatuksen osalta. Esiopetuksen osalta tukipäätökset tehdään esiopetussuunnitelman perusteiden mukaisesti ja päätöksen lapsikohtaisesta tuesta tekee perusopetuksen rehtori. Päätöksille voi hakea muutosta. Hallintopäätökseen merkitään tuen järjestämisen paikka. Jos päiväkotia vaihtuu tai lapsi esimerkiksi siirtyy perhepäivähoidosta päiväkotiin saman kunnan sisällä, on tuen tarpeesta tehtävä uusi päätös. Jos lapsi muuttaa kuntaa, uusi kunta tekee oman päätöksensä. Lapsen tuen tasoa arvioidaan säännöllisesti ja tarpeen mukaan. Esikouluun siirryttäessä tuen tasoa arvioidaan jo edellisen kevään aikana, jolloin lapsen tarvitsema tuki jatkuu esiopetuksessa.

Tuen muodot varhaiskasvatus, esiopetus ja perusopetus

Esiopetukseen siirtyminen ja lapsen tuki

Kolmitasoinen tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen aikana sekä lapsen aloittaessa esiopetuksen ja siirtyessä esiopetuksesta kouluun. Lapsen tuen tarpeen arvioinnin lähtökohtana on huoltajien ja varhaiskasvatuksen työntekijöiden tekemien havaintojen yhteinen tarkastelu tai aiemmin todettu tuen tarve. Konkreettiset tukitoimet aloitetaan heti, kun tuen tarve on havaittu. Lapsen tukea suunniteltaessa, toteutettaessa ja arvioitaessa, on oleellista tunnistaa lapsen vahvuuksia ja kiinnostuksen kohteita. Oleellista on muodostaa lapsesta kokonaiskuva ja pyrkiä tukemaan lapsen myönteisen minäkuvan ja terveen itsetunnon kasvua. Laadukas varhaiskasvatus muodostaa pohjan ja perustan tukitoimille kaikilla tuen tasoilla. Se on jokaisen lapsen oikeus ja tukee lapsen kasvua ja kehitystä sekä kaventaa lasten hyvinvointi- ja terveyseroja.

Jo lapsen ollessa varhaiskasvatuksessa tulee lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjata lapsen tukeen liittyvät tiedot riittävän selkeästi. Selkeät kirjaukset varmistavat lapsen tuen jatkumon esiopetukseen. Esiopetuksessa laaditaan lapsen esiopetuksen oppimissuunnitelma, joka toimii samalla lapsen täydentävän varhaiskasvatuksen suunnitelmana. Asiakirjaa laadittaessa varmistetaan asiakirjan kirjausten selkeys ja konkreettisuus.

Esiopetus ja täydentävä varhaiskasvatus toteutetaan samoissa tiloissa ja saman henkilökunnan toimesta. Esiopetuksessa lapsi voi tarvita erilaisia tukikokonaisuuksien, mikäli lapsi osallistuu esiopetuksen lisäksi täydentävään varhaiskasvatukseen. Tällöin täydentävän varhaiskasvatuksen aikana tukea ja sen toteuttamista säätelee varhaiskasvatustaki ja valtakunnallinen varhaiskasvatussuunnitelma ja esiopetuksen aikana tukea säätelevät perusopetuslaki sekä esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet. Oppimisen edellytyksiä tukevat opetusjärjestelyt, esiopetukseen osallistumisen tuki, ryhmäkohtaiset tukimuodot ja lapsikohtaiset tukitoimet toteutuvat lapsen tuen tarpeen mukaisesti esiopetusaikana ja täydentävässä varhaiskasvatuksessa. Esioppilaan osallistuessa esiopetusyksikön ulkopuolella toteutettavaan vuorohoitoon, tulee tuen jatkumo varmistaa tiedonsiirrolla.

Lapsen tuki ja tiedonsiirto siirryttäessä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen

Lapsen siirtyessä esiopetukseen tiedonsiirto tapahtuu tietosuojaa noudattaen. Esiopetuksen järjestäjällä on oikeus saada, ja luovuttaa sellaiset tiedot, jotka ovat esiopetuksen ja tuen järjestämisen kannalta välttämättömiä. Tiedon siirrosta vastaavat lapsen varhaiskasvatuspaikan varhaiskasvatuksen opettaja/perhepäivähoitaja, esiopettaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja varhaiskasvatusjohtaja. Toisesta kunnasta siirtyvien tai kotoa esiopetukseen tulevien lasten kohdalla ensisijaisesti ollaan yhteydessä lapsen huoltajaan ja tämän jälkeen lapsen mahdolliseen edeltävään varhaiskasvatus- tai esiopetuspaikkaan. Mikäli ryhmään siirtyy kesken esiopetusvuoden uusi oppilas, arvioidaan ryhmäkohtaisia tuen muotoja ja esiopetusryhmän resursseja siirron yhteydessä. Lähtökohtaisesti esiopetusryhmään varataan resursseja siten, että ryhmän muovautuminen esiopetusvuoden aikana on mahdollista ja toiminta voi jatkua.

Tiedonsiirtopalaveri pidetään esiopetusta edeltävänä keväänä. Palaveri voidaan järjestää huoltajien, mahdollisen edellisen varhaiskasvatuspaikan varhaiskasvatuksen opettajan/perhepäivähoitajan ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä tulevan esiopettajan kanssa. Tiedonsiirtoa tapahtuu myös varhaiskasvatuksen ammattilaisten välisenä yhteispalaverina, jossa käydään läpi varhaiskasvatussyksiköistä tulevat uudet esikoululaiset. Ammattilaisten välisistä tiedonsiirtopalavereista tiedotetaan huoltajille.

Mikäli mahdollista, osallistuu tuleva esiopettaja lapsen monialaisiin palavereihin jo esiopetusta edeltävänä keväänä, jotta esiopettaja saa lapsen opetuksen ja kehityksen kannalta oleellisen tiedon. Osallistuminen näihin palavereihin tapahtuu huoltajan suostumuksella. Tiedonsiirrossa tavoitteena on kartoittaa esiopetusryhmän ryhmäkohtaisten tukitoimien tarvetta ja laajuutta. Tiedonsiirrossa esiopettajan on mahdollista tutustua lapseen ja hänen yksilöllisiin tarpeisiinsa ja tapoihin toimia ryhmässä. Monialaisessapalaverissa on myös mahdollista jo yhdessä keskustella lapsen mahdollisesta tarpeesta yksilökohtaiseen opiskeluhoitoon ja muista mahdollisista jo vireillä olevista prosesseista lapsen tukemiseksi.

Varhennettu oppivelvollisuus

Varhaiskasvatuksessa lapsen kasvua, kehitystä ja oppimista arvioidaan yhteistyössä varhaiskasvatuksen henkilöstön ja huoltajien kesken. Tarpeen mukaan arviointiin osallistuu

monialainen verkosto, kuten lasta hoitavat tahot. Lapsen tilannetta tarkastellaan kokonaisvaltaisesti hyödyntäen eri toimijoiden tuntemusta lapsesta. Päädyttäessä ratkaisuun varhennetun oppivelvollisuuden hakemisesta varhaiskasvatuksen opettaja tai esiopettaja tekee asiasta hakemuksen Sonkajärven perusopetuksen rehtorille. Hakemukseen liitetään lapsesta mahdollisesti annetut psykologiset tai lääketieteelliset lausunnot. Myös huoltaja voi hakea varhennettua oppivelvollisuutta siihen tarkoitettulla lomakkeella. Huoltaja toimittaa lomakkeen Sonkajärven perusopetuksen rehtorille.

Sonkajärven perusopetuksen rehtori tekee hallintolain mukaisen päätöksen varhennetusta oppivelvollisuudesta. Päätöksen esiopetuksesta ja sen järjestämispaikasta tekee varhaiskasvatusjohtaja tai päiväkodinjohtaja. Perusopetuksen rehtori tekee varhennetun oppivelvollisuuden päätöksen saaneelle lapselle tukea koskevan päätöksen. Päätös tehdään lapsikohtaisen tuen tarpeen arvioinnin ja lapsikohtaisen tuen toteuttamista koskevan suunnitelman mukaisesti. Varhennetun oppivelvollisuuden päätöksen saaneen lapsen esiopetus suunnitellaan tapauskohtaisesti. Suunnitelmassa huomioidaan lapsen tuen tarpeet ja hänen esiopetukselleen asetetut tavoitteet. Varhennetun oppivelvollisuuden päätöksen saaneen lapsen tuen jatkuminen varmistetaan sujuvalla tiedonsiirrolla ja yhteistyöllä. Nivelvaiheessa arvioidaan lapsen kokonaistilannetta monialaisessa yhteistyössä.

Esiopetuksen järjestäminen poikkeavasti

Esiopetuksen järjestäminen poikkeavasti tarkoittaa lapsen terveydentilasta johtuvia erityisjärjestelyjä. Huoltaja tekee hakemuksen terveydentilasta johtuvasta syystä esiopetuksen järjestämisestä poikkeavasti. Hakemukseen liitetään terveydenhuollon ammattilaisten antama asiantuntijalausunto. Hakemus toimitetaan Sonkajärven perusopetuksen rehtorille. Huoltaja tekee hakemuksen perusopetuksen aloituksesta myöhemmin. Hakemukseen tulee liittää psykologinen ja/tai lääketieteellinen selvitys. Hakemus toimitetaan Sonkajärven perusopetuksen rehtorille.

Erityisopetus esiopetuksessa

Erityisopetuksesta vastaa erityisopettaja. Erityisopetusta toteutetaan lapsiryhmän tarve ja lapsikohtaiset tukitoimet huomioiden. Erityisopetus toteutetaan inklusiivisia periaatteita noudattaen, muuttuvien pienryhmien ja lapsen tarpeiden mukaisesti myös yksilötyöskentelynä. Esiopetusaikana erityisopetusta toteutetaan pääsääntöisesti ryhmäkohtaisena tukimuotona, jolloin erityisopettajan tuki suuntautuu koko esiopetusryhmälle. Erityisopettajan antama opetus muun opetuksen yhteydessä voi kohdentua täten koko ryhmän interventiona, vaihtelevana tai lyhytaikaisena pienryhmätyöskentelynä tai yhteis- tai samanaikaisopetuksena esiopettajan kanssa. Erityisopetusta voidaan antaa myös lapsikohtaisena tukena, jolloin on mahdollista antaa lapselle osa-aikaista tai kokoaikaista erityisopetusta pitkäkestoisesti esimerkiksi koko esiopetusvuoden ajan.

Sonkajärven esiopetuksessa ei ole erityisopetuksen pienryhmiä, vaan kaikki lapset osallistuvat yhteiseen esiopetukseen joko Sonkajärven Yhtenäiskoululla tai Sukevalla Männikön päiväkodilla. Lapsen tuen tarpeen ja tuen antamisen ollessa laajaa, voidaan monialaisesti pohtia lapsen kannalta parasta opetuksen järjestämispaikkaa tapauskohtaisesti. Lapsen tarvitessa kokoaikaista erityisopetusta voidaan opetus järjestää Sonkajärven Yhtenäiskoululla.

Lapsikohtainen tuki

Lapsikohtaisen tuen tarvetta arvioidaan esiopetusta edeltävänä keväänä yhdessä lapsen varhaiskasvatusyksikön opettajien, varhaiskasvatuksen erityisopettajan ja huoltajien kanssa. Lasta kuullaan ikä ja kehitystaso huomioiden. Tarpeen mukaan tuen tarpeen arviointiin voi osallistua huoltajien suostumuksella yksilöllinen opiskeluhoito sekä lasta hoitavat muut tahot. Mikäli lapsella on varhaiskasvatuksessa tehostettu tai erityinen tuki, tarkistetaan näissä päätöksissä kirjatut tukitoimenpiteet, ja arvioidaan tuen tarvetta esiopetuksen alussa. Tulkittamis- ja avustajapalveluiden sekä apuvälineiden tarve kartoitetaan ennen esiopetuksen aloitusta. Hankinnasta vastaa varhaiskasvatusjohtaja tai päiväkodinjohtaja.

Lapsikohtaisen tuen arviointi ja tuen toteuttamista koskeva suunnitelma kirjataan Sonkajärven kunnan esiopetuksen ja perusopetuksen käytössä olevalle lomakkeelle. Lomakkeen kirjaamisesta vastaa esiopettaja ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja sekä tarpeen mukaan lapsen

varhaiskasvatuksen opettaja. Suunnitelma laaditaan yhteistyössä huoltajan kanssa. Suunnitelma voidaan laatia myös ilman huoltajan läsnäoloa. Arjen havainnot ja arvio lapsen tuen tarpeesta ohjaavat ensisijaisesti lapselle annettavien tukitoimien suunnittelua, toteutusta ja arviointia. Arvioinnin ja suunnitelman laatimisen jälkeen huoltajalle annetaan hallintolain mukainen aika asiaan perehtymiseen ja kuulemiseen. Kuuleminen voidaan toteuttaa kirjallisesti, jolloin huoltaja kirjaa itse mielipiteensä lapsen tukeen liittyen ja toimittaa sen esiopetuspaikkaan lomakkeen liitteeksi. Huoltajan kuuleminen voidaan toteuttaa myös suullisesti yhteispalaverissa esiopettajan ja varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa, jonka jälkeen huoltajan mielipide kirjataan lomakkeelle. Lapsikohtaisen tuen arviointia ja tuen toteuttamista koskeva suunnitelma toimitetaan Sonkajärven perusopetuksen rehtorille, joka tekee viranhaltijapäätöksen asiasta.

Lapsikohtaisten tukitoimien tarvetta, riittävyyttä ja toimivuutta arvioidaan tarpeen mukaan. Lapsikohtaisesta tuesta tehdään uusi hallintopäätös, mikäli tuen tarve muuttuu lapsen esiopetuksen oppimissuunnitelman tarkistamisen tai muun arvioinnin yhteydessä. Esiopetuksen aloituksen jälkeen arvioidaan lapsikohtaisten tukitoimenpiteiden vaikuttavuutta ja tarvetta suhteessa lapsen tarpeisiin. Arvioinnissa huomioidaan oppimisen edellytyksiä tukevien opetusjärjestelyjen ja ryhmäkohtaisten tukimuotojen riittävyyttä suhteessa lapsen tuen tarpeisiin. Tällöin arviosta päävastuussa on esiopettaja ja tarpeen mukaan varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Lapsikohtaisen tuen tarpeen arvioinnissa käytetään hyödyksi yksilöllistä opiskeluhuoltoa huoltajien suostumuksella.

Lapsella on oikeus tarvitsemansa laatuiseen ja laajuiseen tukeen esiopetuksessa. Lapsen tuen tarve voi vaihdella eri kasvuympäristöissä, jolloin lapsen tuen tarve voi ilmentyä eri tavoilla. Tarvittaessa voidaan konsultoida tai ohjata huoltajia olemaan yhteydessä myös opiskeluhuollon ulkopuolisiin tahoihin lapsen tuen tarvetta ja tukipalveluita kartoittaessa. Esiopetuksessa annettava tuki ei korvaa sosiaali- tai terveydenhuollon asiakas- tai hoitosuhdetta.

6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja tässä perusteasiakirjassa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

6.1. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva paikallinen suunnittelu voi olla omaleimaista, mutta se ei voi olla ristiriidassa varhaiskasvatusta koskevan lainsäädännön tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden kanssa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkentaa sen lisäksi, mitä perusteasiakirjassa aiemmin määrätään,

- mitkä ovat vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen liittyvät varhaiskasvatuksen arvoperustaa, pedagogisia periaatteita ja ratkaisuja täydentävät näkökulmat*
- miten nämä näkökulmat tulevat esille varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, työtavoissa ja pedagogisessa toiminnassa.*

7. Arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Arvioinnin tarkoituksena on tukea varhaiskasvatustilain, varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden ja perusteita tarkentavan paikallisen suunnittelun toteuttamista sekä varhaiskasvatuksen kehittämistä. Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen järjestäjän tulee arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹⁶¹. Arvioinnin kohteena ovat varhaiskasvatustilain toteutuminen sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätty periaatteet, sisällöt ja tavoitteet. Varhaiskasvatuksen henkilöstö osallistuu varhaiskasvatuksen arviointiin ja kehittämiseen. Varhaiskasvatuksen arvioinnin tulee olla suunnitelmallista, säännöllistä ja jatkuvaa. Systemaattinen arviointi edellyttää järjestäjältä toimivaa arviointijärjestelmää ja laadunhallintaa. Arvioinnin avulla edistetään varhaiskasvatuksen laatua, tunnistetaan toiminnan vahvuuksia ja nostetaan esiin kehittämistarpeita ja kehitetään toimintaa.

Lapsen varhaiskasvatusta arvioitaessa lapsen mielipide ja toivomukset on selvitettävä ja otettava huomioon¹⁶² hänen ikänsä ja kehityksensä edellyttämällä tavalla. Lapsille ja huoltajille annetaan mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa varhaiskasvatuksen arviointiin ja heidän näkemyksensä otetaan huomioon varhaiskasvatuksen ja pedagogisen toiminnan kehittämisessä.

7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen

Pedagogisen toiminnan arvioinnin tarkoitus on kehittää varhaiskasvatusta sekä edistää lasten kehityksen ja oppimisen edellytyksiä¹⁶³. Suunnitelmallisen varhaiskasvatuksen ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisen seuranta, säännöllinen arviointi ja kehittäminen ovat osa tätä tehtävää. Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisella ja paikallisella tasolla.

Kansallisen tason arviointien tehtävänä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä arviointia ja laadunhallintaa koskevissa asioissa. Kansallisen tason arvioinnit palvelevat varhaiskasvatuksen kehittämistä paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti¹⁶⁴. Arviointitietoja voidaan hyödyntää myös kansainvälisissä vertailuissa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi säännöllisesti varhaiskasvatuksen suunnittelua ja sen toteutumista eri toimintamuodoissa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää järjestäjä-, yksikkö-, toimipaikka- ja lapsiryhmätason arviointikokonaisuudesta ja arvioinnissa käytettävistä menettelytavoista. On tärkeää, että paikallisilla päättäjillä, huoltajilla sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ajantasaista tietoa varhaiskasvatuksen toteutumisesta ja sen laadusta. Keskeiset arviointitulokset tulee julkistaa. Järjestäjä- ja yksikötason arviointi on keskeinen osa varhaiskasvatuksen johtamista ja kehittämistä paikallisesti. Lapsille ja heidän huoltajilleen on toimipaikassa¹⁶⁵ järjestettävä mahdollisuus säännöllisesti osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin.

Henkilöstön tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi on keskeisessä asemassa varhaiskasvatuksen laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Arvioinnin kohteena voi olla muun muassa henkilöstön vuorovaikutus lasten kanssa, ryhmässä vallitseva ilmapiiri, pedagogiset työtavat, toiminnan sisältö, oppimisympäristöt tai kielen kehityksen tukeminen. Lapsen tuen (luku 5) toteutuminen on keskeinen arvioinnin kohde. Arvioinnin ja kehittämisen jatkuvaan prosessiin kuuluu tärkeänä osana pedagoginen dokumentointi (luku 4.2).

161 Varhaiskasvatustilain 24 §

162 Varhaiskasvatustilain 20 §

163 Varhaiskasvatustilain 24 §

164 Laki kansallisesta koulutuksen arviointikeskuksesta (1295/2013) 1 §

165 Varhaiskasvatustilain 20 §

Yksilötason arviointi tarkoittaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien toteutumisen arviointia. Arvioinnilla¹⁶⁶ edistetään lapsen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin edellytyksiä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on tärkeää arvioida aina ennen sen päivittämistä tai uuden laatimista. Arvioinnin yhteydessä lapsi, huoltaja ja henkilöstö pohtivat omalta osaltaan, miten yhdessä kirjatut pedagogisen toiminnan tavoitteet on huomioitu ja miten ne ovat toteutuneet varhaiskasvatuksen toiminnassa. Lapsen tuen arviointi sisältyy lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tätä arviointitehtävää kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kunkin luvun lopussa, ovat paikallisesti tarkennettavat asiat ohjaavat paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnin suunnittelua ja toteuttamista. Varhaiskasvatuksen järjestäjä kehittää varhaiskasvatuksen suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä sitä kautta niiden laatua ja toimivuutta. Lisäksi paikalliset tarpeet ja kehittämistyön tulokset ohjaavat arviointia.

7.2. Paikallisesti tarkennettavat asiat

Paikallisesti tarkennetaan perusteissa kuvattuja varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin ja kehittämisen periaatteita ja käytäntöjä. Lisäksi tarkennetaan

- miten varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden määäämien tavoitteiden toteuttamista ja toteutumista arvioidaan paikallisesti
- miten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden sekä tarkentavan paikallisen suunnittelun toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja eri arviointikokonaisuuden tasoilla
- miten varhaiskasvatuksen henkilöstö osallistuu varhaiskasvatuksen arviointiin ja kehittämiseen
- miten lasten mielipiteet selvitetään ja otetaan huomioon varhaiskasvatusta arvioitaessa
- miten huoltajille annetaan mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin ja kehittämiseen
- miten lapsen tuen toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti päiväkodeissa ja perhepäivähoidossa
- miten lapsilta, huoltajilta ja muilta yhteistyötahoilta saatua palautetta kerätään ja hyödynnetään laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä
- miten arvioinnissa saatuja tietoja hyödynnetään varhaiskasvatuspalvelujen johtamisessa ja kehittämisessä
- miten arvioinnin keskeiset tulokset julkistetaan.

PAIKALLISET LINJAUKSET

Arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisen tason sekä järjestäjä-, yksikkö- ja yksilötason näkökulmista.

Kansallisen tason arviointia toteuttaa Kansallinen koulutuksen arviointikeskus (Karvi). Vuosittain määrätyt kunnat osallistuvat Karvin suorittamaan kansalliseen arviointiin. Sonkajärven varhaiskasvatus osallistuu arviointeihin pyydettyä. Arvioinnin tulokset julkistetaan varhaiskasvatuksen kehittämistyön pohjaksi.

Järjestäjätason arviointia suorittaa Sonkajärven kunnan varhaiskasvatus. Arviointimenetelminä kunnan varhaiskasvatuksen arviointiin ovat asiakaskyselyt sekä Karvin ylläpitämä Valssi-

¹⁶⁶ Varhaiskasvatuslaki 24 §

arviointimenetelmä. Asiakaskyselyjen palautetta käsitellään varhaiskasvatuksen tiimeissä sekä varhaiskasvatuksen pedagogisista suuntaviivoista päättävässä Opet- ryhmässä. Tarvittaessa toimintatapoja päivitetään. Valssi- arviointimenetelmässä arvioinnin ja kehittämisen kohteeksi nostetaan vuosittain painopistealueena olevia laadun kriteereitä. Valssi- arviointimenetelmässä yksittäinen työntekijä arvioi omaa sekä tiimensä työntekemisen tapaa. Arviointiin kuuluu myös tiimikohtaiset pohdinnat ja yksiköiden kehittämissuunnitelman tekeminen. Yksiköiden kehittämissuunnitelmista luodaan koko kunnan varhaiskasvatusta koskeva suunnitelma. Suunnitelmaan kirjataan Sonkajärven varhaiskasvatuksen vahvuudet ja kehittämisen kohteet, kehittämistoimenpiteet sekä suunnitelman arvioinnin aikataulu. Kuntatasoinen suunnitelma julkistetaan huoltajille ja se esitellään kunnan sivistyslautakunnassa.

Järjestäjäkohtaista toiminnan arviointia tehdään lisäksi varhaiskasvatuksessa tapahtuvien valtakunnallisten muutosten ja uusien ohjeistuksien yhteydessä. Tällöin arvioidaan sitä millaisia muutoksia on tehtävä varhaiskasvatuksen järjestämiseen ja/tai toimintatapaan. Myös säännöllisesti tehtävät kuntatasoisten suunnitelmien päivityksen yhteydessä arvioidaan suunnitelmien käytännön toteutumista.

Lasten mielipiteitä varhaiskasvatuksen järjestämisessä selvitetään vuosittain toteutettavalla lasten haastattelulla hyvinvoinnin osa- alueista. Varhaiskasvatuksen henkilöstö arvioi toimintaa pedagogisen dokumentoinnin keinoin (mm. valokuvaaminen, henkilöstön havaintojen kirjaaminen, lasten töiden tarkastelu, lasten kokemusten kirjaaminen, erilaiset kyselyt ja haastattelut). Pedagogista dokumentointia ja saatua palautetta käsitellään varhaiskasvatuksen henkilöstön kesken yhteisissä keskusteluissa esim. viikko- ja tiimipalavereissa. Kerätyn tiedon ja arvioinnin perusteella tehdään tarvittavia muutoksia lapsiryhmän toimintaan. Muutokset kirjataan tarvittaessa myös ryhmän pedagogiseen suunnitelmaan. Erittäin tärkeää on huoltajilta ja lapsilta arjessa saadut toiveet ja palaute toiminnasta.

MINUN PÄIVÄKOTINI

Onko päiväkodissa kiva ja turvallinen olo? 	Kuuntelanko aikuisen sinua, kun sinulla on asia?
Saattoi leikkiä mieleisillä leluilla? 	Onko sinulla kavereita päiväkodissa?

Lasten kysely

Huoltajien mahdollisuudesta osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin ja kehittämiseen tarkemmin luvussa 3.4.

Eri tasoilla tehdyistä arvioinneista saatua palautetta hyödynnetään varhaiskasvatuksen johtamisessa ja kehittämisessä (mm. lapsikohtaisen varhaiskasvatuksen suunnittelu, lapsiryhmä- ja henkilöstöjärjestelyt, välinehankinnat, varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin ja vanhempien kanssa tehtävän yhteistyön kehittäminen, palveluohjauksen kehittäminen, koulutusten suunnittelu).